ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ
ΟΠΛ. ΠΟΥΤΕΤΣΗ 16
453.32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

PORT PAYÉ HELLAS
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ Κ.Δ.Α. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ

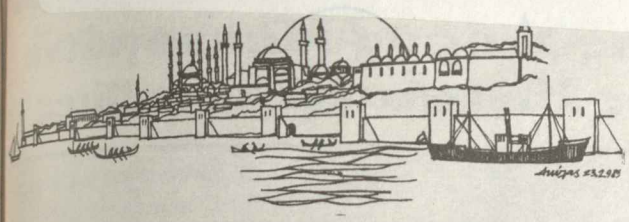

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΕΤΟΣ 6ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 66 - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996 - Διευθ.: Ακροπόλεως 61 Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787
Γραφείο Επικοινωνίας (Κατόπιν προσυνεννοήσεως): Εμμανουήλ Μπενάκη & Βαλτετσίου 52 - Πλατεία Εξαρχείων 106.81 Αθήνα Τηλ. 36.47.297

Κυπριακό: Οι Διαπιστώσεις Της άλλης πλευράς

Οι σκηνές - σοκ του βάρβαρου λυντσαρίσματος του Τάσου Ισαάκ και της απάνθρωπης εν ψυχρώ εκτέλεσης του Σολομώντος Σολωμού στην Κύπρο, τάραξαν άγρια τα νερά και ξύπνησαν συνειδήσεις, φέρνοντας έτσι το εθνικό πρόβλημα της Μεγαλονήσου στην άμεση επικαιρότητα.

Πολλά -και σοφά- γράφτηκαν στον τύπο και ειπώθηκαν από ραδιοφώνου και τηλεοράσεως, ώστε η παρούσα στήλη, που έχει τη δυνατότητα να επικοινωνεί μια φορά μόνο το μήνα με τους αναγνώστες της, να μην υπάρχει λόγος να επανέρχεται και να αναμασά τα χιλιοειπωμένα. Κατά την ανασκόπηση όμως που κάνουμε τακτικά στον τουρκικό τύπο, την προσοχή μας τράβηξε μια ενδιαφέρουσα σειρά άρθρων του γνωστού δημοσιογράφου Μεχμέτ Αλί Μπιράντ, ο οποίος λίγες μέρες πριν από τα τραγικά γεγονότα και εν όψει των σημαντικών εξελίξεων που και κατά τη γνώμη του αναμένονταν, επισκέφθηκε τις δύο πλευρές και αξιολόγησε τις διαπιστώσεις του. Τα κείμενα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη δική μας πλευρά και για το λόγο αυτό, τα μεταφέρουμε σε εκτενή περίληψη, σχολιάζοντάς τα ελάχιστα, όπου αυτό είναι απαραίτητο, για να γίνουν κατανοητά από τον αναγνώστη και τα σημεία που ο τούρκος δημοσιογράφος δεν θα μπορούσε, για ευνόητους λόγους, να γράψει ανοιχτά.

Γράφει λοιπόν ο Μεχμέτ Αλί Μπιράντ:

Σύντομα θα ανοίξει ο φάκελος.

Εντός των προσεχών μηνών θα ανοιχτεί ο φάκελος της Κύπρου. Ενα μεγάλο μέρος των προετοιμασιών έχει ήδη συμπληρωθεί. Οι ενδιαφερόμενες χώρες έχουν επιλέξει κιόλας τους αντιπροσώπους τους. Στην ουσία μαζεύτηκαν τόσοι πολλοί, ώστε μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε πως τα πράγματα θα μπλεχτούν κι άλλο.

Η χώρα που είναι ο κινητήριος μοχλός για την επίλυση του προβλήματος είναι η Αμερική. Ομως και η Ευρωπαϊκή Ενωση (Ε.Ε.) την τελευταία στιγμή δήλωσε παρούσα και έλαβε θέση. Κατέδειξε πως δεν θα αφήσει το αμπέλι ξέφραγο για την Ουάσιγκτον.

Θεώρησα ορθό να επισκεφθώ και τις δύο πλευρές της Κύπρου, προτού ανοίξει ο φάκελος. Εκτός από τους Κληρίδη και Ντενκτάς, μίλησα και με τους άλλους πρωταγωνιστές που θα λάβουν μέρος στη μεγάλη συναλλαγή. Σφυγμομέτρησα τον απλό πολίτη.

Σκοπός μου, όταν θα διαβάζετε τούτες τις γραμμές, πριν ακόμα αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις, να έχετε γνώση των θεμάτων που θα συζητηθούν, ποιες είναι οι σκέψεις των δύο κοινοτήτων, τι προγραμματίζουν οι ηγέτες τους.

Η Τουρκική Κοινότητα

Αραγε, οι Τουρκοκύπριοι, επιθυμούν στ' αλήθεια λύση; 'Η μήπως, παρά το δέλεαρ ενός πιθανού πλουτισμού, διατηρούν επιφυλάξεις; Τί θα γίνει εάν τελικά δεν επιτευχθεί λύση; Η Τουρκική Δημοκρατία Βόρειας Κύπρου - Τ.Δ.Β.Κ.- (*σ.σ. έτσι αποκαλούν στην Τουρκία το ψευδοκράτος*) θα αναγκαστεί μήπως να ενωθεί με την Τουρκία; Μια τέτοια πιθανότητα, πώς επηρεάζει την Τουρκική Κοινότητα; Οι απαντήσεις που πήρα σ' αυτά τα ερωτήματα με εξέπληξαν.

Η Τουρκική Κοινότητα ενοχλείται από την αβεβαιότητα. Θέλει κάτι να συμβεί. Καθημερινά αυξάνεται ο αριθμός εκείνων που λένε "***να ξέρουμε τι μας περιμένει***."

Η Ελληνική Κοινότητα

Αντίθετα, η Ελληνική Κοινότητα έχει μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Την πλήρη ένταξη στη Ε.Ε. την θεωρούν σχεδόν σίγουρη. Κι έτσι αλλάζει ο τρόπος που κοιτούν την τουρκική πλευρά. Και πώς να μην αλλάξει; Αυτοί που γεννήθηκαν το 1974, όταν πραγματοποιήθηκε η στρατιωτική επιχείρηση, έγιναν κιόλας 22 ετών και σιγά-σιγά αναλαμβάνουν καθήκοντα. Ο αριθμός εκείνων που γνώριζαν τους Τούρκους λιγοστεύει όσο περνά ο καιρός. Και επί πλέον, η νέα γενιά, μεγαλώνει με τρόπο που την κάνει πιο σκληρή.

Τα βασικά άρθρα της διαπραγμάτευσης

Με την έναρξη των διαπραγματεύσεων θα συζητηθούν τα παρακάτω θέματα:

Η Ισότητα: Οι δύο κοινότητες θα είναι ίσες ή μήπως η μία θα διοικεί και η άλλη, απλώς, θα επωφεληθεί από διευρυμένα δικαιώματα που θα της εξασφαλιστούν; Το πλέον δύσκολο και δισεπίλυτο σημείο είναι ακριβώς αυτό.

Η κυριαρχία: Και αυτό το θέμα θεωρείται πολύ σημαντικό για την τουρκική πλευρά και θα αποτελέσει σημείο πολύ σκληρών διαπραγματεύσεων, καθότι η ελληνική πλευρά το αποκρούει σθεναρά.

Οι εγγυήσεις: Δύσκολο για τους τούρκους και έλληνες διαπραγματευτές, θα είναι επίσης, το καθεστώς που θα διέπει τις τουρκικές Ενοπλες Δυνάμεις. Οι θέσεις των δύο πλευρών στο θέμα ειδικά αυτό είναι εκ διαμέτρου αντίθετες. Γίνεται λόγος για μια διεθνή δύναμη που θα αντικαταστήσει τις τουρκικές και θα εξασφαλίζει την εφαρμογή της συμφωνίας.

Η ανταλλαγή περιουσιών: Δεν λέγεται άδικα πως η περιουσία είναι κομμάτι από την ίδια τη ζωή μας. Μόλις ακούστηκε ότι υπάρχει περίπτωση έστω και μακρινή, να εξευρεθεί λύση, όλοι άρχισαν να ανησυχούν για τις περιουσίες τους. Οι Ελληνες εκφράζουν το αίτημα να επιστρέψουν στα

Συνέχεια στη σελ. 3

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Πράξεις ηρώων

Ο άτυχος Τάσος Ισαάκ και ο απίθανος Σολομώντας Σολωμού, που προκάλεσε και ειρωνεύτηκε το χάρο με το μισοκαπνισμένο τσιγάρο και το τραγικό χαμόγελο στα χείλη, έρχονται να προστεθούν στη σωρεία των χαμένων παλικαριών, που κατά τη διάρκεια της ελληνοτουρκικής διένεξης για την Κύπρο έδωσαν τη ζωή τους, δίχως η θυσία τους αυτή να αφυπνίσει συνειδήσεις και να βοηθήσει στην εξεύρεση λύσης που θα έδινε τέλος στην τραγωδία.

Την κάθε χαμένη ευκαιρία, ακολουθούσε πάντοτε περίοδος χειρότερη για την ελληνική πλευρά και όροι για συμφωνία απεχθέστεροι. Λίγες μέρες πριν τα γεγονότα που έγιναν αιτία να χάσουν τη ζωή τους τα δυο παλληκάρια, ο γνωστός Τούρκος δημοσιογράφος Μεχμέτ Αλί Μπιράντ έγραφε στην τακτική του στήλη στη "Sabah". "*Το 1974 οι Ελληνες έκαναν ένα ιστορικό λάθος και έχασαν τον πόλεμο. Αν ήθελαν, από το 1960 μέχρι το 1990, μπορούσαν, δίνοντας στην τουρκοκυπριακή πλευρά πολύ λιγότερα απ' όσα συζητούνται σήμερα, να εξασφαλίσουν την ειρήνη... Λανθασμένες εκτιμήσεις και αχόρταγη νοοτροπία, έφεραν την ελληνοκυπριακή πλευρά στο σημερινό σημείο να εξαναγκάζεται να πληρώσει ένα αρκετά υψηλό τίμημα*".

Οκ. Μπιράντ, δεν είναι ο πρώτος που κάνει την παραπάνω διαπίστωση. Η έλλειψη πολιτικού θάρρους, που χαρακτηρίζει τις εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις όσον αφορά τα εθνικά μας θέματα, είναι γνωστή. Γνωστό επίσης το ότι αυτό, πηγάζει από τον καιροσκοπισμό των δυνάμεων της εκάστοτε αντιπολίτευσης, που δεν διστάζουν να προχωρήσουν σε ανίερη εκμετάλλευση των δεδομένων, δίχως να υπολογίζουν το κακό που μπορεί να προκαλέσουν σε εθνική κλίμακα.

Σήμερα, τα αιτήματα της τουρκοκυπριακής πλευράς που έχει αποθρασυνθεί, φαντάζουν απαράδεκτα. Μεταξύ άλλων ζητεί πλέον την συνομοσπονδία και απαιτεί την συνέχιση της τουρκικής στρατιωτικής παρουσίας. Ακόμη θέλει να μείνουν όλοι εκεί που βρίσκονται, δηλαδή να μην αποκατασταθεί η ελεύθερη διακίνηση στο νησί και να μη γίνει καμιά ρύθμιση των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων. Παρ' όλα αυτά, η ελληνική πλευρά, σε μία συνάντηση κορυφής ίσως, θα πρέπει να καταστρώσει τη στρατηγική και να αποφασίσει την τακτική της στα εθνικά μας θέματα και η απόφαση αυτή να μείνει μακρυά από μικροκομματικές εκμεταλλεύσεις.

Για να μην πάει χαμένη η θυσία αίματος τόσων παλικαριών, αλλά και του Ελληνισμού της Πόλης που, κακά τα ψέμματα, θυσιάστηκε στο βωμό του Κυπριακού προβλήματος.

Μ.Β.

Οι Μειονότητες πέρα από την καθημερινή πολιτική

Τώρα που οι σοβινιστές θέλουν να αποδείξουν ότι Ελληνες και Τούρκοι δεν μπορούν να συνυπάρξουν στην Κύπρο, δημοσιεύουμε ένα κείμενο -που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως συνέντευξη- του Ηρακλή Μήλλα που φέρνει κάποιο τόνο αισιοδοξίας.

Μερικά χρόνια πριν, η υποεπιτροπή του φοιτητικού συλλόγου "**Οργάνωση Διεθνών Σχέσεων**" του Πανεπιστημίου του Βοσπόρου (πρώην Ροβέρτειος) της Κωνσταντινούπολης, με κάλεσε για μια ομιλία. Η ομιλία δεν θα μας απασχολήσει εδώ, αλλά θα αναφερθώ μόνο στη συνομιλία που είχα με τους οργανωτές μετά τη διάλεξη.

Ηταν πέντε νέοι στην ηλικία του γιού μου. Μετά από τις ερωτήσεις τους που πρόδιδαν την αγωνία τους για τις σχέσεις των δύο χωρών, της Ελλάδας και της Τουρκίας, έθεσα και εγώ με τη σειρά μου τις απορίες μου. Εμαθα τότε ότι οι τέσσερις ήταν από τη Δυτική Θράκη. Δεν ήταν ούτε Πομάκοι, ούτε Αθίγγανοι. Η μητρική τους γλώσσα ήταν η τουρκική γλώσσα. Οι τρεις είχαν ελληνική ιθαγένεια. Δεν ήταν όλοι μουσουλμάνοι γιατί ορισμένοι ήταν αγνωστικιστές και άθεοι. Ο πέμπτος, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, ήταν Χριστιανός Ορθόδοξος, Κωνσταντινουπολίτης τούρκος υπήκοος, με μητρική γλώσσα την ελληνική.

Εάν κατατάξουμε αυτούς τους νέους σύμφωνα με τις "επίσημες" πρακτικές, ήμουν αντιμέτωπος με τέσσερις μουσουλμάνους έλληνες και έναν έλληνα της Κωνσταντινούπολης (η ελληνική άποψη), ή με τέσσερις τούρκους της Δυτικής Θράκης και έναν τούρκο Ρωμιό (η τουρκική άποψη). Εγώ δεν άντεξα στον πειρασμό και ρώτησα τους ίδιους.

Ακολούθησε ένα είδος συνέντευξης. Και οι πέντε είχαν το τολμηρό και ειλικρινές ύφος των νέων.

Τα ονόματά τους δεν έχουν και μεγάλη σημασία. Εδώ θα τους αναφέρω με τα γράμματα **Α, Β, Γ, Δ,** και **Ε**. Ο τελευταίος είναι ο Κωνσταντινουπολίτης. Εκτός από τον **Β**, τον "άπατρι", ο οποίος ήταν εικοσιέξι χρονών, οι άλλοι ήταν τότε μεταξύ είκοσι και εικοσιτριών χρονών. Οι πρώτοι τρεις ήταν γιοί αγροτών, ο πατέρας του **Δ** είχε κατάστημα χρωμάτων, του δε **Ε** ήταν πτυχιούχος ελεύθερος επαγγελματίας.

Πρώτα τους ρώτησα γιατί ίδρυσαν αυτόν τον σύλλογο και γιατί τους ενδιαφέρουν οι ελληνοτουρκικές σχέσεις. Σχεδόν όλοι έδωσαν την ίδια απάντηση. "*Το θέμα μας ενδιαφέρει επειδή έχει άμεση σχέση με μας, με την Ελλάδα και την Τουρκία. Θέλουμε να βρούμε μια λύση στα προβλήματα, μια διέξοδο. Εμείς ως μέλη μιας μειονότητας ζούμε και καταλαβαίνουμε τα προβλήματα πιο έντονα.*"

Ερ. Πού νομίζετε ότι θα κατοικήσετε και θα ζήσετε στο μέλλον;

Α: *Στην Ελλάδα,* **Β**: *Στην Τουρκία ή στην Ευρώπη,* **Γ**, και **Δ**: *Στην Ελλάδα ή στην Ευρώπη,* **Ε**: *Στην Ευρώπη ή στην Ελλάδα.*

Η τρίτη ερώτηση διερευνούσε τις αλλαγές που προκαλεί ο χρόνος και τις διαφορές των γενεών:

Τί σκέφτεται ο πατέρας σας σχετικά με το θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων;

Ο **Α** είπε ότι ο πατέρας του "*δεν ξέρει*". "*Δεν συζητούμε αυτό το θέμα. Γενικά δεν θέλει φασαρίες, θέλει να ζήσει μονιασμένα και φιλικά με τους Ελληνες*". Ο πατέρας του **Β** ζει στην Τουρκία. "*Εχει κακές αναμνήσεις από την Ελλάδα. Τράβηξε πολλά εκεί σαν μέλος της μειονότητας. Θέλει να επικρατήσει ο ειρηνικός τρόπος στην επίλυση των διαφορών.*" **Γ**: "*Στην Ελλάδα οι άνθρωποι,* (οι συγγενείς του εννοεί) *δεν είναι μορφωμένοι. Ευθύνεται το κράτος γι' αυτό. Οι δικοί μου είναι απαισιόδοξοι και ας είναι οικονομικά καλά*". **Δ**: "*Μορφωτικά το επίπεδο των Τούρκων είναι χαμηλό και δεν μπορούν να σκεφτούν σωστά. Ο πατέρας μου πριν φοβότανε το κράτος, τώρα φοβάται και τον λαό. Ηταν κάποτε ψηφοφόρος της Ν.Δ., μετά έγινε ΠΑΣΟΚ, τώρα ψηφίζει ανεξάρτητους*". Ο πέμπτος νέος, ο **Ε**, είπε ότι ο πατέρας του σκέφτεται με δύο μέτρα και δύο σταθμά. "*Γενικά και αφηρημένα «**ο Τούρκος**» είναι κακός και όμως αγαπά τους τούρκους φίλους του. Υπάρχει*" δήλωσε, "*μια πονηριά σ' αυτόν τον τρόπο σκέψης*".

Δηλαδή σε πιο σημείο διαφέρετε από τον πατέρα σας; Και γιατί;

Α: "*Οταν έγιναν τα πρόσφατα γεγονότα ήμουν στην Ελλάδα, και εγώ πήρα θέση, εγώ αντέδρασα, όχι όμως ο πατέρας μου*". **Β**: "*Μοιάζουμε πατέρας και γιός. Ο πατέρας μου δεν ξέρει ελληνικά.*" **Γ**: "*Ο πατέρας μου βλέπει να επιβεβαιώνονται οι φόβοι και οι ανησυχίες του. Και γι αυτό είναι απαισιόδοξος. Μπορεί και διαβάζει ελληνικά αλλά δεν τον ενδιαφέρει τι γράφει ο τύπος. Εγώ δεν είμαι και τόσο απαισιόδοξος. Βλέπω τον ελληνικό τύπο και ελπίζω ότι κάτι θα αλλάξει προς το καλύτερο.*" **Δ**: "*Οι γονείς μας δεν σκέφτονται μακροπρόθεσμα. Σκέφτονται μόνον όταν γίνονται γεγονότα. Ο πατέρας μου δεν ξέρει ελληνικά. Οταν εγώ και ο πατέρας μου ειδαμε πως έσπαζαν και κατάστρεφαν το κατάστημά του νιώσαμε το ίδιο. Πάντως μέσα στην Ευρωπαϊκή Ενωση τα πράγματα πρέπει να βελτιωθούν. Μια μεγάλη μερίδα των ηλικιωμένων αποτελείται από αγράμματους.*" Ο **Ε** είπε ότι ο πατέρας του είναι αρκετά αντικειμενικός και ψυχρός εκτιμητής των καταστάσεων. "*Εγώ, είπε, ενδιαφέρθηκα για τα γεγονότα στη Δυτική Θράκη ενώ εκείνος ήταν απαθής. Εκείνος λέει ότι εάν δεν θέλουν οι κυβερνήσεις τίποτα δεν γίνεται, ενώ εγώ είμαι πιο συναισθηματικός σ' αυτό το θέμα.*"

Είναι καλό ή κακό να ανήκει κάποιος σε μια μειονότητα;

Α: *Κακό. Είναι πολύ χειρότερο να ζεις σαν μειονότητα στο χωριό, σε*

Συνέχεια στη σελ. 5

Με το βλέμμα του πολίτη και του... Πολίτη

Πέμπτη 1η Αυγούστου:

✔ Ο τέως -πλέον- Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ιάκωβος δήλωσε: "...αυτό το οποίο οικοδόμησα, δεν θα είναι εύκολο να γκρεμιστεί."

- Ταπεινοφροσύνη. Το μέγιστο προσόν του καλού χριστιανού.

✔ Η πρώτη πανσέληνος του Αυγούστου. Γεγονός που από μόνο του μιλεί απ' ευθείας στην καρδιά και τις ευαισθησίες του ανθρώπου.

- Πόσο μάλλον, να το βλέπεις και να το παρακολουθείς από τον Ιερό Βράχο και μάλιστα, πιασμένος χέρι-χέρι με το ή τη σύντροφό σου.

Σάββατο 3 Αυγούστου.

✔ Η διαθήκη του Ανδρέα. Σε μια σελίδα -λέει- τ' αφήνει όλα στη σύζυγό του Δήμητρα.

- Παράδοξο! Στη διαθήκη που εγώ γνωρίζω, ο διαθέτης χρησιμοποιεί μάμιση σελίδα, τουλάχιστον, μόνο για να περιγράψει το πόσο ξεχωριστή υπήρξε η τελευταία του σύζυγος και πως της χρωστά τη ζωή του. Μήπως πρόκειται για εφεδρικό έγγραφο, για την περίπτωση που κάποιοι δεν θα αρκεστούν με ...τ' όνομα που τους κληροδοτείται και προσβάλλουν τη διαθήκη;

Κυριακή 4 Αυγούστου

✔ Αξίζε κανείς να ξημερωθεί: 1.97, 1.99, 2.01, 2.03. Η Νίκη Μπακογιάννη, η ξανθιά καλλίγραμμη κοπέλα με το φωτεινό χαμόγελο, υπερέβη τρεις φορές τον εαυτό της και έκανε τρία αλεπάλληλα πανελλήνια ρεκόρ.

- "Ύψος 1.71, ανάστημα 2.03" όπως επιτυχημένα έβαλε τίτλο μια εφημερίδα. (Χώρια που κατέρριψε και το μύθο της χαζής ξανθιάς. Ποιος τη χάρη της.)

- Αλλά και η πρώτη όμως, η Κωνσταντίνοβα! Με τη χαρά που εξέφρασε όταν η δικιά μας πέρασε τον πήχυ, κέρδισε ολονών μας τις καρδιές. Μπράβο της. Αυτό είναι Ολυμπιακό Πνεύμα.

Δευτέρα 5 Αυγούστου

✔ Μαθήματα Ελληνικών στα αλβανικά σχολεία.

- Ευχάριστη η είδηση. Επειδή όμως οι αποφάσεις των πολιτικών πάντοτε κρίβουν παγίδες, ας περιμένουμε να δούμε και την εφαρμογή πριν χειροκροτήσουμε.

Τρίτη 6 Αυγούστου

✔ Θλιβερή επέτειος. 51 χρόνια πριν, στη Χιροσίμα ο κόσμος γνώρισε τον πιο φρικτό εφιάλτη. Πέρσι, στα 50 χρόνια, ευαισθητοποιήθηκαν πολλοί. Ο τότε προϋπουργός της Ιαπωνίας, ειρηνιστής Τομιτσι Μουραγιάμα, στην ομιλία του είχε καταδικάσει την "επιθετικότητα της τότε Ιαπωνίας". *Μόνο που φέτος, τον έχει ήδη διαδεχθεί ο Ριτζαρο Χασιμότο, βετεράνος πολεμιστής που δεν κρύβει τις σκληρές του θέσεις.*

Τετάρτη 7 Αυγούστου

✔ Σε έκθεσή τους οι τούρκοι στρατιωτικοί -οι συνασπισμένοι κυβερνώντες- ισχυρίζονται πως νησιά και βραχονησίδες του Αιγαίου ανήκουν σ' αυτούς και παρατάσσουν και τα επιχειρήματά τους.

- Εξοχα! Το δικαστήριο της Χάγης θα τα αξιολογήσει. Ας τα στείλουν.

Παρασκευή 9 Αυγούστου

✔ Κοντεύουν μεσάνυχτα, μιας νύχτας σκοτεινής κι αφέγγαχης. Καθισμένος στην παραλία "Κουβέρτα" της Ερμιόνης παρακολουθώ από την ΕΡΤ-1 την κοινή εμφάνιση του Μίση και του Λιβάνελη.

- Ο "Επιτάφιος" του Ρίτσου που γράφτηκε 60 ακριβώς χρόνια πριν (το 1936) για τον αδικοχαμένο έλληνα εργάτη, που άφησε τη ζωή του στο πεζοδρόμιο την ώρα της διαδήλωσης ενάντια στο φασισμό, ταιριάζει τώρα απόλυτα στους τούρκους αγωνιστές, που με απεργία πείνας κατάφεραν να λυγίσουν τους φασίστες δυνάστες τους.

Σάββατο 10 Αυγούστου

✔ Διαβάζω στον τύπο: "Με την αλχημεία των αριθμών, η νίκη μας εμφανίζεται μικρότερα". Μας το πληροφορεί ο Κύριος Σαρτζετάκης και "αποδεικνύει" πως με τα 8 ολυμπιακά μετάλια και τα 10.039.000 του πληθυσμού της, η Ελλάς (Ελλήνων Χριστιανών μήπως;) πρέπει να είναι 7η στον κατάλογο και όχι 16η.

- Ισως και ψηλότερα, θα λέγαμε. Καθ' ότι από τον Κύριο Σαρτζετάκη, διαφεύγει πως, εις τον παραπάνω πληθυσμόν συμπεριλαμβάνονται και οι μουσουλμάνοι της Θράκης, οι οποίοι όμως, μη διαθέτοντες το Αθάνατον Ελληνικόν Πνεύμα, αδιαφησθητήτως, δεν συνέβαλαν εις την συγκομοιδήν. (Εκτός αν πρέπει στα 10.039.000 να προσθέσουμε και τους πληθυσμούς της Γεωργίας και Αλβανίας. Οπότε...)

Κυριακή 11 Αυγούστου

✔ Αίμα και πάλι, αθώο και νεανικό στην Κύπρο. Ενας νεκρός από λιντσάρισμα και δεκάδες άγρια ξυλοδαρμένοι τραυματίες. Εκατοντάδες νέοι από τη μια, απ' όλο τον κόσμο, που -παρά τα μακρυά μαλλιά και τα σκουλαρίκια- δεν άντεξαν στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κι διαμαρτύρονται. Κι εκατοντάδες πάλι από την άλλη, νέοι κι αυτοί, δηλητηριασμένοι επιτηδείως με κάποια ιδεολογήματα για να χάσουν κάθε ίχνος ανθρωπιάς και να καταντήσουν βάρβαροι και δολοφόνοι.

- Το μολύβι δεν προχωρεί για οποιοδήποτε σχόλιο. Και μόνο ένα ερώτημα τρώει το νου: Γιατί θε' μου;

Δευτέρα 12 Αυγούστου

✔ Το περιοδικό "Air Forces" δημοσιεύει αγγλικά σενάρια πολέμου, κάνει συγκρίσεις μεταξύ των ενόπλων δυνάμεων Ελλάδας και Τουρκίας και αποφαίνεται πως "η Αθήνα θα είναι η χαμένη".

- Αλήθεια, δεν κάνουν το ίδιο με βάση το 1941 και τις ένοπλες δυνάμεις Ελλάδας και Ιταλίας (του Μουσσολίνι) για να μας πουν τα συμπεράσματά τους;

Τρίτη 13 Αυγούστου

✔ Τους Κυπρίους κατηγορεί ο εκπρόσωπος του ΟΗΕ.

- Ξέρω πως εδώ στην Ελλάδα κυκλοφορεί σαν ανέκδοτο, όμως στην Τουρκία συνέβη. Κάπου εκεί στη δεκαετία του '50 θάτανε. Το φαβερό έγκλημα κάλυπτε τις πρώτες σελίδες όλων των εφημερίδων. Το θύμα είχε στο σώμα του πάνω από πενήντα (!) μαχαιριές. Κι ο δράστης, νέος αγράμματος και ελαφρώς "πτωχός του πνεύματι" δικαιολογήθηκε: "Δεν φταίω εγώ κομισέρι μου (κυρ αστυνόμε). Κρατούσα το μαχαίρι κι ηθθε κι έπεσε απάνω του. Κι ο "κομισέρης" με προσοιητό θαυμασμό και λύπη: "Τι λες βρε παλικάρι μου. Πάνω από πενήντα επιθέσεις επάνω σου και το άντεξες; Θηρίο είσαι."

Λέτε ο "πτωχός του πνεύματι" να έκτισε την ποινή του και τώρα να υπηρετεί στον ΟΗΕ;

Τετάρτη 14 Αυγούστου

✔ Εν ψυχρώ εκτέλεση κι άλλου Ελληνοκύπριου. Οι ενδείξεις ενισχύουν τις υπόνοιες για χρήση διοπτροφόρου όπλου. Ενστολος εμφανίζεται στην εικόνα της τηλεόρασης, να σημαδεύει για να σκοτώσει. Ουδεμία αμφιβολία, ότι οι πράξεις δεν είναι παροορμητικές, αλλά οι παρισταμένοι εκτελούν διαταγές.

- Σε λίγο καιρό και εάν υπάρξει (που πρέπει να υπάρξει) διεθνής καταιγιδα, θα βγει και πάλι ο κ. Ντενκτάς να αναλάβει τις ευθύνες, για να απαλλάξει το στρατό κατοχής και τους φασίστες της οργάνωσης "γκρίζοι λύκοι" που αλωνίζουν στα κατεχόμενα.

Πέμπτη 15 Αυγούστου

✔ Προσάραξε η τουρκική φρεγάτα "Yavuz" στα αβαθή νερά της Κω.

- Και ξαναθυμηθήκαμε το περίφημο "Μάλτα γιόκ!"

✔ 15αυγουστιάτικο πανηγύρι και Ιμβριώτες απ' όλο τον κόσμο γέμισαν στο νησί. Είναι και η παρουσία του Γιώργου Νταλάρα που μαγνητίζει.

- Οταν οι γιορτές περάσουν, ας μην ξεχαστεί η Ιμβρος. Χρειάζονται σοβαρές πρωτοβουλίες για να διασωθεί ό,τι παρέμεινε. Υπάρχουν ακόμη ελπίδες.

✔ Γιορτή της Παναγιάς και στο Βέρμιο, με προσκύνημα στη θαυματουργή εικόνα που οι πρόσφυγες του Πόντου έφεραν από τα πάτρια.

- Φωτογραφίες στον τύπο, αλλά και εικόνα στην τηλεόραση με τον Ακη και τον Μίλτο, δεξιά κι αριστερά της εικόνας να την κουβαλούν. Αυτή κι αν είναι εικόνα για τα πανηγύρια.

Παρασκευή 16 Αυγούστου

✔ Πετρελαιοκηλίδα ατειλεί τα παράλια της Αττικής. Αίγινα και Σαλαμίνα κινδυνεύουν άμεσα.

- Ο τύπος ασχολείται ακόμα με τον ψυχασθενή της Θάσου που σκότωσε την οικογένειά του και βγάζει σε "παραθυράκι" ζωντανό τον προτεξάδελφο του ψιλικατζή της γονίας.

Σάββατο 17 Αυγούστου

✔ Απίστευτο! Ο εκπρόσωπος του State Department N. Berns δήλωσε πως "η ιερότητα της ανθρώπινης ψυχής είναι σπουδαιότερη από την προστασία ενός κομματιού υφάσματος".

- Diamandopoulos for President! Τα Εξάχρεια τώρα δικαιώνονται...

Κυριακή 18 Αυγούστου

✔ Αρρώστησε ο δικτάτορας Παπαδόπουλος, μεταφέρθηκε στην εντατική και τον ξαναθυμηθήκαμε.

- Είπαμε "όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια", όμως όχι πια κι έτσι. Αφήστε τον πλέον να πάει σπίτι του. Οχι τίποτε άλλο, αλλά θα τον κάνουμε και ήρωα.

Μήνυμα της Νιόρας Μπακογιάννη προς τους Κωνσταντινουπολίτες

Αγαπητοί φίλοι,

Με μεγάλη χαρά επικοινωνώ μαζί σας, μέσα από το έγκυρο φύλλο της "Επταλόφου". Σε μια στιγμή που η κοινωνία μας βρίσκεται σε φάση παρακμής και κρίσης, τα ζωντανά και υγιή κύτταρα του Ελληνισμού, όπως η κοινότητα των Κωνσταντινουπολιτών, είναι ένας φάρος, πολύτιμος και ανεκτίμητος. Πετύχατε να διατηρήσετε ζωντανές, μνήμες και παραδόσεις, ανεκτίμητες, ικανές να φωτίσουν ένα νέο δρόμο στον καιούργιο κόσμο που διαμορφώνεται. Πιστεύω ότι αυτά τα ιδανικά μας ενώνουν, μας οδηγούν σε μια κοινή δημιουργική προσπάθεια. Σ' αυτή την προσπάθεια θα είμαστε μαζί.

Ντόρα Μπακογιάννη

Δευτέρα 19 Αυγούστου

✔ Οι ωμότητες στην Κύπρο και οι πολιτικαρισμοί του κ. Εμπακάν (βλ.. επισκέψεις σε Περσία, κλπ.) άρχισαν να ενοχλούν την κοινή γνώμη στις Η.Π.Α. και να ξυνίζει ο τραχάνας της Αγκυρας.

- Τώρα να δείτε τι θα ακουστούν εναντίον των λίγων συμπατριωτών μας στην Πόλη, την Ιμβρο και την Τένεδο. Οι πρώτες δυσάρεστες ειδήσεις έφθασαν κιόλας...

Τρίτη 20 Αυγούστου

✔ Εκλογές. Οι λόγοι επίσπευσης κατά την κυβέρνηση τα εθνικά θέματα.

- Λες και είναι λάστιχο τα έρημα κι ο καθείς τα τραβάει όπου θέλει.

Πέμπτη 22 Αυγούστου

✔ Ο τούρκος δημοσιογράφος Μετίν Τοκέρ, ο γνωστός γαμπρός του αλήστου μνήμης Ισμέτ Ινονού, σε άρθρο του επαινεί τους Ελληνες και την Ελλάδα!

- Για να το κάνει αυτό θα έχει βέβαια τους λόγους του. Οιως στην περίπτωσή του ισχύει το ρητό "Αν έχεις τέτοιο φίλο, τι τον θέλεις τον εχθρό"!

✔ Οι Κούρδοι του Ιράκ, χωρισμένοι σε δύο παρατάξεις συγκρούονται επικίνδυνα. Οι Μεσούτ Μπαρζανί και Τζελάλ Ταλαμπανί, έχοντας εγκαταλείψει τα προσχήματα φθάνουν μέχρι και ενόπλων συγκρούσεων. Στην αναμπαμπούλα, παίζει και το Ρ.Κ.Κ. το δικό του χαρτί.

- Κάποιος ή κάποιοι, πρέπει να βοηθήσουν, ώστε το κουρδικό πρόβλημα να βρει ειρηνική λύση. Οι περισσασιακοί "φίλοι" τύπου "εχθρός του εχθρού μου φίλος μου" δεν ωφελούν σε τίποτα τον αιματοκυλισμένο και ταλαιπωρημένο, αλλά περηφανο και πεισματάρη αυτό λαό.

Παρασκευή 23 Αυγούστου

✔ Οριστική ημερομηνία για εκλογές η 22α Σεπτεμβρίου

- Αν είναι μετά απ' αυτό, ο κ. Σιμήτης και η κυβέρνησή του, να ασχοληθούν πλέον σοβαρά με τα πολλά και μεγάλα προβλήματα της χώρας, ας του δώσουμε άλλη μια χαρά μέσα στο γουρλίδικο (γι' αυτόν) 1996.

✔ Συμμορία παιδικής πορνείας στο Βέλγιο. Νεκρά και δολοφονημένα πάνω από τέσσερα παιδιά.

- Ευτυχώς, θα πούμε, κι ας φαντάζει μακάβριο. Εστω τουλάχιστον, το πρόβλημα που μαστίζει εδώ και χρόνια τα παιδιά του τρίτου κόσμου, θα έρθει στην επικαιρότητα και ίσως κάποιοι ασχοληθούν σοβαρά μ' αυτό. Οι Βέλγοι κύριοι (και οι υπόλοιποι ενημότατοι Ευρωπαίοι) που ταξιδεύουν στις πλουτοκοσμικές χώρες για να κορέσουν τα αρρωστημένα πάθη τους, ίσως μετανιώσουν όταν δουν να κακοποιούνται και να σκοτώνονται και τα δικά τους παιδιά.

Σάββατο 24 Αυγούστου

✔ Η Ν.Δ. (λέγεμε Μίλτο) καλεί Αβραμόπουλο.

- Αμ δε! Πατάνε πεπονοφλουδες οι διπλωμάτες.

Δευτέρα 26 Αυγούστου

✔Εξέγερση στον Κορυδαλό με όμηρο

- Απορία: Αφού όποτε θέλουμε μπαίνουν κι' όποτε θέλουν φεύγουν, γιατί εξεγείρονται;

Τετάρτη 28 Αυγούστου

✔ 101.106 θάνατοι και 100.443 γεννήσεις μέσα στο 1995. Αύξηση πληθυσμού 663 άτομα.

- Αυτά ακούν κι οι Τουρκοι και...

Κυπριακό: Οι Διαπιστώσεις Της άλλης πλευράς

Συνέχεια από την 1η σελίδα

πολύ τους σπίτια και στη γη τους. Εφόσον η τουρκική πλευρά δεν το αποδέχεται, θα γίνει λοιπόν ανταλλαγή και με ποιά κριτήρια; Το πλέον ενδιαφέρον είναι ότι, τα σπίτια και τα οικόπεδα στο Βόρειο τμήμα, δηλαδή στην ελληνική πλευρά, έχουν πάρει αξία 45 φορές (!) μεγαλύτερη από εκείνη που ήταν τα ελληνικά κτήματα στο Βορρά. Σε περίπτωση λοιπόν ανταλλαγής, ποιός θα είναι κερδισμένος;

Πώς η ένταξη στην Ε.Ε.: Σε περίπτωση εξετάσεως λύσης, θα έρθει στο προσκήνιο και η ένταξη της Κύπρου, ως σύνολου, στην Ε.Ε. Στο θέμα αυτό, η θέση της ελληνική πλευράς είναι ξεκάθαρη. Θέλουν να ενταχθούν με οποιοδήποτε κόστος. Οσο για την τουρκική; Υπάρχουν μεγάλα ερωτηματικά.

Απο τέλεσμα: Βρισκόμαστε ακριβώς στην ανετικιμία δύο δρόμων

Πολλές διαπραγματεύσεις έχουν γίνει για το κυπριακό πρόβλημα και σε όλες αυτές διανοίχθηκαν κάποιες αποστάσεις. Τη φορά τούτη τα πράγματα είναι πολύπλοκα διαφορετικά, καθότι θα οδεύουμε προς μια λύση. Η χρονική διάρκεια υπολογίζεται περίπου ως εξής:

- Αμέσως από το Φθινόπωρο, θα αρχίσουν οι πρώτες επαφές.
- Εντός του 1997, θα ενταθεί ο ρυθμός των συζητήσεων.
- Από το τέλος του 1997 και εντός του 1998, κατά πάσα πιθανότητα, θα αρχίσουν οι συζητήσεις πλήρους εντάξεως, μεταξύ Κύπρου και Ε.Ε. Με την έναρξη αυτή, και οι διαπραγματεύσεις μεταξύ τουρκικής και ελληνικής πλευράς θα μπαίνουν στην τελική τους φάση.

Επίσης η ισχυρισμός, πως προς το τέλος του 1998 ή το πολύ εντός του 1999, τα πάντα θα έχουν ληξεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε στο θαλλόμενο αυτό χρονικό διάστημα που έρχεται, είναι να αποφασίσει η τουρκική πλευρά επακριβώς το τι θέλει και βαδίσει ανάλογα. Εάν συνεχίσει στις γνέπει μέχρι στιγμής- να ασκεί την πολιτική του "βλέποντας και κάνοντας", ανιδρύοντας απλώς στις προτάσεις της απέναντι πλευράς, στο τέλος θ' βρεθεί χαμένη.

Και τώρα ας πάμε μαζί, πρώτα στη μια μετά στην άλλη πλευρά και ας ακούσουμε τι λένε οι ίδιοι.

Φόβος και ανησυχία στην Τ.Δ.Β.Κ.

Στο σημείο αυτό ο Τούρκος δημοσιογράφος, αφού υπενθυμίζει πως παρακολούθησε το πρόβλημα αυτό από το 1963, επισκεπτόμενος χώρα μόνο τις δύο φορές ενδιαφερόμενες πλευρές, αλλά και τα άλλα σημαντικά κέντρα όπως η Σουλτανία, το Λονδίνο, οι Βρυξέλλες κ.ο.κ. εκφράζει τη βεβαιότητά του, πως τη φορά τούτη η Δύση είναι αποφασισμένη να δράσει όπως και στο Ντέιτον για το πρόβλημα της Βοσνίας: **"Διαπραγματεύσεις τις τελευταίες στιγμής, πίσω από κλειστές πόρτες"**. Και συνεχίζει:

Στην εφήμερα στην Τ.Δ.Β.Κ. πράγματι ανησυχούν. Η τουρκική κοινότητα φοβάται και ανησυχεί. Και πώς να μη φοβάται; Οταν κάνουν τον απολογισμό τους τον εφήσαν μέσα σε 22 χρόνια, κάτιον ένα εισόδημα που δεν ξεπερνά τα 3000$ ετησίως, έναν πληθωρισμό τα υπόγειο από την Τουρκία και ποσοστό μέχρι και τα 200%, έναν προϋπολογισμό, ο οποίος έχχονται στιγμές που δεν μπορεί να πληρώσει ούτε τους υπαλλήλους και έναν πληθυσμό που συνεχώς γίνεται ποιοτικά από τη μετανάστευση των νέων επιστημόνων. Το κόστος είναι τεραστίο. Σ' αυτή ακριβώς τη στιγμή έρχεται η Ε.Ε. και προτείνει: "Συμφωνείστε με την ελληνική πλευρά και υπογράψτε πλήρως. Ετσι θα λήξουν τα άλγη σας οι ασταροφύσεις, αλλά και το κόστος. Θα γίνετε πλουσιότεροι".

Εκείνοι που μίλησα μου είπαν πως τα είναι δυνατόν να συνεχιστεί η υπάρχουσα κατάσταση. Τους φαίνεται ελκυστικό να ενταχθούν στην Ευρώπη. Τώρα δεν χουμε μέλλον. Να μείνουμε με τα κάνουμε τι;" διεγκώτωνται.

Τα επιχειρήματίες που μίλησα, παραδέχονται ακόμη πιο πολύ. Οσο για τα πολιτικούς: "Πλέον δεν προχωράει. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, πρέπει ν' αλλάξει η κατάσταση. Να ξέρουμε τι μας γίνεται" μας είπαν.

Κι εδώ υπεισέρχονται όλα τα ερωτήματα, για ομοσπονδία ή συνομοσπονδία, για επιστροφή ή όχι των πληθυσμών στις αρχικές τους εστίες, για την παραμονή ή όχι της τουρκικής στρατιωτικής δύναμης. Αμέσως τότε αρχίζουν τα διλήμματα. Εκφράζεται η επιθυμία να μην αλλάξει το κατεστημένο, αλλά και η ανάγκη για αλλαγή, για απόκτηση πλούτου και ευημάρειας.

Οι πολιτικές δυνάμεις που καθοδηγούν την κοινότητα, είναι κι αυτές διχασμένες.

1) Οι δυνάμεις της συντήρησης, με επικεφαλής τον Ντενκτάς, υποστηρίζουν πως δεν είναι δυνατόν να εμπιστευθεί κανείς την ελληνική πλευρά, πως η είσοδος στην Ε.Ε. με το σχήμα της ομοσπονδίας, θα ανοίξει μακροπρόθεσμα το δρόμο για διάλυση και εξαφάνιση της τουρκικής κοινότητας. Η μόνη λύση, κατά τη γνώμη τους, είναι, ανεξάρτητα με το τι θα κάνει η ελληνική πλευρά, η τουρκική να προχωρήσει σε μια **"Integration"** (=Ολοκλήρωση) με την Τουρκία. Στην ουσία, αυτό που εννοείται με το "Integration" είναι η **προσάρτιση** του βορείου τμήματος στην Τουρκία, και ο όρος χρησιμοποιείται επί το διπλωματικότερον, καθότι η λέξη **"προσάρτιση"** δημιουργεί αλλεργία.

2) Οι αριστερές δυνάμεις, προτιμούν να προχωρήσουν στην ένταξη μαζί με την ελληνική πλευρά, υπό τον όρο να υπάρξουν "οι απαραίτητες εγγυήσεις". Είναι όμως ενδιαφέρον το ότι, τόσο οι αριστερές πολιτικές δυνάμεις, όσο και οι μαθητές και φοιτητές Λυκείων και πανεπιστημίων, όταν λένε "απαραίτητες εγγυήσεις" συμφωνούν απόλυτα σε κάποια σημεία:

α) Την παραμονή των τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων, έστω και για μια συγκεκριμένη περίοδο στο νησί. Οι δυνάμεις αυτές, για τις οποίες κάποτε χρησιμοποιούσαν το σλόγκαν "έξω ο στρατός", τώρα θεωρούνται εκ των "ουκ άνευ".

β) Η τουρκική πλευρά να αυτοδιοικείται ως προς τα εσωτερικά της και σε συγκεκριμένα θέματα να ισχύουν οι αρχές της Ισότητας και της Κυριαρχίας.

γ) Πριν από την οποιαδήποτε λύση, να επέλθει συμφωνία στο θέμα των περιουσιών και οι Ελληνοκύπριοι να **μην** επιστρέψουν στις πατρογονικές τους εστίες.

Ετσι λοιπόν, οι φουρτούνες κυριαρχούν στην Τ.Δ.Β.Κ. και οι απαιτήσεις του Ντενκτάς, καθημερινά αυξάνονται. Αραγε έχει άδικο; Δεν υπάρχουν αλήθειες σ' αυτά που υποστηρίζει; Και βέβαια υπάρχουν και μάλιστα πολλές. Ας τις δούμε.

1) **Κυριαρχία και Ισότητα**: Ο Ντενκτάς επιμένει, πως η ελληνική πλευρά πρέπει να αποδεχθεί την τουρκική ως ένα ξεχωριστό κράτος. Η όποια λύση να έχει ως θέμα δύο διαφορετικά κυρίαρχα κράτη. Δηλαδή Συνομοσπονδία. Σύμφωνα με τον Ντεντάς, η σωτήρια γονία που βλέπουν οι Ελληνοκύπριοι τους Τουρκοκυπρίους δεν άλλαξε διόλου. Θεωρούν εαυτούς πραγματικούς ιδιοκτήτες του νησιού και τους Τούρκους μειονότητα. Εάν στο μέλλον, οι δύο αυτές κοινότητες, συνευρεθούν εντός μιας ομοσπονδίας και έστω και κάποιες από τις αποφάσεις αφεθούν να λαμβάνονται από τους Ελληνες, η Τουρκική Κοινότητα θα απολέσει το σημερινό της καθεστώς.

Υπάρχει μια δόση πραγματικότητας στις θέσεις αυτές του Ντανκτάς. Η ομοσπονδία είναι δυνατόν μακροχρόνια να ανοίξει το δρόμο για την εξαφάνιση της Τουρκικής Κοινότητας.

2) **Στρατιωτικές εγγυήσεις**: Κατά τον Ντενκτάς, είτε αποφασιστεί η συνομοσπονδία, είτε η ομοσπονδία, εκείνο στο οποίο η τουρκική πλευρά δεν μπορεί να κάνει χαμία υποχώρηση είναι η εγγύηση της Τουρκίας. Η αντικατάσταση των τουρκικών στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί, από διεθνή δύναμη, έστω και εάν υπάρχει συμπεριλαμβάνονται Ελληνες και Τούρκοι στρατιώτες, είναι απαράδεκτη. Εως ότου τα δύο κράτη συνηθίσουν να συνυπάρχουν και το οικονομικό τους επίπεδο εξισωθεί, η τουρκική στρατιωτική παρουσία, δηλαδή η εγγύηση της Τουρκίας, πρέπει να συνεχιστεί. Ομως, όχι μόνο ο Ντενκτάς, αλλά και αυτοί που υποστηρίζουν προωθημένες αριστερές θέσεις, *"τοιλάχιστον για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα"* έχουν στο θέμα αυτό σαφή θέση. Πιστεύουν πως μόνο η παραμονή των τουρκικών δυνάμεων θα τους δώσει σιγουριά να προχωρήσουν σε συνεργασία με την Ελληνική πλευρά -είτε αυτή είναι ομοσπονδία, είτε συνομοσπονδία- και έχουν δίκαιο.

3) **Ανταλλαγή περιουσιών**: Το τρίτο σημαντικό θέμα, που περιμένει τη λύση του, είναι το θέμα των περιουσιών. Ο Ντενκτάς έχει κι εδώ δίκαιο. Οι δύο πλευρές, πρέπει οπωσδήποτε να τα βρουν, πριν την όποια λύση. Θα δοθούν στην Ελληνική πλευρά αποζημιώσεις ή θα τους παραχωρηθεί έναντι κάποια γη; Αγνωστο. Ομως το θέμα αυτό πρέπει να εκκαθαριστεί λογιστικώς. Στην αντίθετη περίπτωση, θα δημιουργηθούν και πάλι σημαντικά προβλήματα και να ανοίξουν μεγάλες πληγές. Ο καθείς θα πρέπει να παραμείνει στη δική του πλευρά, ο πληθυσμός να μην ξαναζήσει μια νέα μετανάστευση και να μη δημιουργηθούν σπυριά που στο μέλλον θα σπάσουν.

"Τις θέσεις αυτές του Ντενκτάς τις υποστηρίζω κι εγώ", λέει στο σημείο τούτο ο κ. Μπιράντ.

Αποτέλεσμα: Και πάλι η εξεύρεση λύσης είναι αναγκαία και αναπόφευκτη.

Αφού τεθούν επί τάπητος οι παραπάνω αρχές, είναι δυνατόν στις λεπτομέρειες να φερθεί κανείς ελαστικά, και έναντι αυτών των αποκτημάτων, να κάνει παραχωρήσεις σε άλλα θέματα. [1]

- Από το τέλος του 1997 και εντός του 1998, κατά πάσα πιθανότητα, θα αρχίσουν οι συζητήσεις πλήρους εντάξεως, μεταξύ Κύπρου και Ε.Ε. Με την έναρξη αυτή, και οι διαπραγματεύσεις μεταξύ τουρκικής και ελληνικής πλευράς θα μπαίνουν στην τελική τους φάση.

- Επίσης η ισχυρισμός, πως προς το τέλος του 1998 ή το πολύ εντός του 1999, τα πάντα θα έχουν ληξεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε στο θαλλόμενο αυτό χρονικό διάστημα που έρχεται, είναι να αποφασίσει η τουρκική πλευρά επακριβώς το τι θέλει και βαδίσει ανάλογα. Εάν συνεχίσει στις γνέπει μέχρι στιγμής- να ασκεί την πολιτική του "βλέποντας και κάνοντας", ανιδρύοντας απλώς στις προτάσεις της απέναντι πλευράς, στο τέλος θ' βρεθεί χαμένη.

Και τώρα ας πάμε μαζί, πρώτα στη μια μετά στην άλλη πλευρά και ας ακούσουμε τι λένε οι ίδιοι.

Φόβος και ανησυχία στην Τ.Δ.Β.Κ.

Στο σημείο αυτό ο Τούρκος δημοσιογράφος, αφού υπενθυμίζει πως παρακολούθησε το πρόβλημα αυτό από το 1963, επισκεπτόμενος χώρα μόνο τις δύο φορές ενδιαφερόμενες πλευρές, αλλά και τα άλλα σημαντικά κέντρα όπως η Σουλτανία, το Λονδίνο, οι Βρυξέλλες κ.ο.κ. εκφράζει τη βεβαιότητά του, πως τη φορά τούτη η Δύση είναι αποφασισμένη να δράσει όπως και στο Ντέιτον για το πρόβλημα της Βοσνίας: **"Διαπραγματεύσεις τις τελευταίες στιγμής, πίσω από κλειστές πόρτες"**. Και συνεχίζει:

Στην εφήμερα στην Τ.Δ.Β.Κ. πράγματι ανησυχούν. Η τουρκική κοινότητα φοβάται και ανησυχεί. Και πώς να μη φοβάται; Οταν κάνουν τον απολογισμό τους τον εφήσαν μέσα σε 22 χρόνια, κάτιον ένα εισόδημα που δεν ξεπερνά τα 3000$ ετησίως, έναν πληθωρισμό τα υπόγειο από την Τουρκία και ποσοστό μέχρι και τα 200%, έναν προϋπολογισμό, ο οποίος έχχονται στιγμές που δεν μπορεί να πληρώσει ούτε τους υπαλλήλους και έναν πληθυσμό που συνεχώς γίνεται ποιοτικά από τη μετανάστευση των νέων επιστημόνων. Το κόστος είναι τεραστίο. Σ' αυτή ακριβώς τη στιγμή έρχεται η Ε.Ε. και προτείνει: "Συμφωνείστε με την ελληνική πλευρά και υπογράψτε πλήρως. Ετσι θα λήξουν τα άλγη σας οι ασταροφύσεις, αλλά και το κόστος. Θα γίνετε πλουσιότεροι".

Εκείνοι που μίλησα μου είπαν πως τα είναι δυνατόν να συνεχιστεί η υπάρχουσα κατάσταση. Τους φαίνεται ελκυστικό να ενταχθούν στην Ευρώπη. Τώρα δεν χουμε μέλλον. Να μείνουμε με τα κάνουμε τι;" διεγκώτωνται.

Τα επιχειρήματίες που μίλησα, παραδέχονται ακόμη πιο πολύ. Οσο για τα πολιτικούς: "Πλέον δεν προχωράει. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αλαζονεία, που δίνει στην κοινωνία ο πλούτος αυτός.

Με το που αρχίσαμε την κουβέντα με τον πρόεδρο Κληρίδη, φάντηκε αμέσως πόσο πολύ απέχουν οι δύο πλευρές, η μία από την άλλη. Συγκρίνοντας τις προτάσεις Ντενκτάς με τις δικές του, ο Κληρίδης έκανε ένα αξιοπρόσεκτο παραλληλισμό. ***"Ο Ραούφ μου δείχνει το μπουνάλι που θέλει να μου πουλήσει. Στην ετικέτα γράφει ουΐσκυ. Ομως περιέχει ρακί"***.

Με το τρόπο αυτό, θέλησε να μου εξηγήσει πως εκείνο που παρουσιάζει ο Ντενκτάς ως ομοσπονδία, είναι ουσιαστικά συνομοσπονδία. Το είπε και στον ίδιο τον Ντενκτάς κι εκείνος λέει, -τί να κάνει;- γέλασε. Αυτή είναι και η μεγαλύτερη διαφορά τους. *"Ο Ντενκτάς, θέλει να μπούνε δυο διαφορετικές χώρες στην Ε.Ε., ενώ εμείς μιας ομοσπονδίας. Δεν είναι δυνατόν να αποδεχθούμε την συνομοσπονδία"* λέει και θέλει να αρχίσει αμέσως η διαδικασία της ένταξης.

Για την Ισότητα, ο κ. Κληρίδης δέχεται να αναγνωριστούν στην Τουρκοκυπριακή Κοινότητα διάφορα πρόσθετα δικαιώματα, όμως παρατηρεί πως δεν είναι δυνατόν, σε όλες τις βαθμίδες της εξουσίας να τους παραχωρηθεί αριθμητική ισότητα. Εκείνο που σκέπτεται, είναι να αυξηθεί μεν ο αριθμός των Τούρκων στον κρατικό μηχανισμό, όμως την διοίκηση να έχουν οι Ελληνες.

Για την Τουρκική εγγύηση, δηλαδή την τουρκική στρατιωτική παρουσία στο νησί, ο Ελληνας Πρόεδρος έχει επίσης αντίθετη άποψη. Θεωρεί απαραίτητη την αποχώρησή τους και την αποστολή στη θέση τους μιας διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης, στην οποία θα προβλέπεται κοντενζάν για έλληνες και τούρκους στρατιώτες.

Για την ανταλλαγή περιουσιών την ελληνική θέση εκφράζουν ως εξής: *"Με την πλήρη ένταξη στην Ε.Ε., ένας Γάλλος ή Γερμανός θα μπορεί να αποκτήσει ακίνητα σε οποιοδήποτε μέρος θέλει. Οχι όμως και ένας Κύπριος υπήκοος. Είναι αυτό δυνατόν;"*

Αποτέλεσμα: Αδιέξοδο.

Βεβαίως και οι δύο πλευρές δεν θέλουν να φανερώσουν από τώρα τα χαρτιά τους. Ομως οι διαφορές μεταξύ των θέσεων των δύο μητεών είναι τόσο μεγάλες, ώστε, κατά τη γνώμη μου, είναι πολύ δύσκολο να γεφυρο

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Οικουμενικό Πατριαρχείο

- Ο Υφυπουργός των Εξωτερικων των Η.Π.Α., υπεύθυνος για τις πολιτικές υποθέσεις, επισκέφθηκε την Κυριακή 30 Ιουνίου το Οικ. Πατριαρχείο και την Α.Θ. Παναγιότητα.

- Την 1 Ιουλίου έγινε στο ναΐδριο της Ι. Μονής της Αγίας Τριάδος Χάλκης η έναρξη των εργασιών του Γ' Οικολογικού Σεμιναρίου "Χάλκη 1996", το οποίο τελεί υπό την αιγίδα της Α. Θειοτάτης Παναγιότητος και της Α.Β.Υ. του Πρίγκηπος Φιλίππου, Δουκός του Εδιμβούργου.

Μετά τον Εσπερινό κατά τον οποίο εχοροστάτησε ο Πατριάρχης, επακολούθησε δεξίωση, όπου μίλησαν διάφοροι εκπρόσωποι και ο Πατριάρχης και τελικά η τελετή της έναρξης επισφραγίσθηκε με μουσική εκδήλωση από το συγκρότημα "Βόσπορος".

- Η Α.Θ.Π., ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανεχώρησε στις 5 Ιουλίου με ιδιωτικό αεροσκάφος για το Εδιμβούργο προκειμένου να παραστεί στην τελετή απονομής σ' Αυτόν από την Θεολογική Σχολή του Παν/μίου της πόλεως ταύτης του τίτλου του **Επιτίμου Διδάκτορος**, παρουσία εκλεκτών προσκεκλημένων. Στο αεροδρόμιο Τον προέπεμψαν ο Σεβασμ. Πατριαρχικός Επίτροπος Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ, άλλοι ιεράρχες του Θρόνου και ο εντιμ. Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη κ. Γρηγόριος Βασιλοκωνσταντάκης.

- Ελήξε στις 7 Ιουλίου το 3ο Θερινό Οικολογικό Σεμινάριο που έφερε τον τίτλο "Περιβάλλον και Επικοινωνία" και το οποίο πραγματοποιήθηκε στις αίθουσες της Ι. Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Το Σεμινάριο στο οποίο συμμετείχαν Αρχιερείς, Επιστήμονες και πλείστοι άλλοι ειδικοί, σημείωσε εξαιρετική επιτυχία με τις σημαντικές εισηγήσεις και τις άκρως εποικοδομητικές συζητήσεις.

- Το Σάββατο 13 Ιουλίου επανήλθε στην Πόλη με ιδιωτικό αεροσκάφος η Α.Θ. Παναγιότης, ο Πατριάρχης από το ταξίδι του στη Σκωτία.

- Το Σάββατο 20 Ιουλίου η Α.Θ.Π., ο Πατριάρχης δεξιώθηκε μετά την Πανηγυρική Θ. Λειτουργία στην Ι. Μονή της Αγίας Τριάδος Χάλκης όμιλο νέων, φιλοξενουμένων της Μητρός Εκκλησίας, από τη Φινλανδία και νέους από την Ομογένεια της Πόλης.

Η Α.Θ. Παναγιότης παρέστη το εσπέρας του Σαββάτου 27 Ιουλίου στη δεξίωση που δόθηκε στην Προξενική κατοικία στο Μέγα Ρεύμα προς τιμή του αποχωρούντος Γεν. Προξένου των Η.Π.Α.

- Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος εχοροστάτησε: α) στις 2 Αυγούστου Παρασκευή κατά τον Παρακλητικό Κανόνα στο Γηροκομειακό Ι. Ναό των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, β) στις 5 Αυγούστου Δευτέρα κατά τον Εσπερινό που εψάλη στην πανηγυρίζουσα Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Σκήτη Σωτήρος Χριστού Αντιγόνης, γ) στις 6 Αυγούστου κατά την Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας στην Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Ι. Μονή Σωτήρος Χριστού Πρώτης με την ευκαιρία της Μεγάλης Δεσποτικής Εορτής; δ) στις 9 Αυγούστου Παρασκευή με την ευκαιρία της Εορτής του Αγίου Αθλοφόρου και Ιαματικού Παντελεήμονος, κατά την Πανηγυρική Θ. Λειτουργία που ετελέσθη σύμφωνα με το Παλαιό Ημερολόγιο στην Ι. Ρωσσική Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος στο Γαλατά, ε) την Πέμπτη 8 Αυγούστου κατά την Ι. Ακολουθία του Παρακλητικού Κανόνος στην Ι. Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, στ') την Παρασκευή 9 Αυγούστου κατά τον Παρακλητικό Κανόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Μπεσίκτας και ζ) Την κυριακή 11 Αυγούστου κατά τον Παρακλητικό Κανόνα στον Ι. Ναό Παναγίας Ελπίδος, Κοντοσκαλίου.

Ο Πρωθυπ. Νετζμεττίν Ερμπακάν απηύθυνε προς την Α.Θ. Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο το ακόλουθο ευχαριστήριο γράμμα:

Σας ευχαριστώ θερμά για το συγχαρητήριο μήνυμα που ευαρεστηθήκατε να μου αποστείλετε με την ευκαιρία της ενάρξεως των πρωθυπουργικών καθηκόντων μου.

Επικαλούμαι πάντοτε την υποστήριξη και τις προσευχές Σας για να δυνηθούμε να υπηρετήσουμε θετικά το λαό και τη χώρα μας απ' αυτή τη θέση και διατελώ με βαθειά αγάπη και τιμή.

Καθηγητής Δρ. Νετζμεττίν Ερμπακάν
Πρωθυπουργός

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε μεταξύ πολλών άλλων:

- 40 μέλη του "Young Presidents Organization", με την ευκαιρία του Διεθνούς Συνεδρίου τους στην Πόλη.

- Τον εντιμ. κ. Ελευθέριο Βορτσέλα, Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών μετά της ευγεν. συζύγου του.

- Τον εντιμ. κ. Κων/τίνο Ζώρα, Γενικό Δ/ντή του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδος, συνοδευόμενο από τον ελλογ. κ. Ιωάννη Κονιδάρη, Καθηγητή του Εκκλησιαστικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Τον εντιμ. Γενικό Πρόξενο της Γαλλίας στην Πόλη, ο οποίος αναχωρεί οριστικά από την Τουρκία.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εκπροσωπήθηκε:

- Στις 28 Ιουνίου κατά την τελετή απονομής βραβείων "Yunus Nadi 1996",

- Κατά την επιμνημόσυνη Θ. Λειτουργία για την αναπαυση της ψυχής του αειμνήστου Ευεργέτη του Γένους Παύλου Στεφάνοβικ Σκυλίτση στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

- Από τον Σεβ. Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Ιάκωβο κατά τη δεξίωση που δόθηκε στο Προξενικό Μέγαρο από τον Γεν. Πρόξενο των Η.Π.Α. για την επέτειο της Ανεξαρτησίας της χώρας αυτής.

- Από τον Πανιερ. Μητροπολίτη Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίο κατά τη δεξίωση που δόθηκε από τον Γεν. Πρόξενο της Γαλλίας με την ευκαιρία της Εθνικής εορτής της χώρας του και της οριστικής αναχώρησής του από την Πόλη.

- Από τον Πανοσ. Διάκονο κ. Ελπιδοφόρο κατά τη δεξίωση που δόθηκε στις 31 Ιουλίου από τον τηλεοπτικό σταθμό "Ε" και την Εφημερίδα "Barometre".

Κοινότητες Εκκλησίες

- Στις 2 Ιουλίου Τρίτη ετελέσθη στον Ιερό Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών Πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας στη μνήμη της καταθέσεως της τίμιας εσθήτας της Θεοτόκου στις Βλαχέρνες. Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας επακολούθησε λιτάνευση της Ιεράς ιστορικής εικόνας της Μεγαλόχαρης Παναγίας των Βλαχερνών.

Προηγήθηκε στις 11 Ιουλίου Δευτέρα Πανηγυρικός Εσπερινός.

- Η Α. Σεβασμιότης ο Πατριαρχικός Επίτροπος εχροστάτησε στον πανηγυρίσαντα Ι. Ν. της Αγίας Κυριακής της Κοινότητος Σταυροδρομίου στις 7 Ιουλίου. Επακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική αίθουσα.

- Την Πέμπτη 11 Ιουλίου εορτάζοντος του Ι. Μητροπολιτικού Ναού της Αγίας Ευφημίας Χαλκηδόνος ετελέσθη πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία, μετ' αρτοκλασίας υπέρ υγείας και μακροημερεύσεως των ευλαβών προσκυνητών.

- Το Σάββατο 27 Ιουλίου επανηγύρισε ο Ι. Ναός και το φερώνυμο Αγίασμα του Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου.

Την κυριώνυμη ημέρα ετελέσθη τρισαρχιερατική Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας προεξάρχοντος του Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπ. Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ.

Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας επακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική αίθουσα.

- Στις 26 Ιουλίου εορτή της Αγίας Παρασκευής επανηγύρισε ο φερώνυμος Ι. Ναος της Κοινότητος Χάσκιοϊ. Κατά τη Θ. Λειτουργία εχροστάτησε η Α.Θ. Παναγιότης.

- Επίσης στις 26 Ιουλίου εναμηγύρισαν και οι Ι. Ναοί: α) Της Αγίας Παρασκευής Μπέικοζ προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ, β) Της Αγίας Παρασκευής Θεραπείων, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δέρκων, γ) Της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής Μεγάλου Ρεύματος, ιερουργούντος του Παν. Μητροπολίτου Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίου, δ) Το Ι. και θαυματουργό Αγίασμα της Αγίας Παρασκευής Καζλήτσεσμε, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σελευκείας κ. Κυρίλλου.

- Στο Αγίασμα της Αγίας Παρασκευής Νεοχωρίου ετελέσθη Αρχιερατικός Εσπερινός προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Τυάνων κ. Φιλίππου.

- Την Κυριακή 28 Ιουλίου κατά τα μεθεόρτια του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος ελειτούργησε ο Ι. Ναός του Αγίου Γεωργίου όπου και το Ι. Αγίασμα του Αγίου Παντελεήμονος, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ.

- Στις 6 Αυγούστου Τρίτη ετελέσθη στον Ι. ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Καντυλλί Πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ.

- Στις 6 Αυγούστου Τρίτη ετελέσθη στον Ι. ναό της Θ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού ετελέσθη στον Ι. Ναό του Πρωτομάρτυρος και Αχιδιακόνου Αγίου Στεφάνου Αρχιερατική Θ. Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβ. Ποιμενάρχου της Κοινότητος Μητροπολίτου Δέρκων κ. Κωνσταντίνου.

- Κατά την εορτή της Θ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού επανηγύρισε στις 6 Αυγούστου η Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Σωτήρος Χριστού Πριγκήπου όπου ιερούργησε κατά τη Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Πριγκηπονήσων Συμεών.

- Το Σάββατο 3 Αυγούστου, ετελέσθη στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου του Πτωχοκομείου (Darülaceze) Θ. Λειτουργία.

- Πανηγυρίζοντος του Ι. Νεκροταφειακού Ναού της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή στις 6 Αυγούστου ετελέσθη Αρχιερατική Θ. Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Θεοδωρουπόλεως κ. Γερμανού.

- Την Πέμπτη 15 Αυγούστου εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εορτάζοντος του φερωνύμου Ι. Ναού της Κοινότητος Μουχλιού, ετελέσθη πανηγυρική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας κατά την οποία εχροστάτησε η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος και ευλόγησε την Κοινότητα.

Επακολούθησε δεξίωση στον αυλόγυρο του Ναού.

- Κατά την ίδια μέρα εόρτασε και ο Ι. Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου της Κοινότητας Μπεσίκτας κατά δε την πανηγυρική Θ. Λειτουργία ιερούργησε ο Σεβ. Μητροποίτης Τυάνων κ. Φίλιππος.

- Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Βλαχερνών ανηγγείλε τη διοργάνωση εκδρομής στο Αιβαλί και τη Μυτιλήνη με αναχώρηση στις 16 Αυγούστου.

Σύνδεσμοι - Φιλόπτωχοι κλπ.

- Μετά την τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζαππείου το νέο Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτήθηκε ως εξής:

Πρόεδρος: **Ιφιγένεια Μιράνκο**, Αντιπρόεδρος: **Τασούλα Ουζούνογλου**, Γεν. Γραμματεύς: **Καλλιόπη Γεωργιάδου**, Ταμίας: **Ραχήλ Γιόφογλου** και Σύμβουλος: **Θεοπίστη Ζωγραφοπούλου**.

- Με την έναρξη της θερινής περιόδου των ιδρυμάτων της Παιδόπολης και της Στέγης των Νεανίδων ετελέσθη στην Ι. Μονή της Θ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού της νήσου Πρώτης, Θ. Λειτουργία στις 13 Ιουλίου Σάββατο, κατά την οποία εχροστάτησε ο Σεβ. Πατριαρχικός Επίτροπος, μετά το τέλος της οποίας ευλόγησε τα ανωτέρω ιδρύματα που φιλοξενούνται στη Μονή.

- Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Βοηθείας Απόρων Ασθενών και Γηροκομουμένων του Νοσοκομείου Βαλουκλή εκτιμώντας την ευεργεσία προς το Ίδρυμα του Αρχοντος Ορφανοτρόφου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας κ. Δημητρίου Ιωαννίδη, ανεκήρυξεν αυτόν για τη διετία της θητείας του 1996-1998 Επίτιμο Πρόεδρο του Συνδέσμου.

Κηδείες

Κατά τον Ιούλιο και ως τις 15 Αυγούστου 1996 κηδεύτηκαν:

- Η Αννα Ευστρατιάδου, την Τετάρτη 3 Ιουλίου από τον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλιού Χρυσούπολης.

- Ο Χρήστος Μιστιλόγου την Τετάρτη 10 Ιουλίου στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής Κοντοσκαλίου.

- Η Θεοδώρα Σταυρίδη το Σάββατο 13 Ιουλίου στον Ι. Νεκροταφειακό Ναό του Αγίου Ελευθερίου Ταταούλων.

- Η Πολυξένη Ορφανίδου την Τρίτη 16 Ιουλίου στην Ι. Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή.

- Η Αικατερίνη Μελεκουπλούογλου την Παρασκευή 19 Ιουλίου στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

- Ο ιατρός Zare Karakas-σύζυγος της εκπαιδευτικού Δέσποινας Καρακά (Ιωακείμοβιτς)- τη Δευτέρα 22 Ιουλίου στον Αρμενικό Ι. Ναό Υς Horan του Μπαλούκταζαδ.

- Η Αναστασία Γιαβρόγλου την Κυριακή 21 Ιουλίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου.

- Ο Βασίλειος Μπαλκός την Παρασκευή 26 Ιουλίου στον Νεκροταφειακό Ι. Ναό του Αγίου Ιγνατίου Χαλκηδόνος.

- Η Βασιλική Κοσμίδου την Παρασκευή 2 Αυγούστου στον Ι. Ναό του Αγίου Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου.

- Η Καλλιόπη Λαζάρ την Κυριακή 4 Αυγούστου στον Ι. Νεκροταφειακό Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

- Ο Νικόλαος Δασκαλόσογλου (Ουρετμένογλου) την Κυριακή 4 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Αγίας Τριάδος Χαλκηδόνος.

- Η Μαριάνθη Αβραμίδου την Κυριακή 11 Αυγούστου στην Ι. Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή.

- Η Αναστασία Τζουρη, μητέρα του Καθηγητή του Π/μίου Βοσπόρου κ. Κρ. Τζούρη και αδελφή του ιατρού κ. Χ. Διαμάντογλου, την Τετάρτη 14 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Αγίας Τριάδος Χαλκηδόνος.

- Η Ελένη Ταρτιζίογλου την Παρασκευή 16 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως Σισλή.

- Ο Αρχιμανδρίτης και ιερατικός προϊστάμενος της Κοινότητος Εξ Μαρμάρων, το Σάββατο 17 Αυγούστου στον Ι. Ναό της Παναγίας Γοργοεπηκόου Εξ Μαρμάρων.

- Η Εφημερίδα "Απογευματινή" συμπλήρωσε στις 15 Ιουλίου Δευτέρα το 71ο έτος της εκδοτικής της ζωής.

Η συνέχιση της έκδοσής της είναι για την Ομογένεια της Πόλης μια ακτίνα ελπίδας κατά την δύσκολη αυτή περίοδο.

Η "Ε" συγχαίρει τον φίλο ιδιοκτήτη και Δ/ντή της ιατρό κ. Γεώργιο Αδόσογλου για την τιμητική επέτειο έκδοσης της ιστορικής "Απογευματινής" και εύχεται να συνεχίσει επί πολλά ακόμη χρόνια να θερμαίνει τις καρδιές της Ρωμιοσύνης που αγωνίζεται να κρατηθεί στα χώματα των πατέρων και των προγόνων της.

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΨΕΙΣ

Ου Γηράσεις, Ουκ Αποδημήσεις

Τώρα έχουν φύγει πια απ' ανάμεσά μας, με διάστημα ενός μηνός ο ένας από την άλλη. Ηταν ένας γιατρός και μια γυναίκα. Τι το κοινό να είχαν άραγε; Το ότι ήταν και οι δυο επώνυμοι: στον χώρο της πολιτικής εκείνος, της τέχνης η άλλη. Το ότι μαγνήτισαν επί δεκαετίες τα πλήθη. Και το ότι ζήσανε καλά. Με πλούσια, αν και κάποτε αμφιβητούμενη προσφορά, χαρήκαν τη ζωή τους, απόλαυσαν αυτό που επιθύμησαν, παραμερίζοντας με τρόπο ηγεμονικό τα εμπόδια, απ' όπου κι αν αυτά προέρχονταν. Επιβάλλοντας αλλά και κάνοντας δεκτή από τους πολλούς μια παραλλαγή των ωραίων που να συμπλέει με τις φαντασιώσεις και τους πόθους τους. Μαγνήτισαν τα πλήθη...

Αλλά το πιο σημαντικό κοινό σημείο ανάμεσα σ' αυτούς του δυο ανθρώπους, κάτι που όχι πολύ συχνά συναντάμε στη ζωή, ήταν οι κόποι που κατέβαλαν για να νικήσουν την ανθρώπινή τους φύση. Δεν θα πεθάνει, του είπαν, δεν κάνει. Και αμ' έπος αμ' έργον. Επιστρατεύθηκαν όλες οι δυνάμεις της επιστήμης για να χαρίσουν στο ειδωλό αυτούς τους τρεις -επώδυνους- μήνες υπαρκτής ανυπαρξίας. Στο τέλος ο Χάρος τον λυπήθηκε, αυτά τα πράγματα δεν είναι για τους θνητούς σκέφτηκε, και με μια μονοκονδυλιά τού έκλεισε το λογαριασμό, δίχως να τον ρωτήσει.

Δε θα γεράσω, είπε και το έπραξε. Και πήρε το κορμί της και το μάλαξε σύμφωνα με το όραμά της, που ήταν συγχρόνως όραμα αυτών, από τους οποίους δέχτηκε τόσο πολλή αγάπη. Τους πήρε να πιστέψουν στο όνειρο της αιώνιας νεότητας, τους γαλούχησε μ' αυτό. Κουράστηκε πολύ. Γιατί πήρε τον εαυτό της και τον υπέβαλε σε μια πορεία εξαντλητική, που οδηγούσε ως τα κρεβάτια της ύπαρξής. Δε θα σ' αφήσω να γεράσεις, είπε και της έκοψε το νήμα. Την λύτρωσε από την άνευ προσπάθεια που έβγαζε τελικά στις πύλες της απελπισίας, χωρίς να την ρωτήσει, την αιώνια γαλήνη. Και την απέδωσε φρέσκια κι απείραχτη απ' το πέρασμα του χρόνου σ' αυτούς που την λατρέψαν.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σκεπάζει και του δυο.

* * *

ΘΕΑΤΡΟ

Η Ανοδος του Αρθούρο Ούι

Εργο του Μπέρτολντ Μπρεχτ που ο αυθεντικός του τίτλος είναι "Η αποτρεπτική άνοδος του Αρθούρο Ούι". Να πω κατ' αρχάς ότι προσωπικά δεν αισθάνομαι κάποια ιδιαίτερη έλξη για τον Μπρεχτ. Ωστόσο ο καταπληκτικός Αρθούρο Ούι που είχα απολαύσει πριν από κάμποσα εικοσαριά χρόνια στην Πόλη με πρωταγωνιστή τον Γκέντζο Ερκάλ μού έχει μείνει αξέχαστος. Η δεύτερη φορά που είδα το έργο ήταν από το Δημοτικό Καλαμάτας, επάνω στο Λυκαβητό, στα μέσα της δεκαετίας του ογδόντα. Και ήταν μια εξαιρετική παράσταση, μ' ένα στυλιζαρισμένο παιξίμο, σπιλτνό, με κάτι θαυμάσια και πολύ εκφραστικά τραμπάλ βιβάν, μια παράσταση δυναμική εντυπωσιακή, -όχι μόνο επειδή ήταν δύσκολα ενός επαρχιακού θιάσου.

Φέτος το Εθνικό Θέατρο αποφάσισε να προβεί στο μεγάλο τόλμημα μιας μεγαλειώδους παράστασης, βασιζόμενο στο πολυπληθές δυναμικό του, στις διαστάσεις της σκηνής του και γενικά στα μέσα που διαθέτει ένας κρατικός φορέας αυτής είναι μια εθνική σκηνή. Είχε για ατού έναν σκηνοθέτη όπως ο Ανδρέας Βουτσινάς, μια πλειάδα χαινούργιων και παλιών ηθοποιών με επικεφαλής έναν Γιώργο Μιχαλακόπουλο κι έναν Ιάκωβο Ψαρρά, για να μην ξεχάσω και την ομορφη εστω και σύντομη εμφάνιση της Μιράντας Ζαφειροπούλου.

Θα 'θελα ν' ανοίξω μια παρένθεση εδώ και να πω, ότι μέσα στο πνεύμα της διδακτικής διαδικασίας που εμπεδώνουν συνήθως τα έργα του Μπρεχτ, βλέπουμε έναν ηθοποιό-σχολιαστή να σχολιάζει, κάθε φορά που κάποιο περιστατικό διαδραματίζεται επί σκηνής ή που γίνεται μνεία γι' αυτό, όπως π.χ. η αναφορά στον εμπορηνό του Ρίχχτερ, να βγαίνει λοιπόν και να μας υπενθυμίζει το ιστορικό γεγονός της δεκαετίας του 30 στο οποίο αυτό αντιστοιχεί. Ετσι που να μη μένει στον θεατή καμιά αμφιβολία σε σχέση με ποιο ακριβώς ή βλέπει να διαδραματίζονται.

Αν και το σκηνικό είναι στημένο στην Αμερική, την εποχή του μεσοπόλεμου, το έργο του Μπρεχτ αναφέρεται βέβαια στη Γερμανία και στην ανοδο του Χίτλερ και του ναζισμού και παρόλ' αυθόνο τλικό, σκόρπιο, που στα χέρια μιας ειμπειρου σκηνοθέτη αποσκοπεί στο να δείξει κατ' αρχήν τον θεατή στην ατμόσφαιρα μιας πτερυτόδους γίγνεσθαι, όπως είναι ο χώρος των γκάγκστερ-υπαδών του Χίτλερ. Τους οποίους συμβολίζουν οι έμποροι του τραστ του κοινωνιπολιού του Σικάγου. Βέβαια οι απειλητικές αυτές σιλουέτες μάς μεταφέρουν στον πραλιτικό χώρο της βίας, όπου το χρήμα έχει τον πρώτο λόγο, συνεπικουρούμενο από τη δύναμη των όπλων στα χέρια αδίστακτων πρωτοπλόκαρων. Ολων τα μάτια είναι στραμμένα στον ανερχόμενο αρχηγό, ο οποίος για να αποκτήσει τη δύναμη του χρειάζεται την συμπαράσταση κάποιου φορέα ...εντιμότητας -του γέροντος Χίντεμπτουγχ σ' αυτήν την περίπτωση. Αυτή η περίοδος είναι το μεσοδιάστημα κατά το οποίο η άνοδος του Ούι-Χίτλερ, κατά τον Μπρεχτ, θα μπορούσε να είχε αποτραπεί.

Υπάρχει εδώ ένα καίριο σημείο που κατά την γνώμη μου θα έπρεπε να τύχει ιδιαίτερης προβολής. Που πέρασε το ίδιο αδιάφορα, όπως τόσα και τόσα άλλα ήσσονος σημασίας, εν τη ρύμη μιας θορυβώδους πολυάνθρωπης παράστασης, μέσα στη γενική χλαλή της οποίας έμεινε ανεκμετάλλευτο. Το σημείο αυτό είναι η βίλα, ένα δήθεν ασήμαντο δωράκι, το δώρο-πεπονόφλουδα που δέχτηκε ο Χίντεμπτουγχ, ο πρωταγωνιστής που ενσαρκώνει την ακεραιότητα και την εντιμότητα και που υποδύεται τόσο πειστικά ο Ιάκωβος Ψαρράς. Η βίλα, δηλαδή το σκαλοπάτι που του έλειπε του Ούι-Χίτλερ και που αλλιώς δεν θα κατάφερνε ίσως να πραγματοποιήσει την μοιραία του αναρρίχηση. Γιατί η ασημαντότητα του προσώπου χρειάζεται ενισχύσεις για να μετατραπεί σε παντοδυναμία. Εχουμε το ανθρωπάκι που, όταν και με όποια μέσα αποκτήσει δύναμη, μπορεί να γίνει ανεξέλεκτα επικίνδυνο. Αυτήν την ασημαντότητα υπαινίσσεται ο συγγραφέας όταν μιλάει για την **αποτρεπτή** άνοδο!

Ο Ιάκωβος Ψαρράς. Ισως είναι ο μόνος που η παρουσία του επί σκηνής δημιουργεί την ατμόσφαιρα. Αυτό το γενικό κλίμα, το ενωτικό που λείπει από την παράσταση, έτσι ώστε τα σκόρπια κομμάτια, για τα οποία μίλησα στην αρχή, να παραμένουν μετέωρα, και οι άκρες των νημάτων να μην μπορούν να ενωθούν και να δέσουν σ' ένα ενιαίο σύνολο.

Θύμα λοιπόν ή συντελεστής αυτής της διάλυσης ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος; Πάντως γεγονός είναι ότι ένας πρωταγωνιστής τέτοιας ολκής παραμένει ανενεργός, υποτονικός, με κάποιες σχηματικές εξάρσεις που δεν συνεπαίρνουν, παρά την πείρα και τη μμική του, που αν δικαιολογούν την παρουσία του, δεν είναι κι επαρκείς. Γιατί η εντύπωση που αποκομίζουμε από τον Ούι του Μιχαλακόπουλου, είναι πως δεν έχει πιστέψει στον χτιλεριό του ρόλο, τον οποίο διεκπεραιώνει μηχανικά, δίχως την απαραίτητη σκοτεινή επένδυση μιας αιωρούμενης απειλής -παρά μονάχα ίσως στο επίπεδο ενός οπιουυδήποτε γκάγκστερ.

Εχουμε λοιπόν μια παράσταση που, παρ'άλλα με φωνασκίες, με πυροβολισμούς στα παρασκήνια, κυλάει αδιάφορα, με τη σωρευτική παράθεση διαφόρων επεισοδίων να οδηγεί σε ένα θορυβώδες τέλος και με συρρικνωμένη την αξιολογική της διάσταση, μια παράσταση που δίνει το προβάδισμα σε εξωτερικούς εντυπωσιασμούς, αφήνοντας να επιπλέει στο έλος των κυμάτων το κορυφαίο μήνυμα. Ενα μήνυμα απειλής που βέβαια εμείς μαντεύουμε με βάση τις εμπειρίες μας κι επειδή, έστω κι έμμεσα, βιώσαμε την επάρατη εκείνη εποχή. Ενώ συγχρόνως τίθεται κι ένα θέμα συλλογικής ευθύνης, όπως προκύπτει από την αιχμή για του "καλούς" κι ανεκτικούς πολίτες, με σύμβολο τον εντιμότατο Χίντεμπτουγχ. Που εθελοτυφλώντας συγχωρούν στον εαυτό τους κάποιο δήθεν ασήμαντο παραστράτημα, όπως π.χ. η δωροληψία, ή κάποιο ανεπαίσθητο λέκιασμα που υπέστη "ο πρότερον έντιμος βίος τους", και των οποίων υποτιμάται συνήθως η ευθύνη, ενώ δεν παύουν να έχουν μιαν αποφασιστική συμβολή στο διαβρωτικό κι επικίνδυνο φούντωμα μιας δίχως όρια παρανομίας με ανεξέλεγκτες επιπτώσεις.

Αυτά τα λίγα, τα τόσο συσιώδη, συμπερασμάτηκαν με διάφορα άλλα μέσα στη χειμαρρώδη ροή της παράστασης του Εθνικού Θεάτρου.

ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΛΥΝΤΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΠΙΛΑΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΟΥ

Ισως τον ακούσατε. Τον απολαύσαμε από ραδιοφώνου. Τον κ. Ρογκοκόφσκυ εννοώ. Την επομένη του θανάτου του Τάσου Ισαάκ. Εκπρόσωπος των ειρηνευτικών δυνάμεων του ΟΗΕ στην Κύπρο, οι οποίες σκοπόν έχουν την αποφυγή πράξεων κλπ. κλπ., ξέρετε τώρα, ο κ. Ρ. δεν μάς αφήνει περιθώρια για αυταπάτες.

Ερωτηθείς λοιπόν ο εν λόγω κύριος, γιατί απέφυγαν να επέμβουν οι άνδρες αυτοί που βρίσκουνταν σε απόσταση μερικών μόλις μέτρων από τον τόπο, όπου η αντίπαλη πλευρά "κανόνιζε" τους λογαριασμούς της με τους τρεις νεαρούς που είχαν εμπλακεί στα συρματοπλέγματα την ώρα της υποχώρησής τους, έδωσε την εξής απάντηση, μνημείο αντικειμενικότητας και άψογης ουδετερότητας:

Θα εξεταστούν πρώτα οι βιντεοκασέτες, είπε, στη συνέχεια θα γίνει η ανάλυση του όλου περιστατικού και μόνο τότε θα είναι δυνατό να αποδοθούν τυχόν ευθύνες. Αλλωστε, πρόσθεσε ο κ. Ρογκοκόφσκυ, οι άνδρες μας βρίσκονται εκεί για ν' αποτρέψουν πράξεις, που θα οδηγούσαν στην όξυνση της κατάστασης με συνέπεια να δυσχεράνουν την επίλυση του Κυπριακού. Οι εντολές που έχουν λάβει δεν αφορούν επεμβάσεις σε τέτοιας φύσεως επεισόδια! Τάδε έφη ο κ. Ρογκοκόφσκυ και μας φώτισε και μας διαφώτισε.

Και μείναμε άλαλοι άμα τω ακούσματι της σιδηράς πειθαρχίας. Αν τους είχαν πει, κοιτάχτε, έτσι και δείτε τρία νεαρά άτομα που μπλέχτηκαν στα συρματοπλέγματα, εκεί κάπου στην περιοχή της πράσινης γραμμής, να σφυροκοπούνται από άνδρες της αντίπαλης παράταξης, αλλά να υπάρχει πθανότητα να σακατευτούν ακόμη δε να χάσουν και τη ζωή τους, μπορείτε να πληησιάσετε και να τους αποσπάσετε από τα χέρια της τυφλής βίας... Αν τους το είχαν πει ...

Δυστυχώς στις οδηγίες που είχαν ανά χείρας δεν υπήρχε παράγραφος που να τους δίχει δικαίωμα να σώζουν παρεμπιπτόντως και ζωές. Θα έπρεπε να κάνουν υπέρβαση καθήκοντος και να παραβούν τους κανόνες πειθαρχίας που διέπουν τις πράξεις των νομοταγών υπηκόων στο δυτικό κόσμο. Για όλα βλέπετε χρειάζεται ειδική εντολή. Δεν γίνεται να κάνουμε του κεφαλιού μας. Οπως οι ναζί να πούμε. Με άνωθεν διαταγή δν διεπραξαν τα γνωστά εγκλήματα; Πειθαρχία και υποταγή λοιπόν, πριν απ' όλα, και πάνω απ' όλα. Το βασικό κλειδί της δυτικής υπεροχής και του δυτικού know how.

Και ο ελληνας πολίτης κοιτάζει τον γαλάζιο ουρανό πάνω απ' το κεφάλι του, από το πρωινό της 12ης Αυγούστου 1996, επομένης του τραγικού συμβάντος, και διερωτάται πού να βρίσκεται άραγε παραπεταμένο το περίφημο ελληνικό πνεύμα, αυτό των αρχαίων ημών προγόνων που έμπλεο από ενθουσιασμό το άρπαξαν οι φίλοι μας στη Δύση και με αλαλαγμούς για ανθρωπιστικά ιδεώδη και ηχηρά πάρομοια έφτιαξαν τον μεγάλο και τρανό δυτικό πολιτισμό τους, το πνεύμα για το οποίο όλοι τούς κόπτονται ο' Ανατολή και Δύση. Πού να βρίσκεται άραγε...

Α. Διαμ.

Οι Μειονότητες πέρα από την καθημερινή πολιτική

Συνέχεια από τη σελίδα 1

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό

Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Ακροπόλεως 61, Καλλιθέα 176.75 Τηλ.. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1996: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Για το εξωτερικό U.S.$ 30.- Για Τουρκία ΑΤ.1.000.000
Τεύχη προηγουμένων ετών δρχ. 500 ή $ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.
Τεχνική επιμέλεια : ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎. 36.10.035
Μοντάζ: Θεώνη Νιφλή ☎. 52.29.220
Εκτύπωση: Μ. Αθανασιάδης-Μ. Ανδρίκου☎. 52.53.955
Βιβλιοδεσία: Κ. Καραγιάννη
Επικούρου 20 Αθήνα ☎. 32.17.823
Διεκπεραίωση αποστολής: Π. Καρατζά
Μενελάου 27 Άνω Πετράλωνα☎.34.27.901

Miele

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΜΕΤΑΞΑ 41, 1ος ΟΡΟΦΟΣ, ΤΗΛ.: 89.40.922
(ΕΝΑΝΤΙ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ)

ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Ε.Μ.Π. - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ Ι.D.G.S.A.

TINA TRAVEL

Κρουαζιέρα στη Μαύρη Θάλασσα από 19-29 Οκτωβρίου
(Πειραιάς - Σούδα - Μητιλήνη - Κωνσταντζα - Οδησσός - Γιάλτα - Βάρνα - Θεσσαλονίκη - Πειραιάς)
Τιμές από 195.000 - 235.000

ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
Διευθ.: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σερβίας 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

RIKA TRAVEL

Σταδίου 10 Ισόγειο Τηλ. 32.10.1296

Αεροπορικές εκδρομές ΠΑΡΙΣΙ - ΝΤΙΣΝΕΥΛΑΝΤ
Αναχωρήσεις κάθε εβδομάδα
Διανευκτερεύσεις και εντός της Ντίσνεϋλαντ ξεναγήσεις Λούβρο, Παναγία των Παρισίων, Πύργο του Αιφελ, Κρουαζιέρα στον Σηκουάνα, διανυκτερεύσεις και είσοδοι στο πάρκο της Μαγευτικής Ντίσνεϋλαντ
ΠΡΑΓΑ ΜΠΡΝΟ ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ ΒΙΕΝΝΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ
7ΗΜΕΡΗ Αναχωρήσεις κάθε Πέμπτη
Πλήρης ξενάγηση, ημιδιατροφή, ξενοδοχεία 4 αστέρων
Μονο 175.000 ΔΡΧ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
Εισιτήρια αεροπορικά, ακτοπλοϊκά, εσωτερικού και εξωτερικού.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ

Αθηνάς 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυσοπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECKER
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

PHILIPS

Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.

...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και... όχι προβλήματα!!

ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ, ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ, ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...

μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ, ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ, ΡΟΛΟΓΙΑ..

* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης τεχνολογίας της PHILIPS

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
% 95.60.522, 93.71.160-1-2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΑΝΝΑ ΖΕΡΜΠΙΝΗ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.
Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

ταβέρνα το Ζαφείρι

Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
«ΠΙΣΤΩΦ»

Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ, Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα. Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπαράσταση στις δύσκολες ώρες.

Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π . ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΡΔ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
εκ Κωνσταντινουπόλεως
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο κέρδισε την εμπιστοσύνη σας λόγω της πολυετούς πείρας του και της ανθρώπινης εξυπηρέτησής σας
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγ. Αλεξάνδρου 50, Π. Φάληρο
τηλ. γρ. 98.28.800 - 98.14.891 & οικ. 98.33.117

30 χρόνια προσφορά δροσιάς

ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
AUTOCLIMA® Lagias
ΙΩΑΚΕΙΜ Σ. ΛΑΓΙΑΣ Α.Ε.
Λεωφ. Αμφιθέας 85, 175 64 Π. Φάληρο, Τηλ.: 9832053 - 9848458, Fax: 9817078

ΔΡΟΣΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΣΠΟΥΔΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΙΔΡΥΤΡΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΟΛΓΑ ΜΑΡΑΝΟΥ - ΧΑΡΤΜΑΝ
(απο το 1975)
Απόφοιτος Κεντρικού Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών μετεκπαιδευθείσα στο εξωτερικό

Από το 1975 στην Αγ. Παρασκευή
1. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 23 Β ΤΗΛ. 60.10.682
2. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ 16 ΤΗΛ. 63.99.526
ΤΩΡΑ... και στα Βριλήσσια

γεύση **palet** στη ζαχαροπλαστική
Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

SERVICE ΨΥΓΕΙΩΝ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ & ΣΚΑΦΩΝ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
AIRCONDITION
"ΑΡΜΑΝ"
ΜΠΑΚΝΑΝΑ & ΛΕ ΡΟΥΑ 13, ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΟΜ. ΤΗΛ. 90.13.151
ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΛ. 094-335337
ΟΙΚΙΑΣ 98.89.947

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΟ

ΘΥΜΑΣΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΗ;

του Στέφανου Α. Δεκαβάλλα

Όλα σε τούτη την ιστορία, αρχίσαν εκείνο το πρωινό του Σεπτέμβρη του 1936, όταν με πήρε η μητέρα μου από το χέρι για να με οδηγήσει στο κοινοτικό σχολείο του Αγίου Στεφάνου, γιατί - όπως μου είπε- ήμουν αρκετά μεγάλος πια κι έπρεπε να μάθω γράμματα. Αντίο Σγουναιά, αντίο παιγνίδια! Τον, σχετικά, λίγο δρόμο που χωρίζε το σχολείο από το σπίτι μας τον διάβηκα με ανάμικτα αισθήματα χαρμολύπης. Πήγαινα σ' ένα περιβάλλον άγνωστο για μένα. Η πρώτη περιπέτεια της ζωής μου άρχιζε. Οι μόνοι που γνώριζα, εκεί μέσα, ήταν ο αδελφός της σχολής κύριος Περικλής Κοντόπουλος και οι δυο γιοί του, ο Γιώργος και ο Μίμης. Αυτός τους ήξευρα καλά γιατί η κυρία Αιμιλίτσα, η γυναίκα του κυρίου Κοντόπουλου και μητέρα των παιδιών, ήταν παιδική φίλη της μητέρας μου καθώς και οι δυο τους καταγόνταν από το Κοντοσκάλι. Ετσι όταν η μητέρα μου πήγαινε να επισκεφθεί τη φίλη της μ' αγαπούσε πάντοτε μαζί της. Καθόνταν στον επάνω όροφο ενός διώροφου κτιρίου της κοινότητας, το "σπίτι του Καρύδη", όπως το έλεγαν, γιατί ήταν δωρεά της κυρίας Καρύδη προς την κοινότητα του Αγίου Στεφάνου. Στον κάτω όροφο κατοίκουνε ο κυρ Γιώργης ο τσαγκαρομητριάδης με την γυναίκα του την κυρία Βασιλική, μια πολύ γλυκειά γυναίκα, και τους δυο του γιους, τον Γιάννη και τον Αναστάση, που είναι σήμερα παιδαγωγοί-πληροφορίες ο πρώτος και Καλαμακιώτης ο δεύτερος.

Μας εκανε χαρές, λοιπόν, ο κύριος Κοντόπουλος, όταν μας είδε να μπαίνουμε με την μητέρα μου στο "διευθυντήριο" και μετά τα σχετικά διαβιβαστικά μας πήρε από το χέρι της μητέρας μου και με παρέδωσε στη δασκάλα της πρώτης τάξης κυρία Αννα Παπαδοπούλου, που ήταν απόφοιτος του Ιωακειμείου Παθθεναγωγείου, όπως οι περισσότερες δασκάλισσες της Πόλης τον παλιό εκείνον τον καιρό.

Ηταν μια πολύ καλή δασκάλισσα η κυρία Αννα, λίγο αυστηρή, βέβαια, και νευρική, αλλά κοντά της μάθαινες πολλά πράγματα, ήθελες δεν ήθελες. Κι αν δεν ήθελες σ' έβαζε και τάγραφες και τα ξαναγράφες μέχρις ότου να τα μάθεις. Θυμάμαι τι τραβήξαμε αργότερα, μ' εκείνα τα τριτόκλιτα ονόματα και τα ανώμαλα ρήματα. Μας έβαζε και γράφαμε και ξαναγράφαμε, άπειρες φορές, τα σχετικά κεφάλαια μέσα από την γραμματική του Σεργιάδη...

Η κυρία Αννα ήταν και ποιήτρια. Δηλαδή, όχι ακριβώς, στίχους έγραφε η γυναίκα, και τους δημοσίευε στην εφημερίδα "Μεταρρύθμιση" καθώς και στο ετήσιο "Εγκυκλοπαιδικό Ημερολόγιο" του δημοσιογράφου Σταύρου Ζερβόπουλου, που αργότερα εξέδωσε, επί σειράν ετών, μέχρι το 1964 νομίζω, την εβδομαδιαία εφημερίδα "**Χρόνος**", όπου αντιπολιτευόταν, συστηματικά, τον Πατριάρχη Αθηναγόρα και στηλίτευε τις πράξεις και τις παραλείψεις των αρχιερέων και λοιπών κληρικών του Οικουμενικού Θρόνου, καταλήγοντας πάντοτε σ' εκείνην την προσφιλή του επωδό: "*Εις οίας ημέρας τετήρηκας ημάς Κύριε!*" Υπάρχουν πολλά και ενδιαφέροντα από την ιστορία του ελληνικού τύπου στην Πόλη, τόσον από την προ του 1922 περίοδο, όσον και από την μετά, που θα κατέγραψε, εδώ στην Ελλάδα, τις μνήμες του από πολλούς τομείς της Σμυρναϊκής ζωής, σε βιβλία, όπως "Η Δημοσιογραφία της Σμύρνης", "Η Εκκλησία της Σμύρνης", "Η παιδεία της Σμύρνης", "Η ιατρική στη Σμύρνη", "Το Θέατρο στη Σμύρνη" κλπ. Θέλω, όμως, να υπενθυμίσω στους αναγνώστες μου εκείνα τα κυριακάτικα χρονογραφήματα του Νικόλαου Δάμτσα στην "Απογευματινή" της Πόλης, όσον και αργότερα, στον "Πολίτη" της Αθήνας, που περιέχουν πολλά στοιχεία από την δημοσιογραφική δραστηριότητα του ελληνισμού της Πόλης, κυρίως στην προ του 1922 περίοδο, καθώς ο Νικόλαος Δάμτσας πέραν της υπηρεσίας του στο "Ελληνικό Γενικό Προξενείο" της Πόλης, υπήρξε και ενεργό μέλος της Κωνσταντινουπολίτικης δημοσιογραφίας. Νομίζω ότι η έκδοση σε βιβλίο μιας επιλογής από τα χρονογραφήματά του αυτά και κυρίως αυτών που αναφέρονται σε αναμνήσεις από την συνεργασία του με τον ελληνικό τύπο της Πόλης, θα ήταν πολύ χρήσιμη. Ας το έχουν υπόψη τους αυτό όσοι ενδιαφέρονται για την διάσωση της πνευματικής κληρονομιάς του ελληνισμού της Πόλης. Εγώ εδώ, σε ανάμνηση της καλής μου δασκάλας Αννας Παπαδοπούλου, μεταφέρω κάποιους στίχους της, έτσι όπως τους βρήκα γραμμένους, με το δικό της χέρι, σ' ένα νεανικό λεύκωμα της μητέρας μου. (Ναι, οι κοπέλλες κάποτε κρατούσαν και λευκώματα):

Στην Ωραία Ανοιξι!
Η φύσις αφυπνίζεται, χλοη στη γη βλαστάνει.
Καθείς ανακουφίζεται, νέα ζωή λαμβάνει.
Ο ήλιος λαμποκοπά, τα δένδρα όλ' ανθίζουν
και τα πουλάκια ζωηρά, νέα φωλίτσα κτίζουν.
Στον ίσκιο δένδρου ο βοσκός, χάμου στα χορταράκια
παίζει φλογέρα χαροπός, με συντροφιά τ' αρνάκια.
Στο ακρογιάλι δροσερό φυσά το αεράκι
κι' αντανακλά μεσ' στο νερό, τ' ωραίο φεγγαράκι.
Απόλαυσις αληθινή, την άνοιξιν η φύσις
και ζωογραφιά ποιητική η θαυμασία δύσις.
Ζήτω η νέα εποχή του έτους μας και πάλι
η άνοιξις η ποθητή που με χαρά προβάλλει.

Καιρός, όμως να ξαναγυρίσουμε στην περιγραφή εκείνης της πρώτης σχολικής μου ημέρας, καθώς με πήρε η κυρία Αννα για να με οδηγήσει στην πρώτη τάξη που ήταν στην άκρια δεξιά πλευρά του ωραίου κτιρίου. Είχαν αρχίσει να μαζεύονται, σιγά-σιγά, τα πρωτάκια. Ηταν εκεί ο Νίκος ο Βαλάκας, ο Χρήστος Καπετάνεωφ, ο Μίχος ο Δουκόπουλος, ο Στέφανος Πατρώνης, ο Κώτσος ο Ταχάκης. Κι από κορίτσια, ήταν η Χρυσούλα, η εγγονή του μπάρμπα Βασίλη του καφετζή, που ήταν ορφανή από μάνα και πατέρα, η Βασιλική, η ανεψιά του χασάπη μας, του κυρίου Επαμεινώνδα, που μόλις είχε φτάσει από την Βόρειο Ηπειρο, όπου εκεί είχε τελειώσει την τρίτη τάξη του δημοτικού, αλλά επειδή δεν ήξευρε καθόλου τουρκικά, στο σχολείο του Αγίου Στεφάνου τη βάλανε - πάλι- στην πρώτη τάξη. Σε λίγην ώρα φέρανε ακόμη ένα κοριτσάκι, μ' ένα πολύ κατσούφικο μουτσάκι, που κάθησε, ήσυχα - ήσυχα, στο θρανίο απλώνοντας με πολλήν επιμέλεια, γύρω της την πλισεδένια της φουστίτσα. Αυτή ήταν η Καλλιόπη Χαριτού... Ηταν κόρη του Δημήτρη του χασάπη και της Φωτεινής, που ήταν και οι δυο τους Βορειοηπειρώτες, από το Δέλβινο. Ο Δημήτρης είχε νυμφευτεί, σε πρωτο γάμο, κι είχαν αποκτήσει δύο παιδιά, τον Ηρακλή και τη Γεωργία. Σαν πέθανε η πρώτη του η γυναίκα, πήγε πίσω στο Δέλβινο όπου βρήκε τη Φωτεινή. Μια πολύ νεαρή κοπέλλα, μόλις δεκαεφτά χρονών! Κοντούλα, αδύνατη, χαριτωμένη. Την νυμφεύτηκε, την πήρε και την έφερε στην Πόλη, στον Αγιο Στέφανο. Μαζί της έκανε τρία, ακόμη, παιδιά, τον Σπύρο, τον Γιώργο και την Καλλιόπη. Είχε το χασάπικο του στην αριστερή πλευρά του κεντρικού δρόμου που ανεβαίνει προς τον σταθμό του τραίνου, λίγο πιο κάτω από το μπακάλικο του Σάββα του Τσιμενογλου. Είχε και μια στάνη, στον δρόμο που πηραίνει από τον Αγιο Στέφανο στα Γαλατάρια. Κοντά στο εργοστάσιο δίσκων της "His Master's voice", με αγελάδες και πρόβατα. Πωλούσε το γάλα τους, παρασκευάζε γιαούρτια, Σουμάνγε καλούτσικα. Τα δυο παιδιά του, από τον πρωτο του γάμο, μεγάλωσαν, κάναν τις δικές τους οικογένειες, έφυγαν από τον Αγιο Στέφανο. Το 1938 πεθαίνει ο Δημήτρης και αφήνει τη Φωτεινή χήρα στα 36 της χρόνια, με τρία παιδιά. Δεκαέξη χρονών το μεγαλύτερό της παιδί, ο Σπύρος, μόλις οχτώ χρονών το μικρότερο, η Καλλιόπη! Ολο το βάρος πέφτει στους αδύνατους ώμους της Φωτεινής, η φροντίδα του σπιτιού, του μαγαζιού, της στάνης! Η ανατροφή των παιδιών! Η Φωτεινή θα κάνει τις μεγαλύτερες θυσίες που μπορεί να κάνει μια νέα, άπραγη μητέρα! Πολλές φορές αναγκάζεται να δουλεύει 48 ώρες συνέχεια, χωρίς να κοιμηθεί, για να επαρκέσει σ' όλες αυτές τις φροντίδες που έχει στο κεφάλι της και να μπορέσει να μεγαλώσει τα παιδιά της. "*Δεν ξεύρω αν θα τα κατάφερνε καλύτερα, αν ηταν άνδρας!*" λέει σήμερα η κόρη της. Οσο μεγάλωναν, όμως, τα δύο αγόρια της, ο Σπύρος και ο Γιώργος, αρχίσαν να αναλαμβάνουν αυτοί τα βάρη της οικογένειας και να ξεκαφφώνουν, σιγά-σιγά, την χαϋμένη την κυρία Φωτεινή, που στάθηκε, στα πρώτα εκείνα χρόνια της χήρειάς της, φωστό παλληκάρι! "*Τ' αδέλφια που υπήρξαν για μένα κάτι περισσότερο από πατέρας, λέει η Καλλιόπη, μ' αγαπήσανε και τους αγάπησα, με λατρεύσανε και τους λατρεύσα, με φυλάξανε, τόσο, όσο δεν θα με κανάκευε ούτε ο ίδιος μου ο πατέρας*".

Με την Καλλιόπη μαζί περάσαμε και τις πέντε τάξεις της χαϊνοτικης σχολής του Αγίου Στεφάνου, αφήνοντας πίσω όλους εκείνους τους συμμαθητές μας της πρώτης τάξης. Και κάθε Σάββατο μεσημέρι, μετά τη λήξη των μαθημάτων, πηγαίναμε παρέα μεχρι το σπίτι της γιατί εκεί δυπλα υπήρχε ένα ψιλικατζιδικο που το είχε μια εβραίισσα, η μαντάμ Φανίκα, από όπου αγοράζαμε, κάθε εβδομάδα, ένα τουρκικο παιδικο περιοδικό - δεν υπήρχαν εκείνην την εποχή ελληνικα παιδικα περιοδικά στην Πόλη- το "Γιαβρουτοπουλ" (Τσιγκόπουλο), για να ενισχύσω τις γνώσεις μου της τουρκικης, κι ακόμη γιατί πάντοτε μου αρεσε το διάβασμα. Το περιοδικό αυτό το εξέδιδε κάποιος Ραχίμ Τσαλαπαλα και τα γραφεία του βρισκόνταν στο

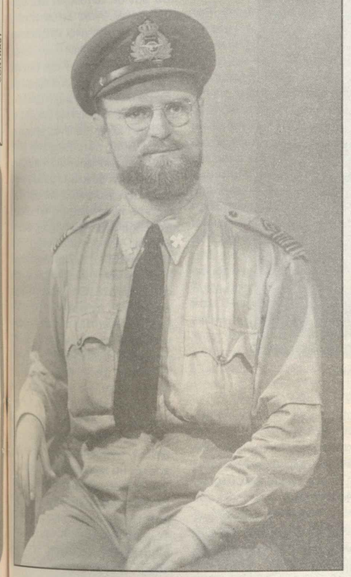

Ο Αρχιμανδρίτης Θεόκλητος Καντάρης με τη στολή του στρατιωτικού ιερέα.

Ο Λούης Ντουράτσο

Σχολικό έτος 1936 - 1937: Η πρώτη και η τετάρτη Δημοτικού του Αγίου Στεφάνου.

Στη μέση οι δασκάλισσες: Αννα Παπαδοπούλου - Σεβίας Χανίμ - Ολγα Κυριακίδου.

Ο Βασίλης Παπαδόπουλος επιδεικνύει το ρολόι που του αγόρασε ο πατέρας του. Κάτω από τις δασκάλισσες, στο μέσον με σταυρωμένα χέρια η Καλλιόπη Χαρίτου και στην πρώτη σειρά με το λευκό μακρυμάνικο ο γράφων.

Σιρκετζή, στη "Λεωφόρο της Υψηλής Πύλης", την πολύ γνωστή "Μπαμπ-ι Αλή Τζαντεσί". Η μαντάμ Φανίκα ήταν μια κοντή και στρομπουλή γυναικούλα, πολύ συμπαθητική, κι ο άνδρας της, ο μουσιού Σολομών, εργαζόταν σε μια φαρμακαποθήκη στην Πόλη, και τα βράδια, που επέστρεφε στο χωριό, πήγαινε κι έβαζε ενέσεις σε διάφορους ασθενείς. Υψηλός κι αδύνατος, πήγαινε -πάντοτε- σκυφτός και βιαστικός, κρατώντας στο χέρι μια μικρή τσάντα που περιείχε τα συνεργά του, από σπίτι σε σπίτι για να προφτάσει να εξυπηρετήσει την πελατεία του. Την Καλλιόπη την αγαπούσαν πολύ και την είχαν σαν παιδί τους κι όπου πηγαίναν την παίρνανε μαζί τους.

Οταν τελειώσαμε το σχολείο του Αγίου Στεφάνου, εγώ πήγα κατ' ευθείαν στο "Ζωγράφειο". Εκεί έκανα την τελευταία τάξη του δημοτικού, και η Καλλιόπη πήγε στο κοινοτικό σχολείο του Μακροχωρίου και μετά συνέχισε στο "Κεντρικό Παρθεναγωγείο". Η Καλλιόπη ήταν έξυπνο και μελετηρό κορίτσι και είχε έφεση για μάθηση. Θα μπορούσε να σπουδάσει ότι ήθελε. Ηλθε, όμως, η οικογένεια, η μητέρα και τα αδέλφια και της είπαν:

- *Φτάνουν πια τα γράμματα. Εσύ θα παντρευτείς, θα κάνεις οικογένεια, πρέπει να μάθεις ράψιμο.*

Τα χρόνια εκείνα στο Αγιο Στέφανο υπήρχε μια πολύ καλή μοδίστρα, τόσο από άποψη τέχνης όσο και από άποψη ήθους και ηθικής, η κυρία Θεανώ. Είχε το εργαστήρι της μέσα στο σπίτι που καθόταν, κι όλες -σχεδόν- οι φωμολούλες του χωριού είχαν μαθητεύσει κοντά της. Σ' αυτήν έφεραν οι δικοί της και την Καλλιόπη να μάθει ράψιμο. Εμειναν εκεί επί δύο ολόκληρα χρόνια για να μάθει την τέχνη της ραπτικής. Αγάπησε την Θεανώ και αγαπήθηκε από αυτήν. "Ηταν μια τρομερά αδύνατη γυναίκα, λέει η Καλλιόπη, ηθικώτατη, με πάρα πολύ καλά αισθήματα. Στο εργαστήρι της έίχαμε την αίσθηση πως βρισκόμαστε μέσα σε μιαν εκκλησία". Τις μαθήτριές της δεν τις πλήρωνε αλλά, βέβαια, ούτε κι αυτές πλήρωναν δίδακτρα. Είχε, όμως, και τις τακτικές της βοηθούς που τις πλήρωνε κανονικά. Σαν πρώτη βοηθό είχε την εξαδέλφη της, την Σμαρώ Κωτσαγιάννη, μητέρα του Πλούτου, του Βασίλη και του Γιάννη. Μια ακόμη από τις τακτικές της βοηθούς ήταν η Καίτη Κιρτζόγλου, που παντρεύτηκε, αργότερα, τον Κώτσο τον Σαρίδη, τον γιο του μπάρμπα Φίλιππα του ψαρά και της κυρίας Λεμονιάς. Είχε κι άλλες βοηθούς κατά καιρούς. Αργότερα, σε περιόδους αιχμής της δουλειάς, φώναζε, κάπου-κάπου, σε βοήθεια την Καλλιόπη, οπότε τότε της έδινε και κάποιο χαρτζιλίκαι...

Είχε και την αδελφή της την Ανδρονίκη, που έκανε όλες τις δουλειές του σπιτιού για να μπορέσει η κ. Θεανώ να αφοσιωθεί, απερίσπαστη, στην ραπτική. Ο κ. Λούης Ντουράτσο ήταν ο άνδρας της κυρίας Θεανώς. Η καταγωγή του ήταν από τη Σαντορίνη κι ήταν καθολικός το θρησκευμα αλλά είχε ελληνική υπηκοότητα και ελληνική συνείδηση κι ήταν πολύ πατριώτης. Είχε λάβει μέρος, σαν εθελοντής στην Μικρασιατική εκστρατεία και είχεν υποστεί όλες τις κακουχίες του άτιχου εκείνου και καταστροφικού για τον Ελληνισμό, πολέμου. Στο σπίτι τους, ο Λούης και η Θεανώ, το Πάσχα, πάνω στα κόκκινα αυγά σχεδίαζαν την γαλανόλευκη. Και όλο εκείνο το διάστημα που η Ελλάδα ήταν υπό την κατοχή των Γερμανών, κόκκινα αυγά δεν βάψανε στο σπίτι τους ούτε Ανάσταση γιορτάσαν.

Ηλεκτρολόγος, ήταν το επάγγελμα του κ. Λούη αλλά σύμφωνα με τον τουρκικό νόμο 2007 η άσκηση του επαγγέλματος αυτού απαγορευόταν στους Ελληνες υπηκόους.

Ο Βασίλης και η Καλλιόπη Παπαδοπούλου την ημέρα των γάμων τους.

Ετσι ο κ. Λούης μοναχά στα κρυφά και ζουλιχτά έκανε, κάπου-κάπου, κανένα μεροκάματο. Η κυρία Ανδρονίκη, ήταν παντρεμμένη με τον Αντώνη Σούρβη, που είχε καφενείο. Τυφλώθηκε, όμως, και αναγκάστηκε να αποσυρθεί στο σπίτι, όπου πέρασε τα τέσσερα τελευταία χρόνια της ζωής του περιβαλλόμενος από την αγάπη και τη στοργή τόσον της γυναίας του όσον και της γυναικαδέλφης του. Με την ίδια στοργή και αφοσίωση περιέθαλψαν οι δύο γυναίκες και τον άνδρα της κυρίας Θεανώς, τον Λούη, μέχρι τα τελευταία του, όταν αυτός έπαθε κίρρωση του ήπατος.

* * *

Στα πρώτα χρόνια της γερμανικής κατοχής στην Ελλάδα, καταφθάνει στον Αγιο Στέφανο ένας ελλαδίτης ιερέας. Υψηλός, ξανθός, όμορφος, με χρυσά γυαλάκια. Είναι ο αρχιμανδρίτης Θεόκλητος Καντάρης. Κάνει λειτουργίες πανηγυρικές, αρχιερατικές χωρίς αρχιερέα! Τα λέει όλα εκείνος, και τα λόγια του δεσπότη ακόμη. Ο τότε μητροπολίτης Δέρκων Ιωακείμ Πελεκάνος, που το μαθαίνει, δυσανασχετεί. Το πλήρωμα, όμως είναι ενθουσιασμένο, αρσενικοί και θηλυκοί. Και κάποια από το θήλυ πλήρωμα ενθουσιάζεται λίγο περισσότερο -και όχι μόνον από τις πανηγυρικές λειτουργίες!- και αναλαμβάνει την χρηματοδότηση της ανανέωσης του ιερατικού βεστιαρίου του αρχιμανδρίτη Θεόκλητου. Την εκτέλεση αναλαμβάνει, αφιλοκερδώς, η κ. Θεανώ με το επιτελείο της που με πολύ κέφι και φαντασία δημιουργούν αριστουργηματικά, πράγματι, άμφια για τον ωραίο - κάλλει- αρχιμανδρίτη που με την παρουσία του ωράισε την κοινότητα του Αγίου Στεφάνου ...

Ο Θεόκλητος , όμως, δεν θα μείνει για πολύν καιρό στον Αγιο Στέφανο. Είναι πολύ πατριώτης. Θα πάει να καταταγεί, ως στρατιωτικός ιερέας στον ελληνικό στρατό στη Μέση Ανατολή.

* * *

Μία από τις αδελφές της Σμαρώς Κωτσαγιάννη ήταν παντρεμμένη κι εγκατεστημένη στην Αθήνα. Ο άνδρας της λεγόταν Γιάννης Δεληέζης και ήταν τραπεζικός υπάλληλος. Είχαν κάνει τέσσερα παιδιά, τον Νίκο, την Αθηνά, τον Δημητρό και την Κυριακούλα. Αμέσως μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Γερμανούς, οι γονείς της θα στείλουν την Αθηνούλα στην Πόλη, κοντά στη θεία της την κυρία Σμαρώ. Αυτή την παίρνει μαζί της στο Θεανώ για να μάθει κι εκείνη ράψιμο και να βοηθάει. Ηταν ένα πολύ καλό, ένα πολύ γλυκό κορίτσι, αυτή η Αθηνούλα. Με την καλοσύνη της κατέκτησε τις δύο αδελφές την Θεανώ και την Ανδρονίκη που ήταν άτεκνες. Η Θεανώ αποφασίζει και την υιοθετεί επισήμως. Σαν κόρη της πια την παίρνει κοντά της στο σπίτι της.

Δεσπότης στη Μητρόπολη Δέρκων, μετά τον θάνατο του Ιακείμ Πελεκάνου, εκλέγεται ο από Ιμβρον και Τενέδου Ιάκωβος, γνωστός και με το παρωνύμι "Αζίζ Ιάκωβος", δηλαδή Αγιος Ιάκωβος (ή σγαστής, προσφιλής). Μετά τα τραγικά γεγονότα της νύχτας της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου 1955, κατά τη διάρκεια των οποίων ο τουρκικός όχλος πυρπόλησε το μέγαρο της Μητροπόλεως Δέρκων, στα Θερμπεια, και ο γηραιός δεσπότης μόλις και μετά βίας καταφερε να σωθεί, ο Ιάκωβος θα αγοράσει ένα ωραίο σπίτι στο κέντρο του Αγίου Στεφάνου και θα μετοικήσει εκεί. Αλλιώστε και ο Αγιος Στέφανος καθώς και το Μακροχώρι υπάγονται στη Μητρόπολη Δέρκων.

Ο Αγιος Δέρκων έχει έναν αγιψιό, τον Γιάννη Μπελντίρ, που έχει μπακάλικο στο Σιρκετζή. Είναι ένας πολύ καλός νέος αυτός ο Γιάννης, μια πολύ καλή νέα, όμως, είναι και η Αθηνούλα. Ενας πολύ καλός νέος και μια πολύ καλή νέα, όμως, έχουν την δυνατότητα να κάνουν μια πάρα πολύ καλή οικογένεια! Με τις ευλογίες, λοιπόν, του Δέρκων Ιακώβου και τις ευχές της Θεανώς και της Ανδρονίκης, παντρεύονται. Η Αθηνούλα θα πάει να καθήσει μαζί με τον Γιάννη της, στο σπίτι του δεσπότη. Θα αποκτήσουν δύο κορούλες. Αργότερα, όταν αποβιώσει ο δεσπότης και παραιτήσουν η Θεανώ και η Ανδρονίκη και δεν μπορούσαν πια να εργαστούν, πολλησαν κι αυτές το σπίτι τους και πήγαν μαζί με την θετή τους κόρη. Κι όταν, απηυδησμένοι από τις φιλικές (!) διαθέσεις των Τούρκων αποφασίζουν να μετοικήσουν στη Θεσσαλονίκη, ο Γιάννης και η Αθηνούλα, θα πάρουν μαζί τους και τις δύο προστατευόμενές τους, οι οποίες ύστερα από πολλά χρόνια και σταθεά γεράματα πια, άφησαν τη τελευταία τους πνοή, ήσυχα κι ωραία, στα χέρια της Αθηνούλας τους.

* * *

Σε κείνα τα μακρυνά τα παλιά μου χρόνια όλοι οι γασάπηδες στον Αγιο Στέφανο ήταν Βορειοηπειρώτες, κι όλοι οι μπακάληδες Ελληνες από την Ανατολική Θράκη και από την Ανατολή. Ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος, που ήλθε σε τούτο το χωριό, στεια λίγα χρόνια πριν από την ανταλλαγή, καταγόταν από το Μπογάζκιοϊ της Ανατολικής Θράκης. "Καρβουνοχώρι", λένε πως ήταν το ελληνικό του όνομα, ίσως στην περιοχή εκείνη υπήρχε ανθρακωρυχείο. Στην ανταλλαγή έφυγαν όλοι από το Καρβουνοχώρι, και μαζί τους και όλο το σοι του Γρηγόρη.

Στον Αγιο Στέφανο, στην αρχή, πήρε μια ζυγαριά και ζύγιζε τα κάρβουνα που αγόραζε ο κόσμος, από τα καραβάνια με τις καμήλες, που έφερναν το κάρβουνο από την Ανατολική Θράκη. Αργότερα ανοιξε ένα μπακάλικο κοντά στο Λιμάνι, σε λίγα χρόνια, θα μετοικήσει σ' ένα άλλο κατάστημα, στον κεντρικό δρόμο του Αγίου Στεφάνου. Ηταν ένας τίμιος, αρετικός και καλοκάγαθος άνθρωπος.

Ο Αγιος Στέφανος ήταν ανεκπόιητος ένα παραθεριστικό κέντρο. Ειχε πολύ ωραίο κλίμα, περιβάλλονταν από θάλασσα που προσφέρε ψαρεμενο ψάρι και κάθε είδους θαλασσινά, και στην γύρω περιοχή αφθονούσε το κυνήγι. Τον Αγιο Στέφανο τον προτιμούσαν οι πλούσιοι κοκκινοί που είχαν κτίσει εκεί τις βίλλες τους και πηγαίναν να περάσουν τις καλοκαίρια τους. Μεταξύ των υπήρχαν διευθυντές τραπεζών, κεφαλαιοκράτες, κεφαλαιοκράτες εταιριών, εφοπλιστάδες, ξένοι γιατροί ξένων νοσοκομείων, επιχειρηματίες. Ηταν ο Πεντρέλλι, ένας ήταν μεγάλος φαρμακέμπορος, ένας ο γιατρός ο Βιόλι, ο Ντόλφαν, ο Μάρινιτς, ο Κάμπανελ, ο Πεντραρ, ο Πάντρια, που διέθετε και δικό του γήπεδο τέννις, και πολλοί άλλοι. Ετσι το καλοκαίρι γεμίζανε ο Αγιος Στέφανος, και οι μπακάληδες, οι γασάτηδες και οι ζαχαρατσήδες κάναν χρυσές δουλειές, γιατί εξ αιτίας αυτών των πλούσιων ξένων κυκλοφορούσε πολύ χρήμα στον Αγιο Στέφανο. Μια άλλη κατηγορία μικροεπαγγελματιών, που επίσης έκαναν χρυσές δουλειές, ήταν οι αμαξάδες, οι καροτσιέρηδες! Γιατί τότε εκείνη τα αυτοκίνητα ήταν πολύ σπάνια και οι πλούσιοι κυκλοφορούσαν με καρότσες. Περίμεναν, λοιπόν, οι καρότσες με τα διπλά άλογα, στη σειρά έξω από το κτίριο του σιδηροδρομικού σταθμού, τον αγωνό της αμαξοστοιχίας, που θα τους έφερνε την πελατεία τους. Και οι αμαξοστοιχίες την εποχήν εκείνη, ήταν σκόρνα ατμοκίνητες.

Φυσικά, τον παλιό εκείνον το καιρό δεν πηγαίναν όλοι αυτοί οι πλούσιοι στον μπακάλη, ή στον γασάτη, είτε στον ψωμά για να ψωμώσουν. Γινόταν το αντίθετο, οι μπακάληδες, οι γασάτηδες και οι ψωμάδες πηγαίναν προς τους πελάτες. Τότες ακόμη δεν είχεν αναπτυχθεί η τεχνική του μάρκετιγκ! Ετσι, κάθε πρωί ο πρώτος που γρασόνε τις πόρτες των σπιτιών στο ο φουτσής -ο γαλατάς- με τα γαλατομούμια του γεμάτα γάλα, κάβαμε δεν ήταν παστεριωμένο, ακόμα δεν ήταν παστεριωμένο, ήταν, όμως, γάλα που όταν τόβραζες σχηματιζόταν στην επιφάνειά του ένα παχύ-παχύ καϊμάκι (είπατε τίποτε για χολεστερίνη). Ηταν πολύ πρωί, ο φουτσής, εφτάνε -σχεδόν- με την ανατολή του ηλίου. Και τόχαν για καλό τους οι ξενύχτηδες κα λένε: "Βόρεις, εμείς εχθές γυρίσαμε στο σπίτι μαζί με τους *σουτσήδες!*" Ο φουτσής εφτάνανε ο ψωμάς με το ψωμάλογο του. Θα τονε θυμούνται οι παλιοί Αγιοστεφανιώτες τον αείμνηστο Γιάννη τον ψωμά. Ητανε ένας λιγάκι κουφός ο καϋμένος! Μιλούσε, όχι και λιγάκι ...). Υστερα φόρτωνε ο μπακάλης να πάρει τις παραγγελίες του, για να τις φέρει στην αργότερα, κι ακολουθούσε ο γασάτης για να πάρει κι αυτός τις δικές του. Οσο για τους ζαρζαβατζήδες, αυτοί ήταν ατελείωτοι, φτάνανε από τα γύρω χωριά με τις αραμπάδες τους, είτε με τα φορτωμένα με κόφες που περιείχαν λογιό-λογιό λαχανικά και φρούτα...

* * *

Ας μιλήσουμε λιγάκι και για την κυρία Χλόρου - Γλέζου. Τούτη κατάγεται από το χωριό Απείρανθος της Νάξου. Κι ήταν εξαδέλφια με τον Μανώλη Γλέζο. (Ναι, αυτόν τον μεγάλο στην κατοχή κατέβασε την ελληνική σημαία από την Ακρόπολη, τον Βασίλη και τον Νίκο. Οταν πρωτοπήγα εγώ στο σχολείο, ο Βασίλης ήτανε στην τετάρτη τάξη κι ο Νίκος στη δευτέρα. Ετσι καθώς προχωρούσαμε μαζί-μαζί με την Καλλιόπη στο σχολείο, στην τρίτη τάξη θα σμίξουμε με τον Νίκο τον Παπαδόπουλο, με την Αλίκη Σκαλάτου, τον Κυριάκο Πασπάζογλου και τον Νίνο Αρμάγο και θα προχωρήσουμε όλοι μαζί έως και την πέμπτη τάξη. Ο Νίκος είχε έναν παράξενο γραφικό χαρακτήρα, ο δικός μου γραφικός χαρακτήρας ήταν καλός (ε, ας πούμε!). Δεν ξεύρω τι με είχε πιάσει και προσπαθούσα να κάνω τα γράμματά μου να μοιάξουν με του Νίκου! Κάποτε νευρίασε η δασκάλα μας η κυρία Αννα, και για να μας τιμωρήσει μας κράτησε ένα απόγευμα έως αργά το βράδυ αναγκάζοντάς μας να γράψουμε με καλλιγραφικά γράμματα, δεν ξεύρω πόσες εκατοντάδες φορές, τη φράση: "Οφείλω να διορθώσω τον γραφικόν μου χαρακτήρα!" Ετσι μου... κόπηκε η όρεξη να θέλω να αντιγράφω τον γραφικό χαρακτήρα του Νίκου Παπαδόπουλου.

* * *

Ο Γρηγόρης και η Διαλεχτή (κυρία Γρηγόρεαινα την έλεγα εγώ), αργότερα βάφτισαν και, μετά τον πρόωρο θάνατο της μητέρας του, υιοθέτησαν ένα αγοράκι. Τί όνομα τούδώσαν; Μα... Στέφανο! Ο Στέφανος μεγάλωσε με πλήρη ισοτιμία μαζί με τα άλλα δύο παιδιά της οικογένειας.

Ηταν αγράμματος άνθρωπος ο Γρηγόρης, αλλά πολύ τίμιος, εργατικός και θρήσκος. Πάνω από το μπακάλικο ήταν τα υπνοδωμάτια και το καθιστικό της οικογένειας, και κάτω, στον χώρο που ήταν πίσω από το μαγαζί, ήταν η κουζίνα και ο χώρος υγιεινής. Ξυπνούσε πολύ ενωρίς το πρωί και κατέβαινε στο ισόγειο, όπου αφού πλυνόταν κι ετοιμαζόταν, ανέβαινε, πάλι, από την ξύλινη σκάλα, στον επάνω όροφο, ψέλνοντας, και πήγαινε στο χώρο όπου ήταν το εικονοστάσι του σπιτιού, άναβε την κανδήλα και προσευχόταν, κι ύστερα έπαιρνε τον δρόμο και πήγαινε στο Αγίασμα της Αγίας Φωτεινής, που βρίσκεται στο στενό δρομάκι που είναι πίσω από την εκκλησία του Αγίου Στεφάνου, όπου άναβε κι εκεί την κανδήλα. Αυτό γινότανε κάθε μέρα, χειμώνα - καλοκαίρι. Γιατί είχε αναλάβει αυτός την ευθύνη να κρατά άσβεστη, πάντοτε, την κανδήλα που έκαιγε μπροστά στο θαυματουργό εικόνισμα της Αγίας Φωτεινής. Και ύστερα γυρνούσε πίσω κι άνοιγε το μπακάλικο, όπου περνούσε όλη την ημέρα του, κι όταν αργά το βράδυ έκλεινε το μπακάλικο, καθόταν να ενημερώσει τα βιβλία του με τα βερεσέδια, γιατί σχεδόν όλη η πώληση γινότανε "επί πιστώσει". Ηταν δύσκολες οι εποχές τότες κι ο κόσμος δεν είχε την οικονομική ευχέρεια να αγοράζει "τοις μετρητοίς". Κι ο Γρηγόρης καθότανε κάθε βράδυ κι έγραφε, κι έγραφε, κι έγραφε ...Και φυσικά πολλά από αυτά τα βερεσέδια δεν πληρωνόντουσαν ποτέ! Γιατί υπήρχαν και οι κακοπληρωτές, οι "μπατακτσήδες", όπως τους έλεγαν. Τέτοιοι "μπατακτσήδες" υπήρχαν και μεταξύ των παραθεριστών, που τις τελευταίες μέρες του καλοκαιριού, πριν μετακομίσουν στην Πόλη, φρόντιζαν ν' αλλάξουν διαδρομή, να μην περνούν μπροστά από το μπακάλικο, για να μην πληρώσουν! Εκτός βέβαια από τις μεγάλες, πλούσιες οικογένειες που προαναφέραμε.

Ο Γρηγόρης ενδιαφερόταν και για τα κοινά και πολλές φορές διετέλεσε επίτροπος στην κοινότητα μαζί με άλλους φιλογενείς παράγοντες του χωριού, παίρνοντας μέρος στην διαχείριση της εκκλησίας, του σχολείου και της κοινοτικής περιουσίας. Κάθε Κυριακή κατά τη διάρκεια της Θείας λειτουργίας, τέσσερις επίτροποι στη σειρά περιέφεραν τέσσερις δίσκους μαξεύοντας τα γρόσια των πιστών, και τις εορτές περιέφεραν κι έναν έκτακτο δίσκο. Μπροστά από τον επίτροπο που κρατούσε τον έκτακτον αυτόν δίσκο, ποοποιεύόταν κι ένας από τους προϊσταμένους του χωριού μ' ένα "κανί" στο χέρι, ραντίζοντας με ανθόνερο τους πιστούς (μπας και δώσουν κάτι παραπάνω). Επρεπε μ' αυτά τα γρόσια να λειτουργήσουν η εκκλησία και το σχολείο. Να καταβληθούν οι γλίσχροι μισθοί του παπά, των δασκάλων, των ψαλτάδων, του νεωκόρου ...Και επειδή, βέβαια, δεν έφταναν, προσαθούσαν να σοφιστούν κι άλλους τρόπους για να συμπληρώσουν τα ελλείμματα του κοινοτικού προϋπολογισμού. Και φαντάζομαι πως -προυμένων των αναλογιών- η αγωνία των ταπεινών εκείνων ανθρώπων δεν θα ήταν μικρότερη από αυτήν του υπουργού των οικονομικών, μόνον που αυτός έχει σαν διέξοδο και τα... Εντοκα Γραμμάτια του Δημοσίου! Επειδή, όμως, εκείνοι δεν ήταν δυνατόν να έχουν τέτοιες διεξόδους, προσπαθούσαν να κλείσουν την "μαύρη τρύπα" των οικονομικών της κοινότητας προσφέροντας στους ενορίτες "ημερολόγια του τοίχου" κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς, λαμπάδες για την Ανάσταση, κάθε παραμονή του Πάσχα, και φυσικά διοργανώνοντας την καθιερωμένη χορομερίδα κατά την περίδο της Αποκρηάς, αλλά και κατά την θερινή περίοδο, με αφορμή την συρροή των παραθεριστών στο χωριό μας. Πολλές από αυτές τις χορομερίδες, και ιδίως τις καλοκαιρινές, διοργανώνονταν -εκείνα τα παλιά χρόνια- στις πολυτελείς αίθουσες του ξενοδοχείου "Κούππα" με την θαυμάσια βεράντα του πάνω στη θάλασσα. Για τις αποκρηάτικες χορομερίδες χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς, μεταξύ άλλων, και οι αίθουσες της Union Française, που βρισκόταν απέναντι από το "Πέρα Παλλάς", αλλά και το "Γκάρντεν Μπαρ" (ποιός το θυμάται αλήθεια;) των Μνηματαχίων, που βρισκόταν στη σειρά του "Δραματικού Τμήματος του Δημοτικού Θεάτρου", στο Τεπέμπαση.

* * *

Από τα παιδιά του Γρηγόρη, ο Βασίλης, μετά την αποφοίτησή του από το κοινοτικό σχολείο του Αγίου Στεφάνου, θα συνεχίσει τις σπουδές του στην Μεγάλη του Γένους Σχολή, όπου εκεί μαζί με τα γράμματα γαλουχείται και με συνείδηση εθνική. Ηταν τα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η Ελλάδα στέναζε κάτω από τον γερμανικό ζυγό. Οι Τουρκοι παίρνοντας θάρρος από τις νίκες των Γερμανών, είχανε βάλει εμπρός το σχέδιο εξοντώσης του Ελληνισμού που είχεν απομείνει στην επικράτειά τους. Εκείνην την δύσκολη εποχή, λοιπόν, όσοι καθηγητές είχαν απομείνει στη Σχολή, προσπαθούσαν να δώσουν κουράγιο στους νεαρούς μαθητές τους. Με πολλή συγκίνηση θυμάται, ο Βασίλης, τη σεβάσμια μορφή του καθηγητή του των αρχαίων ελληνικών Γεωργίου Προκοπιέα. Ερχόταν στο μάθημα με τρύπια παπούτσια. Λέει, είχε μείνει ολόκληρους να πληρωθεί τον μισθό του γιατί δεν υπήρχαν λεφτά. Κι εκάνε το μάθημα του προσπαθώντας να τους ειμηνύσει, -να τους δημιουργήσει ιδανικά. Από τα 45 λεπτά που κρατούσε το μάθημα, τα 30 τα αφιέρωνε σ' αυτόν τον σκοπόν και μονον τα 15 για το κυρίως μάθημα. Αναφέρεται, ακόμη, και σε κάποιους άλλους καθηγητές του, για τη συμβολή τους στην μόρφωση και στην ψυχική του καλλιέργεια, στη χαλύβδωση του χαρακτήρα του. Μιλά, με πολύ σεβασμό, για τον Γεώργιο Δηκταμπάνη, τον Χριστόδουλο Κωνσταντινίδη, τον Γιάννη Καραγιάννη...

Αλλά και μεταξύ των Αγιοστεφανιωτών υπήρχαν φλογεροί πατριώτες. Ενας από αυτούς ήταν και ο επίσης Μεγαλοσχολίτης Νίκος Χ., που μάζευε τους νεώτερούς του και προσπαθούσε να τους μεταδώσει ,την αγάπη του και τον ενθουσιασμό του για κάθε τι το Ελληνικό. Ομως, υπήξαν κι άλλοι Αγιοστεφανιώτες που με πολύν ενθουσιασμό πήγαν να προσφέρουν -εθελοντικά- τα όμορφά τους νιάτα, στον ιερόν αγώνα της απελευθέρωσης της Ελλάδας από τους Γερμανούς. Από αυτούς αναφέρω τον Βασίλη Οικονομίδη, τον Στέφανο Βαλάκα, τον Αντώνιο Φιλιππούτσι, που και οι τρεις τους -ευτυχώς- επέστρεψαν σώοι. Μόνον ο Αντόνιο, για λόγους τους οποίους έχω, τουλάχιστον, αγνοώ, λίγο μετά την αποστράτευσή του αυτοκτόνησε. (Παρακαλώ όποιον γνωρίζει, να με πληροφορήσει εάν υπάρχουν κι άλλοι -εκτός των άνω τριών- ώστε να τους συμπεριλάβω στο κείμενό μου αυτό).

Ο Βασίλης, μετά από την Μεγάλη του Γένους Σχολή, θα συνεχίσει τις σπουδές του στην "Ανωτάτη Εμπορική Σχολή" της Πόλης. Ταυτόχρονα αρχίζει να εργάζεται και σε ένα γραφείο "Εισαγωγών - Εξαγωγών - Προμηθειών" που βρισκόταν στο "Τζελάλμπεη Χάνι" του "Μπαχτσέ Καπί". Τα λεφτά που αρχίζει και κερδίζει τον γλυκαίνουν και παρατά το Πανεπιστήμιο. Πάει και κάνει τη στρατιωτική του θητεία. Καθώς το μπακάλικο του πατέρα του ήταν κάτω από το σπίτι τους, ο Βασίλης, από πολύ μικρήν ηλικία κατέβαινε και βοηθούσε τον πατέρα του κι είχε γνωρίσει την γλύκα του εμπορίου.

Οταν απολυεται από τον στρατό ξαναηγαίνει στην παλιά του δουλειά, όμως, αυτή δεν τον ικανοποιεί πια! Θέλει να κάνει μια δική του δουλειά, θέλει να ασχοληθεί με το εμπόριο. Το σπίτι που καθόταν ο Γρηγόρης με την οικογένειά του καθώς και το μαγαζί από κάτω δεν ήταν δικό του, καθόταν με νοίκι. Καμιά πενηνταριά μέτρα πιο πάνω, όμως, είχε αγοράσει ένα άλλο οίκημα που αποτελούνταν από ένα κατάστημα και κήπο, στο πίσω μέρος του οποίου υπήρχε κι ένα μικρό ξυλινο σπιτάκι. Το κατάστημα το είχε νοικιασμένο, για πολλά χρόνια στον Αντώνη Σούρβη, που όπως είδαμε το είχε κάνει καφενείο. Οταν τυφλώθηκε ο Σούρβης και αναγκάστηκε να το παραιτήσει, ο Γρηγόρης το νοικιάσε σ' ένα κοσμοδο που το χρησιμοποίησε κι αυτός ως καφενείο. Το οίκημα αυτό ήταν γωνιακό και βρισκόταν στην άκρη ενός παραπλεύρου δρόμου που κατέληγε στον κεντρικό δρόμο του Αγίου Στεφάνου. Λεγόταν "Τεσσά Ζεϊνη σοκάκ" (οδός της πράσινης ελιάς). Στον ίδιο δρόμο, πριν από αυτό, ήταν και το σπίτι που είχεν αγοράσει ο δεσπότης μας, ο Δέρκων Ιάκωβος. Ο άλλος δρόμος, με τον οποίο σχηματίζε γωνία, λεγόταν "Γεϊλί Γιαλί σοκάκ", που σημαίνει "Οδός του πράσινου αγιάλου" και έβγαζε μπροστά στην ακτή "Ακροπολις", παλαιότερα, που μετά κατεδαφίστηκε και κτίσθηκε στη θέση της ένα μεγάλο ξενοδοχείο, το "Ντενίζ Πορτ", φυσικά κάποια μέρα χάηκε κι αυτό. Ο Γρηγόρης αποφασίζει να κτίσει, μέσα στον κήπο και δίπλα, ακριβώς, από το καφενείο δύο ακόμη καταστήματα με ένα μεγάλο διαμέρισμα από επάνω, του οποίου η επιφάνεια θα καλύπτε και τα τρία καταστήματα. Με την βοήθεια ενός πρακτικού κάλφα υλοποίησε το σχέδιό του. Καθώς το κτίριο αυτό ήταν γωνια-

Από την τέλεση του μυστηρίου του γάμου του Βασίλη και της Καλλιόπης στην εκκλησία του Αγίου Στεφάνου (10/6/1956). Ο ιερεύς είναι ο πατήρ Τιμόθεος Τενεδιός.

Από αριστερά: Καλλιόπη Χαρίτου - Παπαδοπούλου, Ανδρονίκη Σούρβη, Δημακούλα Δεληέζη, Θεανώ Ντουράτσο, Αθηνά Δεληέζη - Μπελντίρ.

Από τον Πολιτικό Γάμο Βασίλη - Καλλιόπης.

Από αριστερά: Κυριακή Ζιγούρα, Φωτεινή Χαρίτου, Διαλεχτή - Γρηγόρης Παπαδόπουλος, Βαγγέλης Νάσελης (ιδιοκτήτης του κέντρου "Σέντα")

Καθιστοί Βασίλης - Καλλιόπη.

Από αριστερά: Γιώργος Χαρίτου, Μαίρη Χαρίτου (γυναίκα του) Φωτεινή Χαρίτου, Σπύρος Χαρίτου.

κό, το ένα κατάστημα έβλεπε στο "Γεσίλ Ζεϊτίν σοκάκ" και το άλλο στο "Γεσίλ Γιαλί σοκάκ". Το κατάστημα που έβλεπε στο "Γεσίλ Γιαλί σοκάκ" το νοίκιασε σε κάποιον ομογενή που λεγόταν Υψηλάντης, που το έκαμε ψιλικατζίδικο, και μέσα εκεί η γυναίκα του εξασκούσε και την ραπτική. Οσο για το άλλο, αυτό το πήρε ο πρωτότοκός του γιος, ο Βασίλης, και το έκαμε ένα ωραίο μεζεδοπωλείο. Δούλεψε μέσα εκεί, ο Βασίλης, με όλην του την ψυχή. Ειδικά τα καλοκαίρια, που υπήρχε και πολύ μεγαλύτερη κίνηση, δούλευε υπερανθρωπα, επτά μέρες την εβδομάδα, από τα χαράματα μέχρι τα μεσάνυχτα, χωρίς αναπαμό! Τα πρωινά, την ώρα που όλοι οι άλλοι πηγαίναν να κοιμηθήσουν και τα απογεύματα την ώρα που πηγαίναν για περίπατο με τα ποδήλατα είτε για χορό στο "Πάρκο του Ρενέ", αυτός, κάθιδρος, προσπαθούσε να εξυπηρετήσει την πελατεία του, να κόψει, σε ψιλές φέτες, τα αλλαντικά, είτε να καθαρίσει τα παστωμένα ψάρια. Ετσι, ο Βασίλης, που ήταν ένας πολύ θετικός άνθρωπος, προόδευσε. Είναι, όμως, και ο έρωτας! Σ' αυτό το διάστημα η καρδιά του νεαρού καταστηματάρχη άρχισε να κτυπά, δειλά-δειλά, στην αρχή, πιο έντονα όσο περνούσε ο καιρός, για τα όμορφα μάτια μιας γλυκειάς αγιοστεφανιώτισσας. Ηταν εκείνη η παλιά συνταξιώτισσά μου, η Καλλιόπη, που μεγάλωσε κι ομόρφηνε, και που έμεινε, όμως, πάντοτε σεμνή και μετρημένη.

Τέσσερις φορές την ημέρα περνούσε η Καλλιόπη μπροστά από το μεζεδοπωλείο, κάνοντας δρομολόγιο ανάμεσα στο σπίτι της και στο σπίτι της κυρίας Θεανώς, όπου όπως είδαμε μάθαινε ραπτική. Και με την ομορφιά και τη σοβαρότητά της, κάθε φορά, αναστάτωνε την καρδιά του ταλαίπωρου Βασίλη. Είναι πολύ γνωστό εκείνο το παλιό τραγουδάκι που λέει:

"Αχ μοδιστροΐλα μου ναζιάρα και σκερτσόζα
με τη βελόνα την καρδιά μου πως τσιμπάς
κι όταν περνάς από μπροστά μου όλο πόζα
τα τακουνάκια σου με χάση πως κτυπάς!"

Ετσι κάποια στιγμή αποφασίζει να της εκμυστηρευθεί τον έρωτά του.

Δεν ξεύρω, βέβαια, αν της είπε έτσι, ακριβώς, όπως τα λέει το παραπάνω τραγουδάκι ή κάτως διαφορετικά, εκείνο, όμως, που ξεύρω είναι ότι και οι πιο λιγομίλητοι άνθρωποι, σ' αυτές τις κορυφαίες στιγμές της ζωής τους, γίνονται λαλίστατοι και βρίσκουν πάντοτε τα κατάλληλα λόγια για να συγκινήσουν και να πείσουν την αγαπημένη τους. Ετσι κι ο Βασίλης κατάφερε να συγκινήσει την Καλλιόπη και την έκανε να ανταποκριθεί στα αισθήματά του.

Ομως, μέσα σ' ένα τόσο κλειστό περιβάλλον, όπως ήταν το περιβάλλον του Αγίου Στεφάνου, όπου οι πάντες γνώριζαν τους πάντες, το να ζητήσεις χαντεβού από μια συνεσταλμένη κοπελίτσα, με πολύ ηθικές αρχές, σαν την Καλλιόπη, που είχε -επιπροσθέτως- και δύο, λαμπρά μεν, αυστηρά δε, αδέλφια (η μια ιδιότητα δεν αναιρεί την άλλη), τον Σπύρο και τον Γιώργο, που την υπεραγαπούσαν και την είχαν "μη στάξει και μη βρέξει", δεν ήταν και τόσο εύκολο πράγμα. Ομως, ο έρωτας ξεύρει να αψηφά τις δυσκολίες και τους κινδύνους. Ετσι, ο Βασίλης, καταφέρνει να διαστείλει (!) τις συστολές της αγαπημένης του και να τη βγάζει -κρυφά από τα αδέλφια της- σε ολιγόλεπτους βραδυνούς περιπάτους. Η Καλλιόπη, τη συγκεκριμμένη ώρα, λέει κάποιο μικρό, αθώο ψεμμα στους δικούς της, καβαλάει το ποδήλατό της και τρέχει να συναντήσει τον Βασίλη της. Οι συναντήσεις αυτές -για να μην κινήσουν τις υποψίες- δεν ξεπερνάνε, κάθε φορά, τα δέκα με δεκαπέντε λεπτά της ώρας. Και κάθε φορά, η Καλλιόπη, τρέμοντας από φόβο μην το μάθουν τα αδέλφια της, ανεβαίνει, πάλι, στο ποδήλατό της και γυρνάει, βιαστικά-βιαστικά, στο σπίτι της. Ο Βασίλης, δεν είχε, φυσικά, σκοπό να παίξει με την Καλλιόπη. Οταν πείστηκε, λοιπόν, για την αμοιβαιότητα των αισθημάτων της, πήγε στο σπίτι της και τη ζήτησε, επίσημα, από την μητέρα και τα αδέλφια της, που συγκατατέθηκαν αφού γνώριζαν καλά τι άνθρωπος ήταν ο μέλλων γαμπρός τους. Ετσι έλπιζε και η αγωνία της καθιμέρης της Καλλιόπης. Σύντομα αρραβωνιάστηκαν. Θα ακολουθήσουν τα τραγικά γεγονότα της νύχτας της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου 1955. Το μεζεδοπωλείο του Βασίλη ήταν ένα από τα ελληνικά καταστήματα του Αγίου Στεφάνου που υπέστη τις μεγαλύτερες ζημιές. Μόνον η εκκλησία του Αγίου Στεφάνου γλύτωσε. Απ' ότι λέγεται, τούτο οφείλεται στον αρχιεστυνόμο του χωριού, ο οποίος πήγε και στάθηκε μπροστά στη σιδερένια πόρτα της εκκλησίας, άπλωσε τα χέρια του προστατευτικά και είπε στον όχλο: "Εδώ είναι το σπίτι του Θεού, δεν μπορείτε να μπείτε". Βέβαια, εκείνην την νύχτα δεν έλειψαν και οι ξυλοδαρμοί και οι βιαιοπραγίες εναντίον αυτών που προσπαθούσαν να προστατεύσουν τις περιουσίες τους, εκ μέρους αυτών που ήταν επί κεφαλής του όχλου και τον καθοδηγούσαν. Γεγονός που ανάγκασε πολλούς Αγιοστεφανιώτες να πάρουν των ομματιών τους και να ξενητευθούν! Ο Βασίλης και η Καλλιόπη παντρεύτηκαν στις 10 Ιουνίου του 1956 στην εκκλησία του Αγίου Στεφάνου. Επρόκειτο να τους στεφανώσει η νονά του Βασίλη, η κυρία Κυριακούλα Ζυγούρα, από τη Νάξο κι αυτή. Εκείνον τον καιρό, όμως, εκτελούνταν τα έργα της αντικατάστασης των ατμοκίνητων τραίνων με ηλεκτροκίνητα και γι αυτόν τον λόγο η συγκοινωνία μεταξύ Σιρκετζή και Αγίου Στεφάνου γινόταν πλημμελώς. Ετσι ήλθεν η ώρα του γάμου και η κουμπάρα δεν είχε φθάσει ακόμη από την Πόλη. Οι προσκεκλημένοι άρχισαν να δυσανασχετούν. Γι' αυτό χρέη κουμπάρου αναγκάστηκε να κάνει ο πατέρας του γαμπρού, ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος. Η κουμπάρα, με τον άνδρα της, κατόρθωσαν να φθάσουν στην εκκλησία, όταν το μυστήριο πλησίαζε προς το τέλος του.

Το 1957 έρχεται στον κόσμο ο μικρός Γρηγόρης. Ο παππούς Γρηγόρης, όμως, δεν πρόφθασε να γνωρίσει τον εγγονό του γιατί πέθανε την ίδια, ακριβώς, εκείνη μέρα. Είχε σωθεί το λάδι στο κανδήλι του. Το μπακάλικο το αναλαμβάνει ο δευτερότοκός του γιος, ο Νίκος, με βοηθό του τον Στέφανο.

Ο μικρός Γρηγόρης αρχίζει να ανατρέφεται, από τη βαθειά θρησκευόμενη μητέρα του, σύμφωνα με τις επιταγές της ορθόδοξης Χριστιανικής μας πίστης.

Ο Βασίλης από καιρό είχε αρχίσει να σκέφτεται την μετανάστευση. Το κουβέντιασε με τη γυναίκα του. Συμφώνησαν. Και από εκεί και πέρα άρχισε το στάδιο της προετοιμασίας. Οταν ήλθε η κατάλληλη στιγμή ξεκίνησαν. Πρώτα έφυγαν η Καλλιόπη με το παιδί. Ηλθαν εδώ στην Αθήνα, βρήκαν το κατάλληλο σπίτι. Γράφτηκε ο Γρηγόρης στο δημοτικό σχολείο. Σε λίγο, αφού τακτοποίησε όλες του τις εκκρεμότητες, ήλθε και ο Βασίλης. Ηταν το 1964, όταν είχαν αρχίσει πια οι απελάσεις των Ελλήνων υπηκόων από την Τουρκία. Η κυρία Διαλεχτή έμεινε εκεί μαζί με τα άλλα της παιδιά, τον Νίκο και τον Στέφανο. Θα τελειώσει τις μέρες της στα Ελληνικά Νοσοκομεία του Βαλουκλή. Το 1966 κλείνει και το μπακάλικο. Ο Νίκος δεν θα φύγει από τον Αγιο Στέφανο. Ο Στέφανος, που είχε στο μεταξύ νυμφευθεί, πήρε τη γυναίκα του και πήγε να εγκατασταθεί στη Σουηδία. Εργάστηκε πολύ σκληρά μα τα κατάφερε. Σήμερα είναι πολύ καλά. Κάθε χρόνο έρχεται και περνάει τις διακοπές του στην Ελλάδα. Ο Γιώργος, ο αδελφός της Καλλιόπης, έφυγε κι αυτός από τον Αγιο Στέφανο. Πήγε μακρυά, πολύ μακρυά. Πήγε στην Αμερική. Νυμφεύτηκε μιαν ελληνοαμερικανίδα, δημιούργησε ένα σούπερμαρκετ, σταδιοδρόμησε. Πέθανε πολύ νέος, στα 53 του μόλις χρόνια από καρδιά. Ο Σπύρος έμεινε στον Αγιο Στέφανο μαζί με την κυρία Φωτεινή, τη "μάνα κουράγιο". Η κυρία Φωτεινή πέθανε σε βαθειά γεράματα. Ο Γρηγόρης, ο εγγονός του παππού Γρηγόρη που είχεν έρθει από το Μπογάζκιοϊ της Ανατολικής Θράκης στον Αγιο Στέφανο και ζύγιζε τα κάρβουνα που έφερναν οι καμηλιέρησες με τα καραβάνια τους από την Ανατολική Θράκη, αυτός θα τελειώσει το γυμνάσιο, θα τελειώσει το λύκειο, θα πάει στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Θα τελειώσει τις πολιτικές επιστήμες, θα τελειώσει τη Δημόσια Διοίκηση. Θα πάει στο Deree College και θα μάθει πολύ καλά τα Αγγλικά. Ενα καλοκαίρι, όταν ήταν ακόμη μαθητής στο λύκειο, πήγε στην Αμερική να επισκεφτεί τον θείο του Γιώργο -ζούσε τότε ακόμη αυτός- εργάστηκε στο κατάστημα του θείου του όσο διάστημα έμεινε εκεί. Μετά επέστρεψε στην Αθήνα και συνέχισε τις σπουδές του. Οταν αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο προσπάθησε να δημιουργήσει κάτι εδώ. Με δύο άλλους φίλους του δημιούργησαν μια βιοτεχνία ετοίμων ενδυμάτων. Δεν τα ταιριάξανε, χώρισαν. Η εγκατάσταση στην Αμερική άρχισε να του γίνεται έμμονη ιδέα. Κάποια στιγμή πήρε τη μεγάλη απόφαση, έφυγε. Ο θείος του είχε πεθάνει στο μεταξύ. Πάλευε ολομόναχος του. Ξανακάθησε στα θρανία και σπούδασε πληροφορική. Σήμερα, στα 39 του χρόνια, είναι ένας επιτυχημένος καθηγητής της πληροφορικής στην Αμερική.

* * *

Σε λίγες μέρες θα μας ξαναέλθει πάλι ο Σεπτέμβρης και θα έχουν συμπληρωθεί εξήντα ολόκληρα χρόνια από εκείνην την ημέρα που για πρώτη φορά πήγαμε μαζί, στο σχολείο ΘΥΜΑΣΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΗ.

17/8/1996

Α. Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Με το άκουσμα του θανάτου του αείμνηστου

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΛΑΓΙΑ

προσφιλούς πατρός του προέδρου μας κ. Ιωακείμ Λάγια, το Δ. Σ. συνελθόν εκτάκτως αποφάσισε:

1- Να παρασταεί σύσσωμο στην κηδεία και τον ενταφιασμό του μεταστάντος.

2- Να διατεθεί ποσόν υπέρ των σκοπών του σωματείου.

3- Να σταλεί συλλυπητήριος επιστολή στην πενθούσα οικογένεια.

4- Να δημοσιευθεί το παρόν στον τύπο

Το Δ. Σ.

Camiceria
LOUIS DARAUD

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Υποκατάστημα Βιοτεχνίας Υποκαμίσων

Η άριστη ποιότητα σε άμεσο συνδυασμό με προσιτές τιμές. Υποκάμισα, Πιζάμες, Πλεκτά, Γραβάτες, Κάλτσες, Ζώνες.

Με τα πιο σύγχρονα σχέδια που ικανοποιούν και τους πιο απαιτητικούς πελάτες.

«Ειδικό Τμήμα για επί μέτρου παραγγελίες και επιδιορθώσεις υποκαμίσων. - Αλλαγή κολλάρων, μανσετών κ.τ.λ.-»

ΤΡΙΤΩΝΟΣ 44 & ΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ ΤΗΛ.: 98.15.415

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ

3 ΑΣΤΕΡΙΑ

Ανακαίνιση της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας.
Ασυναγώνιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα.

Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολίτικους μεζέδες. Την πίτα Καισαρίας με παστουρμά και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κιουνεφέ. **Νέα σπεσιαλιτέ μας το Πολίτικο κοκορέτσι καθημερινά**

Ανοιχτό καθηνερινά

Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134

Patisserie
Riviera

Η γλυκιά ανάμνηση απ' την Πόλη

Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719

Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΜΑΤΟΓΥΑΛΙΑ

του Ευάγγελου Κ. Τσο(ν)ούλη

Στην πλατεία, κοντά στην καμάρα [illegible] οι τρεις μάγκες του μπάγκο [illegible]. Ο ένας ακούμπισε πάνω στις [illegible] πλάκες το κασόνι. Ο [illegible] απλωσε πάνω στο κασόνι το [illegible]σκαινα. Μετά άρχισαν κι οι [illegible] μα τακτοποιούν το εμπό[illegible]. Ολα κι όλα καμιά δεκατε[illegible] χειρά κομμάτια γυαλιά του ήλιου. [illegible] γυναικεία δεξιά, τ' αντρικά αρι[illegible]. Μεταξύ τους άφησαν ένα [illegible] ξενο. Μια πιθαμή πλα[illegible].

Ο Τρίτος, ο κοστουμαρισμένος [illegible] σφυνος και σοβαρά. Τους [illegible]. Σε λίγο οι σύντροφοί του [illegible] με την τακτοποίηση του [illegible]. Ορθώσαν το κορμί τους. [illegible] με την ανάτροφη του χεριού [illegible] μια στο γείσο του [illegible] που φορούσε. Ο [illegible] ντυμένος βάσανα και [illegible] ένα πήρωμα και πάτησε ανά[illegible] στις μύτες, πάνω στο δεύτε[illegible]. Αυτό ήταν τοποθετημένο [illegible] πίσω από τον μπάγκο [illegible] τη τραμβάτεια. Αφού ζυγίστηκε [illegible] αγορεστήκε ενεί ψηλά, άρχισε [illegible] ένα γύρω στην μικρή πλα[illegible]. Τους περίεργους που συνάγο[illegible] κι όλους γύρω του. Το πλήθος [illegible]. Αυτό που κατάπτινε η [illegible]. Τ' άλλο που ξεμπουκάριζε [illegible] στην πλατεία. Κάθε [illegible] καρύδι βάδιζε ανάμεσα [illegible] περιστέρια. Αυτά γουργουρί[illegible] στα πόδια τους. Τσιμπολογού[illegible] το καλαμπόκι που έσπειρνε ο [illegible] ένιντι ελεημοσύνης.

Σε κάποια στιγμή που δεν το [illegible]μενες, ή που περίμενες κάτι [illegible]ρετικό να συμβεί, ο μάγκας [illegible] από το κασόνι ύψωσε τη [illegible] του. Κι αυτή κύλησε ζεστή, [illegible] ζωντανεμένη.

Κύριες και κύριοι, αγαπητοί μου [illegible]πολίτες. Να που επί τέλους [illegible] και στη χώρα μας τα μαγι[illegible] ματογυάλια που, με τόση λαχτά[illegible] από καιρό περιμέναμε. Το [illegible] της επιστήμης και της τεχνο[illegible]. Νέα προόδος ευημερίας και [illegible]ρέμησης αρχίζει και για [illegible] τον πολίτικο λαό μας. Το μέλλον [illegible] προοιωνίζεται λαμπρό."

Ο σύντροφός του με το κασκέτο [illegible] από τον μπάγκο ένα ζευγά[illegible] ματογυάλια. Του τα πέταξε. [illegible] τ' άρταξε με σκέρτσο στον [illegible].

"Ιδού κυρίες και κύριοι", είπε.

Το χέρι του απομείνε υψωμένο. [illegible] στασημένος ο αγκώνας. Στ' [illegible] τα χρέμονταν η πρα[illegible]. Λαμπίριζε στον ήλιο. Η [illegible] που μας θύμιζε τον καίσαρα [illegible]. Ετσι καθώς τον γνωρίσα[illegible] ένα εικονογραφημένες σελίδες [illegible] στοιχίας του δημοτικού.

"Χάιδε μεγάλε" φώναξε κάποιος [illegible] το πλήθος.

"Χάιδε λαέ περήφανε και χιλιο[illegible] ρίδωνε που τώρα πια σε περιμέ[illegible] μάγες λαμπτές με τα ματογυά[illegible] σου πάνε να σου φορέσουν."

"Κι μας ζήσεις αρχηγέ" ενθουσιά[illegible] κι φώναξε το πλήθος.

"Εξω φτώχεια, έξω μιζέρια, έξω [illegible], ειρήνη ημίν", είπε και [illegible] τα μαγικά ματογυάλια.

"Το θαύμα έγινε" είπε. "Ολα τόρα [illegible] ρόδινα. Ω, τι χαρά, τι [illegible] αγαλλίαση. Οποιος αγαπη[illegible] μου συμπολίτες φοράει τα μαγι[illegible] γυαλιά κερδίζει τον επίγειο [illegible]. Πλημμυρίζει από υγεία, [illegible] ευδαιμονία. Κατακτά κι [illegible]σοειδείται όλα τα εις -ία. [illegible] και την πολυπόθητη δημο[illegible]. Κι αν δεν με πιστεύετε, αν [illegible] αποιονδήποτε δισταγμό. Αν [illegible] από αμφιβολίες, προκα[illegible]. Αν τελικά είστε αρτηριο[illegible], συντηρητικοί, εθελό[illegible], εθελόδουλοι, δογματικοί, [illegible], ονειροπόλοι. Μια [illegible] εδώ κι αυτοί οι ευυπόληπτοι πολίτες θα σας πείσουν."

Εβαλε το χέρι στη μέσα τζέπη του σακακιού του κι έβγαλε ένα μάτσο φωτογραφίες.

"Ιδού κυρίες και κύριοι η προσωποποίηση της δύναμης, της εξουσίας, της επιτυχίας, της ευτυχίας." Τράβηξε μια φωτογραφία από το μάτσο που κρατούσε και την έδειξε στο πλήθος. "Ιδού η απόδειξη. Ο κύριος αυτός ζυγίζει πάνω από ένα τόνο ευτυχία!"

"Μπράβο, μπράβο", ζητωκραύγασε το πλήθος.

"Προσοχή στα γυαλιά του. Ο λόγος αγαπητοί μου συμπολίτες είναι για τα γυαλιά του. Σ' αυτά οφείλει τα πάντα. Αν τα βγάλει θα είναι ως όλοι μας, ένας κοινός θνητός. Με σκουτούρες και βάσανα και μια ζωή θα εισπράττει καρπαζιές."

"Κάτω, κάτω οι κομπινάδοροι."

"Κι αυτός εδώ; Ποιός το λοιπόν θα μας πει πόσους τόνους ευδαιμονίας και πλούτου ζυγίζει αυτός; Μήπως θα θέλατε εσείς αγαπητέ μου κύριε; Μήπως εσείς κυρία μου; Κανείς το λοιπόν. Ελάτε μη φοβάστε. Μιλάτε ελεύθερα."

"Ο Αλ Καπόνε είναι ο Αλ Καπόνε στο Μαϊάμι μπιτς." ψιθύρισαν από κάτω.

"Επιτρέψτε μου μια μικρή διόρθωση," είπε αυτός. "Εδώ πρόκειται για το γνωστό πρωθυπουργό της "Δημοκρατίας της Καβαλίνας". Η φωτογραφία αν προσέξετε καλά πάρθηκε κατά την επίσκεψή του στη χώρα των Τσάμπιον της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Απ' όπου κι αγόρασε δεκάδες παρτίδες όπλων μαζί με τα θαυματουργά γυαλιά για να καλύψει τις ανάγκες του λαού. Τα όπλα και οι παραμπίδες καθώς γνωρίζετε πάνε πακέτο. Τον βλέπετε χαρούμενο και τρισευτυχισμένο να ποζάρει στα Μ.Μ.Ε., κατά την υπογραφή της ιστορικής συμφωνίας. Δώστε προσοχή παρακαλώ στα ματογυάλια και το γκαστρωμένο πορτοφόλι του."

Οι φωτογραφίες διαδέχονταν η μία την άλη. Ετσι που το πλήθος δυσκολεύονταν να τις αναγνωρίσει. Ακουε ωστόσο τα γνωστά ονόματά τους από τον χώρο των πολιτικών, των βιομηχάνων, των μεγαλεμπόρων, των χρηματιστών, των καλλιτεχνών. Από τον κόσμο του τζετ - σετ. Ημεδαπών κι αλλοδαπών. Των διεθνών γιάπηδων.

"Ιδού το παγκοσμίως αποδεκτό πρότυπο του νέου ανθρώπου. Αν θέλετε να προκόψετε δεν έχετε παρά να το μιμηθείτε. να εκσυχρονισθείτε κατά πως λένε, αγαπητοί μου συμπολίτες."

"Και ποιος είπες πως είναι αυτός ο κύριος γιόκα μου" ρώτησε μια ηλικιωμένη κυρία από το πλήθος.

«Θα. Ανήκει στη συνομοταξία των "θα"» απάντησε αυτός και χαμήλωσε τη φωτογραφία να τη δουν και να τη θαυμάσουν. Ενας ψίθυρος αποδοκιμασίας ανέβηκε από την σύνοξη.

"Αυτός γιέ μου δεν φοράει γυαλιά;" ξαναρώτησε η ηλικιωμένη κυρία.

"Αυτός κυρίες και κύριοι τα φυλάει για να σας τα φορέσει" είπε και χαμογέλασε πονηρά.

Στην ησυχία που για μια στιγμή απλώθηκε, ακούστηκε από τα νώτα της συγκέντρωσης μια φωνή λαχανιασμένη και κοφτή. Ιδια ατμομηχανή στο ξεκίνημα.

"Εδώ παπάς, εκεί παπάς, πού είναι ο παπάς;"

Ητανε τώρα συνδυασμός επιχειρήσεων. Κομπίνα που λένε. Και οι μέν κάλυπταν τους δε; Μάλλον από μοναχοί τους οι παπατζήδες είδαν μαζεμένο τον κόσμο και προσοχλήθηκαν. Κι έτσι εκ του ασφαλούς έκαναν και αυτοί τη δουλειά τους σ αυτή την έρημη χώρα. "Ωχ αδερφέ, όλοι θα ζήσουμε."

"Εκεί παπάς εδώ Πασάς", είπε ο μάγκας κι άδειξε την τελευταία φωτογραφία που κρατούσε.

"Θάνατος στους δολοφόνους", φώναξαν από τη σύναξη.

"Καλά καλά ...Τ' ακούσαμε αυτά", προσπάθησε να τους καθησυχάσει.

"Θα μας πεις τέλος πάντων παλικάρι μου τι θαύματα κάνουν τούτα τα μαγικά ματογυάλια όπως τα λές ή μας δουλεύεις;"

"Τα μαγικά ματογυάλια αγαπητοί μου πατριώτες δεν προσφέρονται σα φάρμακο. Ούτε και τα συνιστούμε σα θεραπεία στη στραβομάρα. Οποιος υποφέρει από μυωπία, υπερμετρία, αστιγματισμό, νυκταλωπία και παντός είδους μαλακίας ας κόψει το λαιμό του. Τα μαγικά ματογυάλια σκοπεύουν σε υψηλότερους στόχους. Μερμινούν για τη σωτηρία της ψυχής. Τι ακριβότερο υπάρχει στον κόσμο τούτο τον μάταιο, αγαπητοί μου αδελφοί, από την κατάκτηση της αιώνιας ζωής;"

"Για δω κάτω να μας πεις" φώναξε το πλήθος.

"Είναι πασίγνωστο αγαπητοί μου φίλοι πως τα μαγικά γυαλιά μεριμνούν και φροντίζουν και για τα επίγεια. Με τη μέθοδο της σκληρής δουλειάς, την υπομονή, την πειθαρχία και την καλή θέληση. Προπάντων με τη συναίνεση όλα τα προβλήματα βρίσκουν τη λύση τους. Παράδειγμα αδιάσειστο οι Αλαχούδες. Ας πούμε αγαπητέ μου συνάδελφε πως πεινάς. Φοράς τα μαγικά γυαλιά και συναινείς στην πείνα. Ετσι νιώθεις την κοιλιά σου τουζλωμένη. Σε καταπιέζουν, σε τρομοκρατούν, σε κυνηγάνε; Εχεις φροντίδες, βάσανα, αρρώστιες; Είσαι άνεργος; Σε πνίγει η αδικία; Φοράς τα μαγικά γυαλιά και τίποτα δεν συμβαίνει. Ποιός το λοιπόν θα ήθελε να δοκιμάσει; Λεφτά δεν παίρνουμε. Το εμπόρευμα διαφημίζουμε. Ελάτε το λοιπόν για το καλό σας προσπαθούμε. Εσείς κυρία μου θα θέλατε να δοκιμάσετε; Ελάτε, πλησιάστε, παρακαλώ."

"Πώς σας φαίνεται τώρα ο κόσμος μέσα από τα μαγικά ματογυάλια;"

"Πώς να μου φαίνεται;"

"Θέλα να πω αν ο ήλιος που ανεβαίνει δεν είναι πιο λαμπερός."

"Καμιά αλλαγή παλικάρι μου."

"Δοκιμάστε τότε με τα πρασινα."

"Μια από τα ίδια γιόκα μου."

"Με λίγη θέληση κυρία μου. Αν κάνατε λίγη υπομονή. Πρέπει να μας βοηθήσετε και σεις. Αυτό που σας λείπει είναι η καλή θέληση."

"Δεν μας παρατάς παλικάρι μου. Εδώ το μαχαίρι έφτασε στο κοκαλο."

"Ας δοκιμάσουμε τότε με σας. Ποιό είναι το πρόβλημά σας;"

"Είμαι φτωχός κι άνεργος."

"Αυτό σας τιμά αγαπητέ μου. Φτωχός, εργατικός και τίμιος. Οι αρετές της αιώνιας και ένδοξης φυλής μας."

"Φτωχός, άνεργος και μαλάκας", φώναξαν κάποιοι από το πλήθος.

"Αρκετά, αρκετά", είπε αυτοπαρά αυτός.

"Φτωχός, άνεργος κι παραμπίδες και μαλάκας!" επαναλάμβαναν με επιμονή ρυθμικά από κάτω.

"Ελάτε αγαπητοί μοι φίλοι. Το καλαμπούρι τελείωσε. Ποιός τώρα από τις κυρίες και τους κύριους θα' θελε ν' αγοράσει ένα ζεύγάρι γυαλιά του ήλιου. Αρίστης ποιότητας. Εγγυημένα και φθηνά. Τζαμπα. Τρέξε κόσμε. Εδώ τα κρύσταλλα τζάις τα δίχρωμα, με σκελετούς σελλυλόιντ. Τα φτηνά και μοντέρνα."

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ "ΘΟΔΩΡΟΝ"

Εκτός από το "Ταμάρα", ο γνωστός στους αναγνώστες μας από τις συνεργασίες του στην εφημερίδα μας, συγγραφέας Γιώργος Ανδρεάδης, έχει γράψει και το εξ ίσου πετυχημένο βιβλίο "Ο Θόδωρον".

Υπαρκτοί οι ήρωες των βιβλίων του κ. Ανδρεάδη. Δεν πάει πολύς καιρός από τότε που "έφυγε" η Ταμάρα. Την κηδέψανε με τιμές κι εκεί κι εδώ. Πρόσφατα, "έφυγε" και ο Θόδωρον.

Με το παρακάτω μήνυμα γνωστοποιήθηκε στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο το θλιβερό γεγονός:

Παναγιώτατον
Οικουμενικόν Πατριάρχην
Κωνσταντινουπόλεως
κ.κ. Βαρθολομαίον

Παναγιώτατε,

Ηταν 6 Ιανουαρίου 1923 όταν ο μικρός Θόδωρον τρέχοντας λαχανιασμένος, ανήγγειλε στην ανήμπορη και κατάκοιτη θειά του τόν ξεριζωμό των Χριστιανών από την Μαύρη Θάλασσα. "Καλομάνα", της είπε, "το χωριό μας όλο άδειασε, κανείς Χριστιανός δεν απέμεινε". Πράγματι όπως άδειασε το χωριό του Στάμα, έτσι άδειασε και ολάκερος ο Πόντος από τους Χριστιανούς. Η ανήμπορη γριά φοβισμένη παρακαλούσε τον μικρό Θόδωρον, το μοναδικό της στήριγμα. Μη τυχόν φύγει και την αφήσει μόνη.

Ετσι ο μικρός Θόδωρον έμεινε εκεί στο χωριό Στάμα, αδικημένος, παραγνωρισμένος και αποσυνάγωγος και έζησε 83 ολάκερα χρόνια σαν ο γκιαούρης Τεμέλ Καρίπ.

Την τρίτη 9 Ιουλίου 1996 και ώρα 3 το απόγευμα εκεί στο χωριό Στάμα απεβίωσε και ενταφιάζεται σήμερα το απόγευμα Τετάρτη 10 Ιουλίου 1996 ο Τεμέλ Καρίπ, ήρωας του ομωνύμου έργου μου "Ο ΘΟΔΩΡΟΝ".

Προσωπικώς, φρόντισα δια μία αξιοπρεπή ταφή του νεκρού και θεώρησα υποχρέωσίν μου να σας καταστήσω κοινωνούς της ειδήσεως, δια μίαν νοεράν συμμετοχήν όλων μας εις την κηδείαν του.

Η κηδεία θα γίνει σήμερα το απόγευμα μουσουλμανικά στο χωριό Στάμα, σημερινό Basarköy της Τραπεζούντας, αλλά αυτό δεν μας εμποδίζει εις μίαν κοινήν χριστιανικήν προσευχήν όλων μας, δια την ανάπαυσιν της ψυχής του.

Αιωνία του η μνήμη!

Γεώργιος Ανδρεάδης
10.7.1996

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΑΔΩΝ

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου προσέφεραν: **Ελλη Βασιλειάδου στη μνήμη Κωννου Γρίβα** 15.000.

Στη μνήμη **Σταματίας Καλιοντζόγλου**: Οικ. Δημ. Μαστορίδη 5.000, οικ. Λεωνίδα Χανά 5.000, οικ. Δημ. Ματσάγγου 5.000, οικ. Αποστ. Γιακομίογλου 5.000, οικ. Χρυσοστ. Κατρανίση 5.000, οικ. Ανδρέα Κοσμίδη 5.000, οικ. Χριστοφ. Ζυγουρα 5.000, οικ. Βασ. Κουτουβίνη 5.000, οικ. Λεανδρου Κρασσά 5.000, οικ. Πέτρου Δήμα 5.000, οικ. Κώστα Καλφόπουλου 5.000, Καίτη Πέσκου 5.000, οικ. Ηλία Παυλόπουλου 5.000, Μελέτιος και Δώρα Θεοφανίση 5.000, Ολγα Χατζοπούλου στη μνήμη της μητέρας της Σταματίας Καλιοντζόγλου 25.000.

Στη μνήμη Αικ. Ντάκου: οικ. Λεωνίδα Χανά 5.000, οικ. Λεανδρου Κρασσά 5.000.

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου: Ευσεβία Κεφάλα 10000, ανώνυμος 8500, Χαράλαμπος Παπαχαραλάμπους 10000, Μάγδα Αλεξανδρίδου 10000, Μαρίκα Κοντοπούλου 15000, Αννα Παναγιωτίδου 10000, Αλίκη Μαλλινοπούλου 10000 Βάσω Βιγγοπούλου 5000, Ισμήνη Ανδρεάδου 7000, Φραγκίσκη Αναστασιάδου 5000.

Στη μνήμη **Ιωάννου Ζερμπίνη**: Κώστας Καλφόπουλος 5000, Παντελής Πέτρου 5000.

Εις μνήμην Ευσταθίας Παπαδήμα: Νέινος Πέρρος 6000, Κώστας Καλφόπουλος 5000.

Στη μνήμη **Λουκά Παπαδήμου**: Κώστας Καλφόπουλος 5000, Γρηγόρης Καλφόπουλος 5000, Παντελής Πέτρου 5000, Ρένα Κουτουβίνη 5000. **Το Δ.Σ. ευχαριστεί.**

Στο Φέρτο

- **Δε λέω, καλός ο "Ιωάννης" Μελισσανίδης και μεγάλος ο άθλος του. Απρόσμενος.**
- **Καλοί και οι άλλοι ολυμπιονίκες μας.**
- **Ολοι τους ξεπέρασαν τον εαυτό τους.**
- **Τίμησαν τους ίδιους και τη χώρα.**
- **Ομως, όπως και νάχει το πράγμα,**
- **εμένα με συνεπαίρνει ο Πύρρος. Ο Δήμας.**
- **Αλλο πράγμα αυτό το παιδί!**
- **Τον βλέπεις να σηκώνει τα βάρη και τον χαίρεται η ψυχή σου.**
- **Πιάνει τη φορτωμένη μ

Εκλογικά

του Μιχάλη Βασιλειάδη

Η απόφαση να γίνουν οι εκλογές στις 22 Σεπτεμβρίου, βρήκε την "Ε" κυριολεκτικά "επί του πιεστηρίου". Βεβαίως, η εκλογολογία είχε αρχίσει και ήταν σίγουρη η διεξαγωγή τους. Υπολογίζαμε όμως, ότι το επόμενό μας φύλλο θα ήταν το προεκλογικό και πιστεύαμε ότι θα είχαμε τον καιρό να ενημερώσουμε σωστά και υπεύθυνα τους αναγνώστες μας. Με τον προσδιορισμό της συγκεκριμένης ημερομηνίας, τα προεκλογικά "έφαγαν" τη σελίδα του Ταχυδρομείου σας. Ας είναι...

Η προεκλογική περίοδος δεν έχει ακόμη καλά καλά αρχίσει. Ομως από ότι φαίνεται, τα δύο μεγάλα κόμματα, αυτά δηλαδή που έχουν προοπτικές εξουσίας, δεν διαφέρουν και πολύ. Τόσο στα οικονομικά, όσο και τα εθνικά θέματα, παρ' όλον ότι χρησιμοποιούν διαφορετική γλώσσα, είναι υποχρεωμένα εκ των πραγμάτων να ακολουθήσουν ταυτόσημη πρακτική.

Στην οικονομία κυρίαρχο είναι το πρόγραμμα σύγκλισης. Ούτε το **ΠΑΣΟΚ** ούτε και η **Ν.Δ.** -για τα μικρότερα κόμματα δεν γίνεται καν λόγος- έχουν τη δυνατότητα να ξεφύγουν από τις επιταγές του. Η επιλογή του δρόμου της Ε.Ε. -σωστή ή λανθασμένη θα το δείξει η ιστορία- δεν αφήνει περιθώρια απόκλισης. Οποιαδήποτε εξαγγελία περί του αντιθέτου θα είναι εκ του πονηρού. Μην την πιστέψετε.

Βεβαίως, υπάρχουν και τα περίφημα **διαπλεκόμενα συμφέροντα**, η καθυποταγή στα οποία ζημειώνει πράγματι τα συμφέροντα του κράτους και του λαού. Δυστυχώς όμως οι αρμόδιοι -ανεξάρτητα από την κομματική τους ταυτότητα- προτιμούν συνήθως **να συμβιβαστούν και να ωφεληθούν**, παρά **να συγκρουστούν και να εξαφανιστούν**. Οι περισσότεροι αντιστέκονται σε **συγκεκριμένες** περιπτώσεις, σχεδόν **κανείς όμως στο σύνολό** τους.

Στο χώρο, λοιπόν, της οικονομίας τα δύο μεγάλα κόμματα, όσο και αν λένε ότι ακολουθούν δύο διαφορετικές κοσμοθεωρίες, δεν έχουν μεγάλες δυνατότητες διαφορετικών επιλογών.

Τα εθνικά μας θέματα, βρίσκονται επίσης σε λεπτό σημείο. Απαιτούνται συνετοί, προσεγμένοι και λεπτομερώς προγραμματισμένοι χειρισμοί. Η αντίπαλη πλευρά -εκείνοι δηλαδή που έχουν την ουσιαστική δυνατότητα να αποφασίζουν δίχως να υπολογίζουν το κόστος, ειδικά σε ανθρώπινες ζωές-, επιδιώκει θεμιτή αναμέτρηση, ούτως ώστε η Ελλάδα να απωλέσει τα ισχυρά της ερείσματα, που πηγάζουν από το διεθνές δίκαιο και τις ισχύουσες συνθήκες. Θέλουν, οι όποιες διαπραγματεύσεις να στηριχθούν στο "δίκαιο" που θα δημιουργήσει ο πόλεμος.

Με δεδομένες λοιπόν τις παραπάνω συνθήκες, τα δύο κόμματα εξουσίας, ούτε σ' αυτόν τον τομέα μπορούν να αναπτύξουν πολύ διαφορετικές πολιτικές. Μόνο κάποια μικρότερα κόμματα, με τη βεβαιότητα ότι δεν πρόκειται ποτέ να κληθούν να εφαρμόσουν αυτά τα οποία εξαγγέλλουν, μπορούν να ευαγγελίζονται "**εθνικά μεγαλόπνοες και επιθετικές πολιτικές**". Οσο για τις μεγαλοστομίες, που ενίοτε εκφράζονται με αναφορές σε "**αλύτρωτες πατρίδες**" ή "**προδοσίες**" του κομματικούς αντιπάλου, και υποκριτικές είναι και επικίνδυνες. Γίνονται δε για εσωτερική κατανάλωση και μόνο.

Εχοντας, λοιπόν, υπόψη τα παραπάνω, μπορούμε να πούμε πως ούτε σ' αυτόν τον τομέα, **ΠΑΣΟΚ** και **Ν.Δ.**, έχουν δυνατότητες διαφορετικών επιλογών.

Επειδή τα υπόλοιπα προβλήματα του τόπου, παρ' όλον ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν ευκαταφρόνητα, δεν πρόκειται να μας απασχολήσουν και πολύ σ' αυτές τις εκλογές, ας αναφερθούμε στα ίδια τα κόμματα.

Το **ΠΑΣΟΚ**, εξελέγη με διαφορετικό αρχηγό από τον σημερινό πρωθυπουργό. Μέχρι και τον παρελθόντα Δεκέμβριο, υπήρχε μια κυβέρνηση με ανύπαρκτο τον αρχηγό και συντονιστή της. Κανένα σχεδόν έργο δεν προχώρησε. Το κράτος έφθασε στα πρόθυρα της διάλυσης. Ακόμη, ανατρέποντας αποκρατικοποιήσεις που είχε κάνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη, (βλ. Αστικές Συγκοινωνίες) φόρτωσε τον κρατικό προϋπολογισμό με πρόσθετα βάρη. Η κυβέρνηση Κώστα Σημίτη, εάν προερχόταν από άλλο κόμμα, θα μπορούσε δίκαια, να επικαλεσθεί "καμμένη γη".

Ο Κώστας Σημίτης, βάλλεται από το σύνολο της αντιπολίτευσης ως "αναξιόπιστος" με επιχείρημα τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών. Δεν νομίζουμε πως ενδιαφέρει και πολύ τον έλληνα ψηφοφόρο ο αιφνιδιασμός που έγινε από τον πρωθυπουργό προς τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Για να έχει αποτέλεσμα η επίθεσή τους, θα πρέπει να προβαλουν αναξιοπιστία σε ότι αφορά τις υποσχέσεις του προς τον λαό. Κι εκεί φαίνεται να μη βρίσκουν τα πειστικά παραδείγματα.

Η **Ν.Δ.**, δια στόματος του αρχηγού της, δηλώνει απαλλαγές και μειώσεις στο θέμα της φορολόγησης και αυξήσεις σε συντάξεις. Τα τηλεοπτικά τους "σποτ" -όσα προλαβαν να προβληθούν πριν την σύνταξη του παρόντος κειμένου- είναι μάλλον επιθετικά προς τον αντίπαλο. Μπορεί να ικανοποιούν τους ψηφοφόρους της **Ν.Δ.** δεν φαίνονται όμως ικανά να προσελκύσουν τους αναποφάσιστους. Αντιθέτως, οι εμφανίσεις των διαφόρων υποψηφίων στα "παράθυρα" των τηλεοπτικών καναλιών, με επικεφαλής εκείνες της κυρίας **Ντόρας Μπακογιάννη**, είναι πολύ πειστικές και αποτελεσματικές θα λέγαμε.

Ενώ η πολιτική του **Κώστα Σημίτη** και της κυβέρνησής του χαρακτηρίζεται ως σώφρων, σωστή και συνετή από αρκετούς Κωνσταντινουπολίτες, οι υοψήφιοι της **Ν.Δ.** (πάντοτε μιλάμε για τις περιφέρειες της Αττικής), ως άτομα βρίσκονται πολύ πιο κοντά σε μας και τα προβλήματά μας. Στο περιβάλλον αρκετών από αυτούς υπάρχουν Κων/πολίτες. Ας τους αναφέρουμε έναν έναν.

Στην **Α' Αθηνών**, η **Ν.Δ.** κατεβαίνει με το βαρύ πυροβολικό της, τη **Ντόρα Μπακογιάννη**. Οσοι ψηφίζουν στην περιοχή αυτή και θα προτιμήσουν την Νέα Δημοκρατία, αξίζει να βάλουν σταυρό δίπλα στο όνομά της.

Στη **Β' Αθηνών**, με το ψηφοδέλτιο της **Ν.Δ.** επίσης, κατεβαίνουν αρκετοί φίλοι μας. Εκλεκτή υποψηφιότητα, αυτή της κας **Νίκης Τζαβέλλα**, η οποία ενώ είχε εκλεγεί με το ψηφοδέλτιο επικρατείας, τώρα αναβαπτίζεται στο εκλογικό σώμα. Η κυρία **Κέλλυ Μπουρδάρα**, κατά τη διάρκεια της θητείας της στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, είχε αποδείξει έμπρακτα την αγάπη και το ενδιαφέρον της. Το ίδιο και ο κύριος **Ευάγγελος Μεϊμαράκης**. Οι ενέργειές του για την αποπεράτωση του κλειστού γυμναστηρίου των δύο συλλόγων μας, του Πέρα και του Α.Ο. Ταταύλα, αλλά και το γενικότερο ενδιαφέρον του είναι γνωστά στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Ο κύριος **Βύρων Πολύδωρας**, δεν χάνει ευκαιρία να ασχοληθεί με τα εθνικά μας θέματα. Το μήνυμά τους στούς αναγνώστες μας είναι αρκετά συγκινητικό και εύγλωττο. Μια εκλεκτή επίσης υποψηφιότητα είναι αυτή του **κ. Αγγελου Μπρατάκου**, για τον οποίο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε μια πιθανή κυβέρνηση Μ. Εβερτ, θα έχει σημαντική θέση. Η βοήθειά του για επίλυση των όποιων προβλημάτων και την ικανοποίηση των δικαίων αιτημάτων μας θα πρέπει να θεωρηθεί δεδομένη.

Στο **ΠΑΣΟΚ**, υπάρχουν επίσης εκλεκτές υποψηφιότητες και πρόσωπα που έχουν δείξει ενδιαφέρον για το δικό μας χώρο. Ας αναφέρουμε την κα **Βάσω Παπανδρέου**, τον κ. **Γεράσιμο Αρσένη**, τον κ. **Γιώργο Ανωμερίτη**, τον κ. **Θεόδωρο Πάγκαλο**, τον κ. **Κάρολο Παπούλια** (εκτός Αττικής μεν, πάντοτε φίλος των Κωνσταντινουπολιτών δε) ακόμη και τον **Γεώργιο Παπανδρέου**.

Για την **Πολιτική Ανοιξη**, δεν νομίζουμε ότι έχει πολλά να πει κανείς. Ειδικά σε τούτες τις εκλογές δεν έχει καν λόγους ύπαρξης και μάλλον θα πέσει πιο κάτω από εκεί που βρίσκεται. Και φυσικά η πολιτική που ζητεί να ακολουθηθεί στα εθνικά μας θέματα, μας βρίσκει τελείως αντίθετους.

Το **Κ.Κ.Ε.** έχει τους δικούς του οπαδούς που ζουν στον δικό τους κόσμο. Ο,τι και να γράψει και να πει κανείς δεν πρόκειται να πείσει ούτε έναν να αλλάξει γνώμη, αλλά ούτε και κάποιον που δεν είναι οπαδός να το ψηφίσει.

Αφήσαμε τελευταίο τον **Συνασπισμό**. Πιστεύουμε ακράδαντα, πως η παρουσία του κόμματος αυτού στο Ελληνικό Κοινοβούλιο είναι απαραίτητη. Εχει θέση στη Βουλή, όπως και στις καρδιές των ελλήνων ψηφοφόρων, οι οποίοι "*εάν δεν ψηφίζαν αυτό που ψήφισαν, θα ψήφιζαν ΣΥΝ*". Είναι κρίμα. Ας προτρέψουμε ένα τουλάχιστον μέλος από την οικογένεια, να τιμήσει εν ονόματι όλων μας, με την ψήφο του τους πράγματι αξιόλογους αυτούς ανθρώπους.

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Πληροφορήθηκα την προκήρυξη των εκλογών ενώ βρισκόμουνα στην Δανία συμμετέχοντας στο 19ο Διεθνές Συνέδριο Βυζαντινών Σπουδών. Συζητούσαμε για την Κωνσταντινούπολη, τους θεσμούς της, την κοινωνία της και για άλλα σημαντικά θέματα της ένδοξης αυτής εποχής του ελληνικού έθνους. Και η σκέψη μας ήταν στραμμένη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, στους εναπομείναντες Ελληνες της Κωνσταντινούπολης, αλλά και στους Κωνσταντινουπολίτες που ζουν πλέον στην Ελλάδα και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Με την επιστημονική ιδιότητα, της ιστορικού του βυζαντινού δικαίου και την πολιτική ιδιότητα, της βουλευτού προσπάθησα να ενημερώσω τους ξένους για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν το Πατριαρχείο και οι Κωνσταντινουπολίτες και να τους ευαισθητοποιήσω. Εξ άλλου για αυτά τα θέματα καθώς επίσης για την ορθοδοξία, την ελληνική γλώσσα, τις ανθρωπιστικές σπουδές, τα γυναικεία θέματα κλπ., εργάσθηκα ως βουλευτής από το 1989 μέχρι σήμερα και ως Υφυπουργός Παιδείας και Πολιτισμού στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ελπίζω ότι και με τη δική σας βοήθεια θα μου δοθεί και πάλι η δυνατότητα και στη νέα Βουλή να αγωνισθώ για αυτά τα σημαντικά θέματα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Καλλιόπη Α. Μπουρδάρα
Καθηγήτρια Παν. Αθηνών
Βουλευτής Β' Αθηνών
τ. Υφυπουργός Παιδείας
και Πολιτισμού

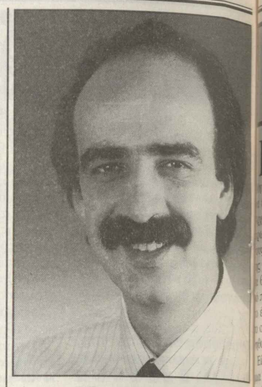

Αγαπητοί Κωνσταντινουπολίτες,

Στο παρελθόν συναντηθήκαμε αρκετές φορές. Σε συνεργασία με τους αντιπροσώπους σας, προσπαθήσαμε να βρούμε λύσεις σε προβλήματα που φυσικά αφορούν όλους μας.

Από τη θέση του Υφυπουργού Αθλητισμού, είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω τη θέληση και τη μεθοδικότητα που σας χαρακτηρίζει όταν εργάζεστε για να παράγετε έργο κοινωφελές.

Αλλωστε, δεν χρειάζονται πρόσθετες μαρτυρίες γι αυτό.

Κατά την επίσκεψή μου στην Πόλη και το προσκύνημά μου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, είχα την ευκαιρία να δω από κοντά τα έργα ευποιΐας που έφτιαξαν οι πατεράδες και παππούδες σας, και τα οποία παρ' όλες τις αντιξοότητες συνεχίζουν να υπάρχουν και να προσφέρουν μέχρι και σήμερα.

Φίλοι,

Για τις επερχόμενες εκλογές, προσβλέπω στην υποστήριξή σας, ώστε ακόμη πιο δυνατός, να μπορέσω κι εγώ με τη σειρά μου να συνεχίσω την προσφορά στους κοινούς μας αγώνες και στις κοινές μας προσδοκίες.

Ευάγγελος Μεϊμαράκης
Βουλευτής Ν.Δ. - Β' ΑΘΗΝΩΝ

Στους αναγνώστες της ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ έναν χαιρετισμό αγάπης και αναγνώρισης θέλω ν' απευθύνω. Και να σημειώσω απλά, πως η οικογένειά μου είναι από την Πόλη. Ως συμπολίτης λοιπόν, τονίζω πως η Κωνσταντινούπολις, η Αγιά Σοφιά, το Φανάρι, το Πέρα, ο Βόσπορος ως τόποι - σύμβολα είναι το ίδιο το εικονοστάσι της ψυχής μου. Δεν ζω χωρίς αυτά. Για τον πολιτισμό, για την ιδέα, για τις αξίες της Πόλης εγώ μάχομαι. Πάντα στην πρώτη γραμμή. Ο Ελληνισμός, ο ενιαίος και αστείρευτος Ελληνισμός, απαιτεί εγρήγορση και δράση. Εγώ τιμώ την εντολή σας.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς
Βύρων Πολύδωρας
ΝΑ - Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

του Κώστα Γ. Τσιλιμαντού

Βλέποντας χθες βράδυ, Τρίτη 6.8.96, στην τηλεόραση, το Πατριαρχείο Μαραθώνος εκλογεί εκ μέρους του Πρεσβυτικόπου Αθηνών τους υποψηφίους μας και να μας χωρίζει από μια εικόνα της Μεγαλόχαρης, αυθόρμητα θυμήθηκα ένα περιστατικό που μου συνέβη στο δέκατο έτος της υπηρεσίας μου, στο οποίο μέλλω να σας αφηγηθώ.

Είχα μόλις επιστρέψει από τις θητεία εννιά χρόνων στα Δικαστήρια της Πόλης και βρέθηκα σε μια αχιριτική περιοχή της Ελλάδος -δε θα την κατονομάσω.

Για κακή μου τύχη έτυχε να είμαι ο αρχαιότερος στην υπηρεσία και, παρόλες τις υπηρεσίες μου, μου ανετέθη η διεύθυνση του τότε εξαθέσιου Γυμνασίου.

Δεν είναι της ώρας να γραφτεί τα δεινά μου από την άγνοια της ελληνικής εκπαιδευτικής νομοθεσίας, τις παράλληλης γραφειοκρατίας, αλλά και από αυτή μου τη στάση, σε μια σκοτεινή εποχή χουντοβασιλείας. Αλλος είναι ο σκοπός μου.

Η γνωριμία με τους συναδέλφους μου, για να καταλήξω, με μερικούς από αυτούς, και σε ψυχικό συνεγγισμό, εντελούνταν σταδιακά, με επιφύλαξη.

Ξέρανμε ξόφνου μια ιδέα, πάνω στην τύχη, απρόσπατα, κατρόσαμε την αντίδραση στον συνομιλητή μας, προσωρινόσαμε ή αλλοιώναμε το θέμα, "ρίχναμε για να πιάσουμε" οι καιροί εγκυμονούσαν πόλλη υποψία, εχρόταν τοποθετηθεί από το A^2 ου τρόπου αποκάλυπτα και τελικά μας επισήμαιναν ότι **"κει την ανάσα σας τη πολίτευομε".**

Οπόν αποχτήθηκε η κατάλληλη οικειότητα στις συνομιλίες μας προειδοποιήθηκα: *"Φύλαξου από το Θεολόγο* και από ορισμένους *μαθητές* κατηχητικού. *Ο,τι ακούν* από τους ενιαφέρει παν και *"χαρφώνουν"* στο Δεσπότη.

Ετσιωσα πνιγμό: Δεν είχαμε πάνω τους απέξω. Επρεπε να μιλούμε επιφυλακτικοί και ίσα στην οικογένειά μας. Το περιστατικό τώρα.

Παρακάζαμε προς τη λήξη μιας σχολικού έτους, ο Δεσπότης μας που κάτι πρέπει να είχε πληροφορηθεί, μας επισκέφθηκε, όπως πάντα το έκανε.

Συγκεντρώθηκε όλος ο κόσμος στο Γραφείο να "αποπαστεί την δεξιάν" μεταξύ αυτών ήταν και ένα συνάδελφος, Γυμνάσιαρχα, πρωτοδιορισμένη μόλις τη χρονιά, η οποία μόλις είχε τελειώσει το μάθημα της έξω στην αυλή του σχολείου ήρθε βιαστικά με χαρωνταστική τη φόρμα.

Και τότε ο Δεσπότης μας ρωτήθηκε:

- Πώς τόλμησες να χαρωνταστείς μπροστά στο πρόσωπό σου με αυτή την φόρμα;

Και η συνάδελφος γεύσε τα πρόοίμια του επαγγελματός της, που ήταν πολύ δόκρυα και λυγμοί, εξαιτίας ενός ανοικονόμητου ιεράρχη, εγώ ταυτόχρονα έφερνα στο νου μου τα λόγια του Διδάσκαλου: *"Ελθετε πάντες οι κοπιώντες προς με"* που δεν περιελάμβαναν καμιά επίσημη αμφίεση και παράλληλα θυμήθηκα τον προσιτό Αθηναγόρα που άνοιγε την αγκαλιά του στα νιάτα, αγόρια και κορίτσια, και τους ιερωμένους της Πόλης, που τους νιώθαμε τόσο κοντά μας και τόσο οικείους.

Μετά ο Δεσπότης απευθύνθηκε σε μένα, που άλλες φορές μου είχε δώσει το χαρακτηρισμό του **Φαναριώτη**, φαντάζομαι όχι άδικα, αφού διαισθάνονταν ότι η συμπεριφορά μας απέναντί του ήταν υπολογισμένη.

- Εμαθα ότι στις προσεχείς γυμναστικές επιδείξεις σκοπεύετε να ντύσετε τα κορίτσια με "shorts".

- Οπως γίνεται και αλλού Σεβασμιότατε.

- Οχι δε γίνεται και αλλού και να τα αφήσετε αυτά. Πρέπει να καταλάβουν όλοι πως το "Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών" πρέπει να γίνει πράξη και όχι κενός λόγος. Σε προειδοποιώ ως υπεύθυνο του Σχολείου. Αν τολμήσετε και κάνετε τις γυμναστικές επιδείξεις και τα κορίτσια φορέσουν "shorts" (θυμάμαι επί λέξει τα λόγια του που έπεσαν πυρωμένα μέσα μου) *θα χτυπήσω λυπητερά τις καμπάνες και θα κηρύξω την Εκκλησία εν διωγμώ".*

Θεέ και Κύριε! Πού μπορεί να φθάσει ο θρησκευτικός φανατισμός, που τόσο στηλίτευσε ο σημερινός Πατριάρχης μας Βαρθολομαίος, καθώς έχουμε διαβάσει παλαιότερα από τις στήλες της **"Ε"** σε εμπνευσμένους λόγους του.

Η Εκκλησία εν διωγμώ! Και για ποιό λόγο; Γιατί θά 'χονταν οι πατεράδες, οι μαννάδες, τα αδέρφια οι συγγενείς και οι γνωστοί και δεν έπρεπε να ιδούν τα πόδια των κοριτσιών τους!

* * *

Πρέπει εδώ να τονίσω για όσους δεν ξέρουν πως τα Γυμνάσια των επαρχιών ήταν πάντα μικτά. Οχι βέβαια λόγω προόδου. Κάθε άλλο. Η οικονομία το επέβαλε.

Στο Γυμνάσιο για το οποίο μιλώ οι σχέσεις αγοριών και κοριτσιών κάθε άλλο παρά φιλικές ήταν.

Δε θα πω πως μισούνταν. Είναι βαριά κουβέντα. Αλληλοϋποβλέπονται όμως και μέσα στην τάξη νόμιζες πως βρίσκεσαι σε δυο στρατόπεδα διαφορετικά.

Στα διαλείμματα ο Επιστάτης χώριζε την αυλή στα δυο ραντίζοντας μια χαραγμένη αυλακιά, με ασβέστη, για να είναι πάντα ορατή και αλοίμονο σε κείνον που πατούσε την "διακεκομμένη ζώνη."

Εβλεπες λοιπόν εκείνο το δύστυχο μαθητόκοσμο σα δυο στρατιές, από τη μια τα αγόρια από την άλλη τα κορίτσια, να πηγανοέρχονται, από τη μιαν άκρη ως την άλλη, χωρίς ποτέ να πλησιάζονται, σαν τους φυλακισμένους μέσα σε συρματόπλεγμα, που δεν έπρεπε να συνομιλήσουν με τους κρατούμενους της διπλανής πτέρυγας.

Αν υπήρχαν σχέσεις, αυτές μόνο στην παρανομία μπορούσαν να ευδοκιμήσουν και στα σκοτεινά. Κάπως έτσι είχα δει τη μοίρα της ελληνικής επαρχίας τότε: Εξω, όλοι άμεμπτοι πουριτανοί. Τι γίνονταν όμως στα κατώγια και τους αχυρώνες της Ελλάδας των Ελλήνων Χριστιανών, Κύριος οίδεν.

Μέσα σ' ένα κλίμα καχυποψίας που ζούσαμε, άνοιξα την καρδιά μου, όσο μου ήταν βολετό, σε κείνα τα παιδιά! Μόχθησα με όλες μου τις δυνάμεις, να μπορέσω να ανταποκριθώ στο παιδευτικό έργο μου. Ηταν τέτοιος ο ζήλος μου και τόσος ο μόχθος εργασίας, ιδίως ο διοικητικός, που δυο βραδιές με βρήκε η αυγή στην καρέκλα με μαξιλάρι το Γραφείο μου. Τα παιδιά όμως είχαν κι αυτά κάποιο δίκιο να μη πιστεύουν σ' αυτά που τους λέγαμε. Το διάβαζα κάθε τόσο στα μάτια τους. Και ήταν σα να μου μηνούσαν: *"Αλλού αυτά! Δεν πεγούν σ' εμάς!"* Απέτυχα εκεί που ήθελα με όλη μου την καρδιά να επιτύχω.

Στους σχολικούς χορούς τα αγόρια δεν έτρεπε να αγγίζονται στα χέρια με τα κορίτσια. Μόνο με μαντίλι.

- Γιατί, αγόρι μου, είπα σε έναν του κατηχητικού, *δεν πιάνεστε από το χέρι; Δεν πρέπει να νιώθετε μεταξύ σας αδέρφια;*

- Η γυναίκα είναι φωτιά, Κύριε, και όποιος την αγγίξει μπορεί να καεί, ήταν η απάντηση.

Κάτι γνώριζα από αμιγή οικοτροφεία και εσωτερικές σχολές. Ο Θεός να φυλάει τα παιδιά, συλλογίστηκα, από πολλούς κινδύνους που μπορούν να προκύψουν από τέτοιου είδους ακραίες αντιλήψεις.

Μια άλλη φορά που συνομιλούσα με τον ιερέα του τόπου, διαπίστωσα πως κατέχει πολλά "χρυφά" όχι συνηθισμένης μορφής.

- Πώς τα ξέρεις όλα αυτά, παπά μου, τον ρώτησα.

- Από την εξομολόγηση, μου απάντησε.

- Μα αυτό, πάτερ μου, δεν είναι εξομολόγηση, είναι Ιερή Εξέταση του αντέτεινα με το θάρρος της γνωριμίας που είχα αποχτήσει μαζί του.

* * *

Είμουν αναποφάσιστος. Δεν ήξερα τι να κάνω. Ο δεύτερος Θεολόγος που είχαμε, δεν έμοιαζε του πρώτου. Ομως κι αυτός σε μια ομιλία του στο προαύλιο είχε καταλήξει, θυμάμαι, ως εξής: *"Οποιος τα βάζει με την Εκκλησία, πάντοτε σπάζει τα μούτρα του."*

Οι γνώμες των συναδέλφων μου σύγκλιναν σε μια. *"Μη τα βάζεις με το Δεσπότη."*

Ενιωθα να συγκρούομαι οδυνηρά με τον εαυτό μου, όταν ξαφνικά δέχθηκα μια ομάδα από τελειόφοιτες στο Γραφείο που να μου λένε.

- Κύριε Διευθυντά, εμείς δε θέλομε να εμφανιστούμε με κοντά παντελονάκια.

- Γιατί, παιδιά μου, τί έχει το σώμα σας, αρρωστες είστε; Δόξα τω Θεώ αστράφτετε από νιάτα. Ηθελα να συμπληρώσω "και ομορφιά", κρατήθηκα.

- Οχι Κύριε. Δε μας ταιριάζει. Δεν τα θέλομε.

- Σεβαστή η επιθυμία σας τότε. Τα κορίτσια κρυώνανε ικανοποιημένα. Ενιωσα και λύτρωση και ανακούφιση στο δίλημμά μου. Ομως μέσα μου κάτι με έτρωγε. Ενιωθα κάτι σαν πίκρα για τα νέα παιδιά που πιθανόν να ένιωθαν ένοχο και αμαρτωλό το σώμα τους, ώστε ήρθαν να προλάβουν μια αντίθετη απόφασή μου. Εμένα πώς να με εβλεπαν άραγε.

Και άφησα τα κορίτσια να εμφανιστούν, δίπλα στα αγόρια, όπως εκείνα ήθελαν.

Και ήρθαν. Και εμφανιστήκαν. Και ήταν, Θέ' μου, η ασχήμια προσωποποιημένη. Ντύθηκαν με κάτι τρόχειρους, κακόσχημους σάκους, πιθανόν γαμμένους από τις ίδιες, που ο αέρας τους φουσκώνε θλιβερά και έφθαναν ως κάτω στους αστράγαλους. Δε θυμάμαι αν είχαν και τα μπράτσα τους κλειμμένα.

Α! Δε θα ξεχάσω εκείνα τα φουσκωμένα άσκια που έτσι τα θέλησε και αυτή τη νοοτροπία τους μετέδωσε και τους επέβαλε, ένας ιερωμένος και οι περί αυτόν οπαδοί, που την ηθική των ανθρώπων την έβλεπαν ιδιαίτερα από τη μέση και κάτω του σώματος.

Κι εγώ, πρωτάρης τότε στην Ελλάδα καθηγητής, με μηδέν διοικητική πείρα, είπα: Από αλλού θα πάρω τη μικρή μου εκδίκηση και ο νοών νοείτω.

Εκατσα και έγραψα τον πανηγυρικό της ημέρας, που δεν ήταν άλλος από ένα ύμνο και εναν ύμνο στο ολυμπιακό ιδεώδες, εκεί που ο άνθρωπος λύτρωνε και ύψωσε το γιμνό του σώμα, το ακεραιωμένο στο φως και τον ήλιο, χωρίς το παραμικρό ένδυμα που θα ερχοβε έστω και ένα μέλος του σώματός του από αυτά που έχρινε αναγκαία να του χαρίσει η Φύση- ως την αρχαία μορφή ανθρώπινης ελευθερίας, ξεχωρίζοντας έτσι, όπως λέει ο Θουκυδίδης, από όλους τους άλλους βάρβαρους λαούς, στον αγώνα **"υπ' ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού"**.

Ο Δεσπότης όμως απέφυγε να 'ρθει στην τελετή...

Η Ερευνα της «Ε» για τις "20 ηλικίες"

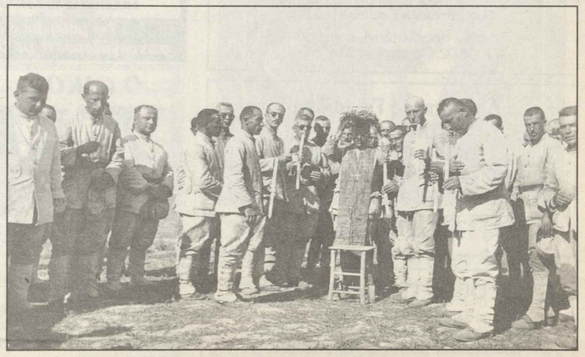

14 Σεπτεμβρίου 1941. Γιορτή. "Υψωσις του Τιμίου Σταυρού". Κι όμως! Οι εκκλησιές στην Πόλη, χτυπούν σχεδόν πένθιμα τις καμπάνες τους. Μεγάλο μέρος από το εκκλησίασμα λείπει. Πάνω σε λόφους και βουνά της Ανατολής, σε τραχειά οροπέδια και σε απότομες βουνοπλαγιές, οι χριστιανοί αντιμέτωποι με τη μοίρα τους. Κάθε ώρα, κάθε λεπτό που περνάει, δεν ξέρουν αν τους οδηγεί στο λυτρωμό ή ακόμη πιό κοντά στο Τέλος. Αυτά που ακούγονται είναι ανατριχιαστικά: "Το τέλος σας γκιαούρηδες, έφθασε..." Και όσο οι ενδείξεις και οι ψίθυροι, ρίχνουν στάλα στάλα στην καρδιά το δηλητήριο της αμφιβολίας, τόσο η Πίστη τους τούς στηρίζει. *"Κρατηθείτε όρθιοι κι' ο Θεός βοηθός..."*

Και να που ο δυνάστης αποφάσισε να δείξει τη "μεγαλοψυχία" του. Το κάνει πάντοτε, όταν βρίσκεται σε θέση ισχύος. *"Αντε γκιαούρηδες, σας επιτρέπω να δοξάσετε τον πεϊκαμπέρη σας"* **(το Χριστό σας πα να πει).** *"Και να δούμε αν θα μπορέσει να σας γλυτώσει"* **προσθέτει από μέσα του κρυφογελώντας.**

Τότε, ο μικρός σάκος, που με σεβασμό κι' ευλάβεια κουβαλά μαζί του ο στρατευμένος κληρικός -δίπλα στο ποίμνιό του στις δύσκολες στιγμές πάντοτε- ανοίγει με κινήσεις προσεκτικές και βγώνει το πετραχήλι. Η Θεία Λειτουργία αρχίζει...

Κοιτάχτε προσεκτικά τα πρόσωπα στις φωτογραφίες: Ανησυχία και πόνος, μα και πίστη και καρτερία, πάνω στο βουό "Ικίζτζε" του "Αντάπαζαρ".

Ο Ρωμιός που αντιστέκεται... ο Ρωμιός που επιμένει...

.....

Μεγάλη η ανταπόκριση στο κάλεσμα της «Ε» για τις "20 ηλικίες". Πάνω από εκατό γράμματα, τηλεφωνήματα, φωτογραφίες και κουβεντούλες σε τυχαίες συναντήσεις. Θα αξιολογηθούν και θα σας μεταφερθούν όσες περιέχουν μαρτυρίες ιστορικές και θα αποτελέσουν πηγή για μελλοντικούς ερευνητές.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης
Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)
Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.
Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηΐδων 1 Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα
Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος
Αμ. .Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού
Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246 69.29.420 & 69.16.618 Μαιευτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης
Παιδίατρος - Καρδιολόγος παίδων
Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.
ΣύμβουλοςΠανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παίδων "Α.Σοφία"
τ. Επιμελητής Νοσ. Great Ormond Str London, Παν.Harvard & Columbia U.S.A.
Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι
Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Πέτρος Γκιναΐδης (Γαϊτανίδης)
Ωτορινολαρυγγολόγος
τ. Επιμελητής Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παίδων Α. Σοφίας
Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30
Διευθ. Ιατρ. Αγησιλάου 11, Ανω Ηλιούπολις
Τηλ. 97.06.378

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος
Πλαστικός Χειρουργός
Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Κοσμάς Α. Κοτζαμάνογλου
Επ. Καθηγητής
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Δέχεται στο ιατρείο του, καθημερινά τα απογεύματα πλην Σαββάτου, και με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ. : Υψηλάντου 29, Κολωνάκι
Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.

Δρ. Σοφοκλής Ζησιάδης
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών
μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία
Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ. και τα πρωινά με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού
Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Δρ. Αριστοτέλης Κυριαζής
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού
Διευθ.: Ποσειδώνος 19 - 20 & Αμφιθέας, Αλιμος
Τηλ.: 98.82.033 ιατρ. 98.30.889 οικ.

Τ.Ε. ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΦΗΣ ΜΑΛΛΙΩΝ
"ΑΜΑΡΑΝΤΕΙΟΣ"
ΙΔΡΥΤΗΣ 1960 : ΝΙΚ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ
Αναγνωρισμένη από το κράτος
Αριθμ. αδείας 431/575 ΦΕΚ 466/78
Η "ΑΜΑΡΑΝΤΕΙΟΣ" προσφέρει :
• Κρατικό πτυχίο κομμωτικής με άδεια τριχοβαφών.
• Ανάβολή στρατεύσης 2 ετών.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 80 & ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 30
ΤΗΛ. 3804032-3800237-3817433-3819794-5
Β ΚΤΙΡΙΟ : ΤΖΩΡΤΖ 5 ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΤΗΛ. 3304253-4
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 79 ΑΘΗΝΑ,ΤΗΛ. 3819466-3648036
Για μαθήτριες από την επαρχία, συνεργαζόμαστε με ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ ΘΗΛΕΩΝ.

Ο ΟΙΚΟΣ
ΧΑΡΗΣ
Είδη γάμου και βαφτίσεως
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 31 & ΑΜΕΡΙΚΗΣ * 1ος όροφος
ΤΗΛ. 36.36.302 - 36.11.967

OPHTHALMO-CHECK
ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ & ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρίας Ενδοφθαλμίων Φακών και Διαθλαστικής Χειρουργικής
ΤΜΗΜΑΤΑ: ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ CHECK-UP - ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ - ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΟΠΤΙΚΩΝ ΠΕΔΙΩΝ - ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΕ LASER - ΜΥΩΠΙΑΣ - ΦΛΟΥΟΡΟΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣ - ΚΕΡΑΤΟΕΙΔΟΥΣ-ΒΙΝΤΕΟΚΕΡΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΥΠΕΡΗΧΩΝ-ΒΙΟΜΕΤΡΙΑΣ - ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΕΙΔΟΥΣ - ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΥ-ΔΙΠΛΩΠΙΑΣ (ΟΡΘΟΠΤΙΚΟ) - ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ - ΤΗΛΕΙΑΤΡΙΚΗΣ
Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Παλαιό Φάληρο 175.61
☎ 98.81.800 - 98.83.702 - 98.53.055 fax: 98.15.605
E-mail: eyedoc@hol.gr Internet: http://www.hol.gr/medical/opt

ARTEMIADIS
OPTIC CENTERS
ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777
ΟΛΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

ΒΙΟΚΕΡ
Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ - ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
Εκθεσις: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967
Εργαστ.: Τμόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551
Γρυπάρη 92 -94 Καλλιθέα. Τηλ.: 95.98.049

Απόστολος Γ. Καΐρης
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών (ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλητικών κακώσεων με ακτινες Laser, Μαγνητικά Πεδία Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηχανήματα
Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21 στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
Λ. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468

Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη
Χειρουργός - Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00 αι 18.30-20.30 επί συνεντεύξει
Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι
☎ 77.94.542 ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος
Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαιευτήρ
Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5 -8 μ.μ.
Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ
☎ 36.10.274

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο συμπολίτης μας
Δρ. Θεόδωρος Ξεν. Βασιλειάδης
Μαιευτήρας, Χειρουργός, Γυναικολόγος
Διδ. Ιατρικής Παν. Αθηνών Συνεργ. Μαιευτ. ΛΗΤΩ
Μεταφέρθηκε στη Λεωφ. Κηφισίας 162, Αθήνα
Τηλ. Ιατρείου 67.22.758 Για έκτακτα: 094 538 591
Ωρες υποδοχής ασθενών με ραντεβού:
Πρωί: Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατο 10π.μ. - 1.00μ.μ.
Απόγευμα: Δευτέρα - Παρασκευή 5.30μ.μ. - 8.30μ.μ.

Δρ. Τασία Β. Καροκανίδου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθ' εκάστην πλήν Σαββάτου και επί συνεντεύξει
Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναρίδου, Πατήσια
☎ 22.31.043 ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ
Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού
Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου
Τηλ. 88.19.720

Κέντρο Φυσικοθεραπείας και Αποκατάστασης
Γεωργίου Αθ. Γουγούδη
Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών, καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων
Διευθ. Αφροδίτης 9 & Νηρέως Παλ. Φάληρο
Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

ΘΩΜΑΣ ΒΙΤΑΛΗΣ
ΜΟΝΩΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Υαλοβάμβακας, Armaflex, Ricofon και άλλα είδη μονώσεως
Κρέοντος 79 - Κολωνός
☎ 51.44.238 - 51.48.592

Στον Απόηχο των Ολυμπιακών αγώνων

- Ηταν μεγάλη η νίκη. Και μεγαλύτεροι οι νικητές από τους αρχαίους. Οι αγώνες εκείνοι ήταν πανελλήνιοι. Αυτοί παγκόσμιοι.

- Με τη μεγάλη χαρά, ξεχάσαμε ότι η συμμετοχή μετράει τόσο, όσο και η επικράτηση.

- Κάποια δέκατη ή εικοστή θέση σ' αυτούς τους αγώνες, δεν σημαίνει ότι ο αθλητής νίκησε λίγους από τους συμμετέχοντες. Σημαίνει ότι νίκησε χιλιάδες αθλητές που επιδιώκονται σ' αυτό το άθλημα παγκοσμίως. Δυστυχώς δεν αναγνωριστήκε η αξία αυτών που δεν πήραν μετάλλια ή κάποια θέση μέχρι και την όγδοη.

- Η αγιαστιά των θεατών: κάποτε ζητούσαν και τη θανάτωση των ηττημένων στην αρένα!

- Το καλό αποτέλεσμα, δεν αποδεικνύει από μόνο του το ανθρωπιστικό πνεύμα, το πνεύμα της ειρήνης και της πανανθρώπινης συμφιλίωσης. Κάποιες χειρονομίες μπορούν. Ο Ολυμπιονίκης Μελισσανίδης κάποτε χάρισε ένα χρυσό μετάλλιο στην οικογένεια του νεκρού Τούρκου συναθλητή του. Μερικοί (που δεν θέλουν πολύ παρε-δώσε μα τους Τούρκους) κατέκριναν τότε τη φιλική αυτή πράξη. Ο πατέρας του άτυχου Τούρκου δήλωσε ότι χαίρεται για τη νίκη του "έλληνα γιού του".

Ο Μελισσανίδης τα κατάφερε και στα μετάλλια και στο θέαμα.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

Προσφορές εις μνήμην **Εμμανουήλ Παγιώτη**:
Οικ. Κων/νου Μουγκρίδη 50.000, οικ. Στέργιου Παπαστύλου 20.000, οικ. Αριστ. Χριστοφορίδη 10.000, Βασίλης Μπαρτζόγλου 10.000, οικ. Διονυσίου Σακαλάκη 10.000, οικ. Ιωάννου Εμιρζέ 5.000, Σωκράτης και Ζωή Μιστιλοπούλου 10.000, οικ. Νικ. Χαρισόπουλου 10.000, Εριφύλη Σκυφίδου 10.000, Μαρίκα Κοντοπούλου 10.000, Χρυσάνθη Κοκκοβερίδου 5.000, οικ. Σταύρου Μαυρομάτη 10.000, Ιωάννη Χρηστίδου 5.000, οικ. Σταμάτη Αθανασιάδη 10.000, οικ. Αποστόλου Γρηγοριάδη 5.000, Κυβέλη Μιττέκου 10.000, οικ. Δημ. Μαργαριτίδη 10.000, οικ. Χρήστου Λούδαρου 10.000, οικ. Γεωργίου Ελευθεροπούλου 20.000, οικ. Κωνσταντινίδη 10.000, οικ. Παντελή Δονούπογλου 5.000, οικ. Γεωργίου Βράνη 10.000, οικ. Κων/νου Ανδρεάδη 10.000, Α.Σ. ΠΕΡΑ 15.000, Αριστείδης και Ευθαλία Μπαλτζήτσιογλου 20.000, οικ. Νικ. Κυριακίδη 20.000, Βάσω Κωστοπούλου 10.000, οικ. Μιχαήλ Παγιώτη 100.000, οικ. Γιάννου Χρυσόπουλου 10.000, Ελευθερία Σιώτη 10.000, Δημητρίου Καραμανοπούλου 10.000, Ευστρ. Παπαδόπουλου 10.000, οικ. Αρ. Εμμανουηλίδη 15.000.

Ο κ. Δημήτριος Παπαχρήστου εις μνήμην των γονέων, αδελφών, συναδέλφων και της συζύγου του Φεβρωνίας, προσέφερε 50.000 δρχ.

Προσφορές για τους σκοπούς του σωματείου:
Θεόφιλος Ιωακειμιάδων 15.000, Ζωή Χατζοπούλου 10.000, Μαρίκα Κουβαρά 3.000, Μαρίκα Κοντοπούλου

Φαίνεται πως η άρση βαρών είναι τελικά αγώνισμα που του ταιριάζει στον Ελληνα. Στην 3η Ολυμπιάδα, αυτήν που έγινε στον Αγιο Λουδοβίκο (Σεντ Λούις) στις Η.Π.Α., ο Περικλής Κονδύλης με 111,670 κιλά, που απετέλεσαν και παγκόσμιο ρεκόρ, κέρδισε το χρυσό. Η φωτ. από την τουρκική «Sabah» (16/7/96) που δεν παρέλειψε να θυμίσει το γεγονός.

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ

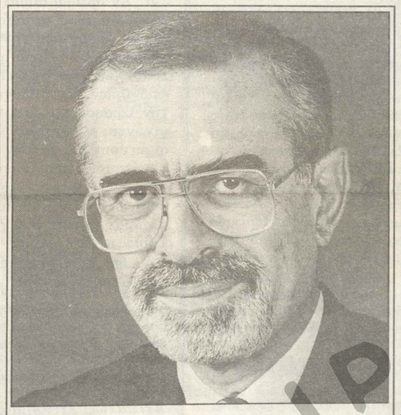

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ

Α.Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ
ΨΗΦΙΣΜΑ

Με το άκουσμα του θανάτου της αειμνήστου
ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΧΡΥΣΟΒΕΡΙΔΟΥ
σεβαστής μητρός του Δημάρχου μας (Παλαιού Φαλήρου) κ. Γεωργίου Χρυσοβερίδη, το Δ.Σ. του Συλλόγου, συνελθόν εκτάκτως, απεφάσισε τα κάτωθι:

1. Να αντιπροσωπευθεί καταλλήλως στην κηδεία.
2. Να διατεθεί ποσό υπέρ των σκοπών του σωματείου,
3. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα δια του τύπου

Το Δ.Σ.

Α.Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ
ΨΗΦΙΣΜΑ

Με το άκουσμα του θανάτου της αειμνήστου
ΜΑΡΙΚΑΣ ΔΟΥΜΑ
σεβαστής μητρός του τ. Αντιδημάρχου και τ. Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου, νυν δε Δημοτικού μας Συμβούλου κ. Ανδρέα Δούμα, το Δ.Σ. του Συλλόγου, συνελθόν εκτάκτως, απεφάσισε:

1. Να αντιπροσωπευθεί καταλλήλως στην κηδεία,
2. Να κατατεθεί στέφανος επί της σορού της μεταστάσης.
3. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα δια του τύπου.

Το Δ.Σ.

Α.Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ

Δωρεαί αντί στεφάνου που εδόθησαν εις μνήμη του **ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΛΑΓΙΑ**, πατέρα του Προέδρου του Ομίλου, για το ταμείο του συλλόγου μας,
Μηνόπουλος Πέτρος 5.000, Ανδρεάδης Κων/νος 10.000, Ντονούπογλου Παντελής 5.000, Κοτόπουλος Ιωάννης 5.000, Αράπογλου Δημήτριος 10.000, Νότης Μιχάλης 5.000, Γλύψης Ιωάννης 5.000, Καλτάκης Χαράλαμπος 5.000, Λούβαρος Χρήστος 10.000, Κιουρκτσόγλου Νικόλαος 5.000, Μαλλινόπουλος Νικ. Μίμης 5.000, Ασλανόγλου Λεωνίδας 5.000, Τσακμάζ Νικόλαος 5.000, Παπαστύλος Στέργιος 20.000, Οκσουζόγλου Λεωνίδας 5.000, Βαβούρης Χρήστος 5.000, Μιτακίδης Σταύρος 5.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί.

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ

ΠΑΣΟΚ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

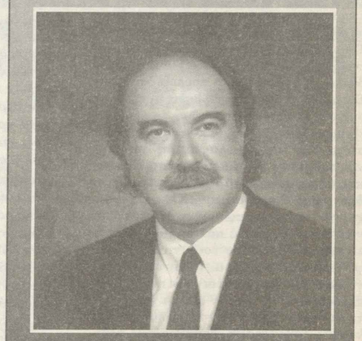

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΙΑΝΩΝ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλούνται τα μέλη του Μορφωτικού Πολιτιστικού Φιλανθρωπικού και Φιλαθλητικού Συνδέσμου Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως, στην έκτακτη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου, που θα γίνει την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 1996 και ώρα 10.30π.μ. στην αίθουσα εστιάσεων του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών (οδ. Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι) με τα κάτωθι θέματα ημερήσιας διατάξεως.

1. Εκλογή προέδρου Γενικής Συνελεύσεως,
2. Ανάγνωση και έγκριση απολογισμού πεπραγμένων του απερχόμενου Δ.Σ.
3. Ανάγνωση και έγκριση οικονομικού απολογισμού περιόδου 22.5.95 - 20.10.96.
4. Ανάγνωση και έγκριση οικονομικού προϋπολογισμού νέας περιόδου,
5. Προτάσεις και υποδείξεις παρευρισκομένων μελών,
6. Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Παρακαλούμε όλα τα μέλη του Συνδέσμου να είναι παρόντα, ώστε να μην υπάρξει λόγος επαναλήψεως της Γενικής Συνελεύσεως λόγω μη απαρτίας.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επομένη ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00 στον ίδιο χώρο.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν τα μέλη που έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις.

Μετά τιμής
Το Δ.Σ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΦΩΝΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ - ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΓΙΑ ΤΗΝ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής: Α.Σ Γ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ | 26 OCAK — CUMARTESI ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1957 | SENE ΕΤΟΣ 6 SAYI ΑΡΙΘΜΟΣ 418 FIYAT ΤΙΜΗ 15 Kr. Γρ.

6-7 Σεπτεμβρίου 1955:
Η τότε στάση κάποιων, που αργότερα αυτοπροβλήθηκαν ως ήρωες

Κάθε Σεπτέμβρη, η **"Ε"** θεωρεί καθήκον της να πραγματοποιεί την πρέπουσα αναφορά στα γεγονότα του 1955, όταν το τουρκικό παρακράτος -το οποίο ουσιαστικά καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας της Τουρκικής Δημοκρατίας, ελέγχει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την εξουσία και επιβάλλει τη γραμμή του- επέλεξε την 6/7η Σεπτεμβρίου, για να εφαρμόσει προετοιμασμένο λεπτομερέστατα σχέδιο, το οποίο θα εξυπηρετούσε τον μόνιμο, στρατηγικό της στόχο: **Την πλήρη εξαφάνιση από την νέα τουρκική επικράτεια, της Πολίτικης (και φυσικά Ιμβριώτικης και Τενεδιώτικης) Ρωμιοσύνης**. Αλλωστε, στόχος των παρακρατικών ήταν ανέκαθεν, το νέο "εθνικό" κράτος που δημιουργήθηκε το 1923 να έχει όσο το δυνατόν ενιαίο φυλετικό χαρακτήρα. Γι αυτό έγιναν, γίνονται και θα γίνονται -εάν κάποιοι δεν αποφασίσουν να πάρουν από τα χέρια τους τη δύναμη και να την αποδώσουν στις νόμιμες κυβερνήσεις- εκκαθαρίσεις φασιστικού και ναζιστικού τύπου.

Σε όλα τα προηγούμενα αφιερώματά της, η **"Ε"** δημοσίευσε άρθρα και μελέτες εμπεριστατωμένες, οι οποίες συνηγορούν στα παραπάνω. Αρθρα και μελέτες, που θεωρήθηκαν αρκετά σημαντικές, ώστε να συμπεριληφθούν και σε βιβλία.

Το φετεινό μας αφιέρωμα, θα έχει ένα διαφορετικό στόχο: Να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, ως προς τη δική μας πλευρά.

Ελέχθη και μάλιστα από στόμα προέδρου κωνσταντινουπολίτικου σωματείου και επί πλέον έναντι δικαστηρίου, ότι η Πολίτικη Ρωμιοσύνη δεν αντιστάθηκε στην -προαναγγελθείσα και επερχόμενη άλλωστε- μοίρα της και μόνο κάποιοι λίγοι, "δύο ή τρεις", αγωνίστηκαν. Ως έναν λοιπόν από τους "δύο τρεις" ο καταθέτων συμπολίτης μας υπέδειξε τον γνωστό εκδότη μηνιαίου φύλλου Ανδρέα Λαμπίκη.

Βεβαίως ο καταθέτων -άντε ας τον κατονομάσουμε κιόλας, μην πηγαίνει αλλού κι αλλού ο νους του αναγνώστη. Για τον πρόεδρο του συλλόγου της Καλιθέας Γιώργο Λεύκαρο πρόκειται- είχε το ελαφρυντικό να μην καλογνώρίζει την εποχή εκείνη, μια και δεν θα είχε μπει ούτε καν στην εφηβεία, παιδάκι θάτανε. Γι αυτό ακριβώς το λόγο, για κείνον και για όσους άλλους δεν θυμούνται ή δεν γνωρίζουν, επαναφέρονται στη μνήμη τα παρακάτω γεγονότα:

26 Ιανουαρίου 1957. Νωπές ακόμα οι πληγές από τα τραγικά γεγονότα και η κυβέρνηση Μεντερές, γνωρίζοντας ότι σε λίγο θα καταφύγει -πρόωρα- στις κάλπες, ψάχνει τρόπους να υφαρπάξει και πάλι την ψήφο του Ρωμιού, ο οποίος όμως, τούτη τη φορά δεν δείχνει να ξεγιελιέται εύκολα. *"Ασπρος σκύλος, μαύρος σκύλος, πάντα ο ίδιος"* σκέφτεται και απογοητευμένος από όλους, οδεύει προς την αποχή.

Τη μέρα εκείνη ακριβώς, κυκλοφορεί και το υπ' αριθ. 418 τεύχος της εβδομαδιαίας εφημερίδας **"Ελεύθερη Φωνή"**, της οποίας εκδότης είναι ο Ανδρέας Λαμπίκης, με "κύριο άρθρο" παράξενου περιεχομένου, που υπογράφει, φαρδιά πλατιά, ο ίδιος ο εκδότης.

Υπό τον τίτλο, λοιπόν, **"Τουρκοελληνικές σχέσεις και Ρωμιοσύνη"** γράφει ο Ανδρέας Λαμπίκης:

Στις 21.1.1957 η συνάδελφος "Τζουμχουριέτ" δημοσίευσε ένα άρθρο σχετικό με τις Τουρκο-ελληνικές σχέσεις όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά την προβολή του Κυπριακού και τις δυσάρεστες εξελίξεις του. Στο ίδιο αυτό άρθρο γίνεται λόγος και για την Ρωμηοσύνη. Συγκεκριμένα η συνάδελφος γράφει τα εξής:

"Κάθε φορά που η Ελλάδα έρχεται σε προστριβές μαζί μας, προσπαθεί να προβάλη ζήτημα Ρωμηών. Γι' αυτό τόσον οι Ρωμηοί όσο και το Πατριαρχείο του Φαναρίου, που ζουν ήσυχα μέσα στα όρια της Τουρκίας, πρέπει να προφυλάγονται απ' τις μανούβρες αυτές. Γιατί κι' άλλη φορά -πριν 28 χρόνια- η ελληνική ηγεσία δεν δίστασε, για τα δικά της συμφέροντα, να φέρη σε δύσκολη θέσι τους Ρωμηούς".

Στο σημείο αυτό, ο αναγνώστης, θα περίμενε από έναν ελληνόψυχο κι ατρόμητο δημοσιογράφο (για να χρησιμοποιήσουμε προσφιλείς προς τον κ. Λαμπίκη εκφράσεις) να ξεσπαθώσει. Ή -έστω- με συγκρατημένο τρόπο και λεπτή ειρωνεία να αντικρούσει ευγενικά τους εξωφρενικούς ισχυρισμούς της "Τζουμχουριέτ", που την εποχή εκείνη είναι -περίπου- και το επίσημο όργανο του Λαϊκού Κόμματος του Ισμέτ Ινονού. Να αναρωτηθεί για ποιά ήσυχη ζωή των Ρωμιών και του Πατριαρχείου ομιλεί, όταν λίγους μήνες πριν έγιναν όλα γυαλιά-καρφιά. Και να υπενθυμίσει πως πριν 28 χρόνια και μέχρι το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (αλλά και αργότερα) η Ελλάδα είχε τα δικά της μεγάλα προβλήματα. Πολέμησε το φασισμό και το ναζισμό. Μετά ήρθε η κατοχή, δίχως αυτό να την εμποδίσει στιγμή να αγωνίζεται για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της. Αργότερα έζησε τον εμφύλιο! Πως λοιπόν, θα ήταν δυνατόν να έρθει σε "προστριβές" με την Τουρκία; Ακόμα, ο κ. Λαμπίκης, θα μπορούσε να θυμίσει τη λαίλαπα του "φόρου περιουσίας" και τις "20 ηλικίες", γεγονότα πρόσφατα την εποχή εκείνη.

Αυτός όμως, συνεχίζει το άρθρο του ως εξής:

*«**Σωστά** τοποθετεί την άποψί της η συνάδελφος "Τζουμχουριέτ". Είναι αναμφισβήτητο πως οι Ρωμηοί και η Πολυσέβαστη Πνευματική τους αρχή ζουν ήσυχα μέσα στα Τουρκικά όρια. Δεν θάταν ούτε λογικό, ούτε σωστό να παίρναμε ως γνώμονα τον δραματισμό (sic) της νύκτας της 6/7 Σεπτεμβρίου, για να προχωρήσουμε σε οποιαδήποτε συμπεράσματα. Το είπαμε κι' άλλη φορά, πως η νύκτα εκείνη ήταν μια ξαφνική, παροδική θύελλα.*

»Από Κυβερνητικής πλευράς κατεβλήθηκε κάθε προσπάθεια για να επουλωθούν οι πληγές. Αυτό δεν έχουμε δικαίωμα να το αρνηθούμε. Και πιστεύουμε ότι με τον καιρό το επούλωμα (sic) θα ολοκληρωθεί...»

Τώρα, γιατί είναι *"σωστή"* η Τζουμχουριέτ, για ποιό λόγο *"είναι αναμφισβήτητο πως οι Ρωμιοί και το Πατριαρχείο ζουν ήσυχα (!) στην Τουρκία"*, κατά ποία συλλογιστική *"δεν είναι λογικό ούτε σωστό να παίρνουμε ως γνώμονα τα Σεπτεμβριανά"*, με ποία λογική *"η νύχτα εκείνη ήταν ξαφνική και παροδική θύελλα";;;* Εδώ είναι ο κύριος Λαμπίκης και **πρέπει** να μας το διευκρινίσει. Εμείς αδυνατούμε να ακολουθήσουμε τέτοιο συλλογισμό. Και ακόμα, να μας εξηγήσει **με ποιό τρόπο οι Τουρκικές Αρχές επούλωσαν τις δικές του πληγές**, ώστε να φτάσει σε σημείο να γράφει τα παραπάνω. Ενώ παρέμεναν -και παραμένουν ακόμα- ανεπούλωτες οι πληγές της Ρωμιοσύνης.

Μ.Β.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

Πρός Σολωμόντα και Ισαάκ:

Και στη σοφία παραπέμπει τ' όνομά σας και στο προνόμοιο της Θυσίας για το Γένος.

Γιατί Θεέ μου, για ένα μισοφέγγαρο να δύσουνε δυο ήλιοι;

Η θυσία του Τάσου Ισαάκ και του Σολομώντα Σολωμού, στο βωμό της Ελευθερίας και της Αξιοπρέπειας, δεν είναι σίγουρα οι πρώτες. Υπήρξαν και άλλοι πολλοί που έχυσαν το αίμα τους και έδωσαν τη ζωή τους για τον ίδιο λόγο. Είναι όμως οι πρώτες, που καταγράφτηκαν καρέ-καρέ και κάνουν το γύρο του κόσμου, ανοίγοντας τα μάτια εκείνων που δεν είχαν ή δεν έχουν ιδέα για το τι σημαίνει στρατιωτική κατοχή και βία υπό την απειλή των όπλων. (Μια εικόνα αντιστοιχεί σε μύριες λέξεις, βλέπετε).

Η αδιάψευστη λοιπόν πραγματικότητα, με τη μορφή τηλεοπτικής εικόνας, διαψεύδει κατηγορηματικά κάθε προσπάθεια δικαιολογίας και διαστρέβλωσης της αλήθειας. Τα φερέφωνα των γερακιών της Αγκύρας βουλιάζουν χειρότερα κάθε φορά που ανοίγουν το στόμα τους. Ακόμη και οι εθελοτυφλούντες υπερατλαντικοί ή οι συμβιβασμένοι εταίροι μας της Ε.Ε., αναγκάστηκαν να εκφραστούν έξω από τα δόντια.

Καιρός ήταν...

Αν όμως η θυσία των δύο υπέροχων παλικαριών κάνει ως είδηση το γύρο του κόσμου, υπάρχει μια άλλη θυσία, βουβή και συνεχής, που λίγοι πέραν αυτών που την υφίστανται, τη γνωρίζουν και που λιγότεροι την αναγνωρίζουν. Είναι η θυσία των μετρημένων πλέον στα δάχτυλα συμπολιτών μας -Κωνσταντινουπολιτών, Ιμβρίων και Τενεδιών- ανωνύμων και επωνύμων, που φυλάνε Θερμοπύλες. Και είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ, πως τα γεράκια της Αγκύρας που αρέσκονται, όταν τους γίνονται τα χατίρια, να εμφανίζονται ως γαλαντόμοι και μεγαλόψυχοι, αγριεύουν και χάνουν κάθε έλεγχο και αυτοκυριαρχία όταν ξεσκεπάζονται και ξεσπούν όπου μπορούν κι όπου τους παίρνει.

Οι ειδήσεις, που τις τελευταίες εβδομάδες έρχονται από την απέναντι όχθη δεν είναι καθόλου ευχάριστες. Κι όμως, τα αδέλφια μας εκεί, όπως ακριβώς εδώ και 543 χρόνια, υπομένουν καρτερικά δίχως κραυγές, διαμαρτυρίες και φωνασκίες.

Αν δεν μπορούμε να τους βοηθήσουμε και να τους συμπαρασταθούμε, τουλάχιστον ας τους το αναγνωρίσουμε.

«Ο Αττίλας δεν αντιμετωπίζεται με τις φασιστοειδείς πρακτικές συμμοριών "Χρυσαυγιτών" και Στοχικών". Ούτε με μερικούς ρασοφόρους που συμπεριφέρονται σαν μουλάδες της Τεχεράνης. Αντιθέτως: Χτύπημα στα πλευρά του Ελληνισμού, είναι κάθε χτύπημα (εις βάρος) των Ελλήνων Μουσουλμάνων της Θράκης»

Στρατής Μπαλάσκας
"Ελευθεροτυπία" 19.8.1996

Ανεπιφύλακτα προσυπογράφουμε τη συνετή παραίνεση του συναδέλφου. Δεν είναι δυνατόν να μιμούμαστε, εκείνους ακριβώς που στηλιτεύουμε και προσπαθούμε να επιτύχουμε να καταδικαστούν διεθνώς. Βλάπτουμε το ίδιο το εθνικό μας θέμα...

Ομως πέραν αυτού, εμείς -οι Κωνσταντινουπολίτες, Ιμβριοι και Τενεδιοί- που γιώσαμε στο ίδιο το πετσί μας τα οδυνηρά αποτελέσματα της βαρβαρότητας, του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας, δεν είναι δυνατόν να μην καταδικάζουμε απερίφραστα τέτοιου είδους πρακτικές.

Για λόγους ανθρωπιάς και μόνο...

Και όμως...

Ολα είχαν προγραμματιστεί διαφορετικά. Πόντιοι από όλο τον κόσμο, με πρωτοβουλία των συλλόγων τους, είχαν ήδη φθάσει στην Τραπεζούντα, την παγκόσμια πολιτιστική τους πρωτεύουσα, για να σμίξουν ειρηνικά με τ' αδέλφια τους που εξακολουθούν να ζουν εκεί και να προσκυνήσουν στο ιερό μοναστήρι της Παναγίας του Σουμελά.

Και Ιμβριοι, απ' όλο τον κόσμο επίσης, είχαν πατήσει το πόδι στα ιερά χώματα της γενέτειρας, των ίδιων ή των πατέρων τους για να συγχαρούν και να εμψυχώσουν τις τρακόσιες περίπου ψυχές, -αδέλφια, γονείς και συγγενείς τους- που παραμένουν εκεί για να μην αφήσουν δίχως λάδι τις καντήλες της Παναγιάς. Για να γιορτάσουν και να ζήσουν μαζί τους το φετεινό ξακουστό 15αυγουστιάτικο ιμβριώτικο πανηγύρι.

Και τότε φτάσανε τα καρά χαμπάρια. Οι γιορτές έγιναν μνηνόσυνα. Και τα τραγούδια του ανεπανάληπτου τροβαδούρου, του γλυκύφωνου τραγουδιστή Γιώργου Νταλάρα, αντί γιορτινά, αντήχησαν πένθιμα...

Κι έκλαψαν τα βουνά της Ιμβρου και του Πόντου για τους "ξέγνοιαστους καβαλάρηδες" της Κύπρου... Για τα παιδιά με τα μακριά μαλλιά, τα σκουλαρίκια και τα τατουάζ, που όπως απέδειξαν μόνο ανεύθυνα και ξέγνοιαστα δεν ήταν...

ΣΗΜΑΙΑ ΚΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ...

«Η ιερότητα της ανθρώπινης ζωής είναι σπουδαιότερη από την προστασία ενός κομματιού υφάσματος»

Το είπε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος των Η.Π.Α. και τον χειροκροτήσαμε...

Το είπε ο φουκαράς ο Διαμαντόπουλος, τον φτύσαμε...